

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 483

Comissió de Cultura

Sessió 17, dimarts 28 d'abril de 2020

Presidència de l'I. Sr. Lluís Font i Espinós

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre les actuacions del departament per a pal·liar la crisi provocada per la Covid-19 355-00134/12	4
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a ajudar els professionals autònoms de la cultura i els propietaris d'espais culturals davant la crisi de la Covid-19 (decaiguda) 311-01736/12	40
Pregunta al Govern sobre les mesures per a donar suport als treballadors de la cultura 311-01739/12	40
Pregunta al Govern sobre les mesures del Pla de rescat del sector cultural adreçades als treballadors del sector 311-01743/12	41
Pregunta al Govern sobre la previsió de reactivació de l'activitat cultural 311-01744/12	43
Pregunta al Govern sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura del 2020 311-01737/12	45
Pregunta al Govern sobre les partides d'on sorgeixen els recursos per a l'aplicació del paquet de mesures de 21 milions d'euros anunciat pel Departament de Cultura 311-01738/12	47
Pregunta al Govern sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura perquè esdevingui un pla de rescat del sector 311-01742/12	49
Pregunta al Govern sobre l'assumpció de les mesures recomanades pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts amb relació a l'estatut de l'artista 311-01741/12	50
Pregunta al Govern sobre si farà alguna campanya informativa per a evitar l'estigmatització dels espais culturals després del desconfinament 311-01740/12	52
Pregunta al Govern sobre la seva valoració de les mesures adoptades pel Govern de l'Estat atès el retard de les mesures adoptades per al sector de la cultura 311-01745/12	53
Pregunta al Govern sobre la utilitat de les mesures normatives adoptades per a ajudar el sector de la cultura 311-01746/12	55

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a fomentar les activitats culturals als espais patrimonials	57
311-01747/12	
Pregunta al Govern sobre el suport a la indústria, els treballadors, els creadors i el sector cultural durant la crisi de la Covid-19	59
311-01748/12	
Pregunta al Govern sobre la validesa del projecte de pressupost del Departament de Cultura per a afrontar la crisi econòmica i social	60
311-01749/12	
Pregunta al Govern sobre l'absència d'un pla estratègic per a la cultura amb l'horitzó del 2030	62
311-01750/12	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 17 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC), tinguda per videoconferència, s'obre a les quatre de la tarda. Presideix Lluís Font i Espinós, acompanyat de la vicepresidenta, Concepción Abellán Carretero, i de la secretària, Blanca Victoria Navarro Pacheco. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, pel G. P. de Ciutadans; Montserrat Macià i Gou, Xavier Quinquilà Durich, Mònica Sales de la Cruz i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jenn Díaz Ruiz, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Alejandro Fernández Álvarez, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Cultura, Maria Àngela Vilallonga Vives.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre les actuacions del departament per a pal·liar la crisi provocada per la Covid-19 (tram. 355-00134/12). Consellera del Departament de Cultura. Sessió informativa.

2. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

2.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a ajudar els professionals autònoms de la cultura i els propietaris d'espais culturals davant la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01736/12). Alejandro Fernández Álvarez, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

2.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a donar suport als treballadors de la cultura (tram. 311-01739/12). Carles Riera Albert, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

2.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures del Pla de rescat del sector cultural adreçades als treballadors del sector (tram. 311-01743/12). Concepción Abellán Carretero, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

2.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de reactivació de l'activitat cultural (tram. 311-01744/12). Concepción Abellán Carretero, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

2.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura del 2020 (tram. 311-01737/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

2.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les partides d'on sorgeixen els recursos per a l'aplicació del paquet de mesures de 21 milions d'euros anunciat pel Departament de Cultura (tram. 311-01738/12). Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

2.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si farà alguna campanya informativa per a evitar l'estigmatització dels espais culturals després del desconfinament (tram. 311-01740/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'assumpció de les mesures recomanades pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts amb relació a l'estatut de l'artista (tram. 311-01741/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura perquè esdevingui un pla de rescat del sector (tram. 311-01742/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la seva valoració de les mesures adoptades pel Govern de l'Estat atès el retard de les mesures adoptades per al sector de la cultura (tram. 311-01745/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la utilitat de les mesures normatives adoptades per a ajudar el sector de la cultura (tram. 311-01746/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a fomentar les activitats culturals als espais patrimonials (tram. 311-01747/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el suport a la indústria, els treballadors, els creadors i el sector cultural durant la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01748/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

2.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la validesa del projecte de pressupost del Departament de Cultura per a afrontar la crisi econòmica i social (tram. 311-01749/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

2.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'absència d'un pla estratègic per a la cultura amb l'horitzó del 2030 (tram. 311-01750/12). Héctor Amelló Montiu, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

El president

Bona tarda. Donem inici a la sessió de la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya. Benvingudes, diputades i diputats, honorable consellera i públic que a través dels mitjans telemàtics segueix aquesta sessió.

Que siguin les primeres paraules de reconeixement i condol als familiars de les víctimes d'aquesta pandèmia que estem patint. Tant de dolor ens commou i ens incita a treballar encara més al servei de tots els ciutadans. La nostra solidaritat per aquells que estan patint la malaltia i pels seus familiars que en tenen cura.

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre les actuacions del departament per a pal·liar la crisi provocada per la Covid-19

355-00134/12

Dit això, començarem amb la sessió informativa de la consellera de Cultura, la senyora Maria Àngela Vilallonga, perquè ens expliqui les actuacions del Departament de Cultura per pal·liar els efectes de la pandèmia que estem vivint. Honorable consellera, té la paraula.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.)

La consellera de Cultura (Maria Àngela Vilallonga Vives)

Moltes gràcies, president. Bona tarda i ben trobats, president, diputats i diputades de la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya. Vull expressar el meu agraïment al Parlament per la possibilitat de realitzar aquesta compareixença telemàtica per retre comptes de l'activitat i de les mesures preses pel Departament de Cultura durant el confinament. Voldria recordar també, com ha fet el president, totes aquelles persones que han mort a causa de la Covid-19, les que han patit i pateixen la malaltia; les pèrdues i el dolor són insubstituïbles. I els vull desitjar a tots vostès molta salut.

El món, tal com el vivíem abans de la irrupció del coronavirus, ha canviat, i de moment i per llarg temps, no pas per a bé. La pandèmia ha deixat milers de morts arreu. Encara no tenim vacuna i sabem que només podem contrarestar el coronavirus evitant el contagi. El confinament i la desescalada es fan per causa d'un virus, però el confinament ha portat una aturada de l'activitat econòmica que durarà temps i de la qual ens costarà recuperar-nos.

Hem de ser conscients del canvi de paradigma i del canvi de rumb que cal fer. El Departament de Cultura es prepara per al que vindrà, un hivern erm i llarg per al qual ens hem de reinventar. Durant el confinament ens hem quedat tots a casa per salvar vides, seguint les recomanacions del Govern. I durant aquest confinament, que ja dura molt més de quaranta dies, la cultura ens ha ajudat a salvar les nostres ments. Hem llegit llibres, hem escoltat música, hem celebrat confinats els dies mundials de la poesia, del teatre –ahir, encara, del disseny gràfic– i, sobretot, hem celebrat confinats el nostre dia de Sant Jordi, el dia del llibre i de la rosa, festa cultural per excel·lència del nostre país. Ho hem fet confinats, sí, per responsabilitat i amb capacitat d'adaptació.

La cultura es distingeix per fer servir l'esperit creatiu, per usar la imaginació. Així és com la cultura ens salva des de les xarxes, en aquest món virtual que vivim en la nostra quotidianitat actual, tot veient sortir el sol cada dia o com plou més del compte de darrere dels vidres. Els creadors, els artistes, els escriptors, els museus, els teatres, els arxius, els ateneus, els centres d'estudis, les biblioteques no han escatimat esforços, i ens han portat, hem portat la cultura a casa. El Departament de Cultura també ha estat i és aquí per acompanyar i per ajudar. I ara és l'hora d'ajudar la cultura, de salvar la cultura, ja per ella mateixa precària, més precària que mai en aquesta nova situació actual, i també en la futura.

La meua compareixença es produeix després de l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de l'any 2020. De fet, la meua compareixença havia de ser el dia que es va decidir que hi hauria el Ple de pressupostos, i l'hem haguda d'ajornar fins avui, de manera que m'he convertit en la consellera «cotxe escombra», perquè soc la darrera consellera que compareix en aquestes comissions.

Ens congratulem, penso que tant vostès com jo, ens congratulem d'haver pogut arribar a bon terme amb els pressupostos. Això em permet de recordar la meua anterior compareixença davant d'aquesta comissió per explicar, precisament, aquests pressupostos. Aquell dia els vaig dir que eren uns pressupostos millors, però que encara no era el millor pressupost del Departament de Cultura.

Amb tot, l'augment del pressupost de 2020 respecte del pressupost prorrogat de 2017 suposa una injecció de diners que ens permetia, com els vaig explicar en aquell moment, fer unes polítiques culturals una mica més expansives. L'alegria ha durat poc, perquè ara que tenim ja el pressupost aprovat el necessitem tot, i més i tot, per encarar el que hem anomenat Pla de rescat de la cultura. Sort que partim d'un pressupost una mica més alt que, reestructurat com estem fent, ens ha de permetre arribar a cobrir algunes necessitats més del sector cultural a les quals no hauríem pogut arribar. No en tindrem prou, en som conscients, perquè el cop ha estat, és i serà per molt temps fort i dolorós. Ho és per a tota la societat i en tots els àmbits.

La situació econòmica en el món de la cultura és d'extrema duresa. Com a consellera de Cultura tinc l'obligació de defensar que el pressupost que van aprovar divendres 24 d'abril vagi sencer al sector cultural; i ho faré. Tinc l'obligació de demanar més diners del Govern de la Generalitat per destinar a cultura; i ho faré, com he fet aquest any i escaig que soc al capdavant d'aquest departament. He demanat, i ho continuaré fent, més diners al Govern de l'Estat, de fons europeus, que vagin a cultura, i que els gestionem nosaltres. Diners d'aquest pla Marshall que anuncia el president Sánchez a totes les seves compareixences, però que no sabem si arribarà. Avui, abans d'aquesta compareixença, estava pendent de la roda de premsa del Consejo de Ministros que se celebrava a Madrid aquest matí, però he entrat a aquesta sala i no he pogut escoltar-la perquè encara estaven reunits.

He demanat, però, diners per a cultura en la reunió amb el *ministro* de Cultura y Deportes el dia que va convocar tots els consellers de totes les comunitats autònomes, el 16 d'abril. Aquell dia vaig demanar una injecció de diners per a la cultura, i vaig demanar també mesures que ajudin el sector cultural en aquests moments tan durs. Vaig demanar que la cultura sigui declarada bé essencial, amb tot el que això

suposa. Vaig demanar que es rebaixi l'IVA de tots els productes i activitats culturals. Ja s'ha avançat en la rebaixa dels llibres electrònics, però s'ha d'anar més enllà.

Tot això ho he fet i ho continuaré fent amb la fe posada a fer girar la consciència cap a la cultura com un departament social per aquells dirigents polítics que tenen a les seves mans les eines per aconseguir-ho, que som tots, però jo no soc la consellera d'Economia ni d'Hisenda. Però aquest any 2020 ni la societat podem dur a terme tot allò que havíem fet fins ara i molt del que havíem previst, ni podem dur a terme projectes que havíem pensat a la conselleria. Aquest any 2020 suposa una mena de parèntesi en les nostres vides. D'això penso que en som conscients tots.

Per aquesta certesa i des d'aquesta responsabilitat, les directrius que he donat al Departament de Cultura, des de l'inici d'aquesta pandèmia i d'aquest confinament, són justament que hem de ser capaços de mirar més enllà, avançar-nos, i també actuar amb agilitat, flexibilitat i generositat. Hem de ser capaços d'ajornar tot allò que aquest any no és «necessari» –i ho dic, potser, entre cometes– de fer i dedicar els diners del pressupost 2020 a aquest Pla de rescat de la cultura.

Reestructurar el pressupost és la tasca que ens ha ocupat i ens ocuparà els propers dies. Hem de fer, i ho hem començat a fer, un pressupost social que ens permeti salvar aquells treballadors de la cultura que són els intermitents, els autònoms, les petites empreses, però també empreses més grans que han de donar feina als intermitents, per exemple, i també els equipaments i consorcis del sector públic i privat que han de contractar actors, tècnics, músics, cantants, totes aquelles persones que viuen de la cultura.

El Pla de rescat de la cultura que hem presentat vol dir això: reestructurar el pressupost del 2020 per ajustar-lo a les necessitats d'avui. Que ningú no s'enganyi: ara per ara tenim els diners aprovats la setmana passada. No podem perdre ni un euro del pressupost de cultura, perquè la cultura també és un bé essencial, i perquè estem adaptant el pressupost i el reestructurem amb la vista posada en les persones, les empreses i les entitats; perquè és un pressupost social. La responsabilitat ara és posar les persones al centre de l'acció política; en això estem. I les polítiques han de ser socials en tots els sectors, i reivindicuem que la cultura és també política social i socialitzadora.

Necessitem més diners de fons europeus per injectar a les llibreries, a les discogràfiques, a l'audiovisual, a les editorials, als creadors, a tots els agents de la cadena de valor del disc, del llibre, de l'art, a les biblioteques, als museus. En els propers temps hem de poder aprovar l'estatut de l'artista i la llei de mecenatge. O hem de fer que es puguin aprovar l'estatut de l'artista i la llei de mecenatge. Des d'ara hem de poder donar esperança al sector cultural, tan necessari i tan tocat per la crisi. Hem d'aconseguir també aliances clares i fermes amb el sector privat. Hem de poder recuperar el sector. Hem de fer que, amb les mesures sanitàries adequades i amb capacitat imaginativa, tots puguem tornar a gaudir de la cultura fora de casa, escalonadament des del moment que s'acabi l'estat d'alarma, que és el mateix que dir que el virus hagi remès.

La tecnologia ens ha ajudat i ens ha transformat els hàbits durant el confinament. La cultura ha sabut aprofitar molt bé aquestes possibilitats, les possibilitats de la tecnologia en època de confinament, i hem de continuar apostant-hi. «El “jo” i tots els “tu”», ara he obert cometes, «formen un “nosaltres” que relliga les comunitats humanes», deia el president d'aquesta comissió, Lluís Font, en un article publicat el diumenge 26 d'abril. Torno a obrir cometes: «Catalunya» –afegia–, «no té grans riqueses naturals, però compta amb la intel·ligència i les múltiples capacitats de 7 milions i mig de persones. Explotar la musculatura intel·lectual, creativa, racional, emocional, artística i espiritual de cadascú resulta cabdal.» I tanco les cometes. Són paraules d'aquest article de Lluís Font. Per a cada individu, sí, i per al conjunt de la societat; no hi puc estar més d'acord. Hem de posar tota aquesta energia i creativitat a repensar com serà el futur.

Podem discutir si la cultura és més expressió o utilitat. I potser no ens posarem d'acord, o decidirem que totes dues alhora, com van fer els clàssics. Potser sí que estarem d'acord amb considerar-la l'ànima i la raó de ser d'un país. Què fariem sense la cultura? No seríem Catalunya, sense la cultura i la llengua.

Ara hem de posar els nostres esforços com a polítics, que vol dir com a servidors públics que som, a salvar aquesta ànima, l'expressió mil·lenària de tots nosaltres i un mitjà de vida per a una gran part de la ciutadania. Hem de saber posar el talent i el mestratge a pensar el món de demà, que és el d'avui. Em deia un amic l'altre dia aquesta frase, i obro cometes: «Si vols conèixer el passat, mira el present, que n'és el seu resultat. Si vols conèixer el futur, mira el present, que n'és la seva causa.» I tanco cometes. Ens cal construir un present conscient per tenir un futur millor i, de fet, el passat i el futur són sempre present, perquè la història és sempre contemporània, que deia un altre amic meu. I la cultura, en aquest construir un present conscient per tenir un futur millor, la cultura és consciència, coneixement, salvació.

La meva intervenció a partir d'ara es dividirà en cinc apartats que configuren el nostre pla de rescat. L'acompanyament del sector cultural serà el primer. La reestructuració del pressupost per al rescat del sector serà el segon. El desconfinament serà el tercer. Les accions dutes a terme per sectors durant el confinament serà el quart. I les dades sobre l'evolució del sector serà el cinquè. Però no s'amoïnin, que no diré absolutament totes les accions ni donaré tampoc totes les dades sobre l'evolució del sector.

Començo pel primer apartat: l'acompanyament del sector cultural. Des de l'inici del confinament vam establir trobades per videoconferència, com aquesta que estem fent ara, amb els diferents sectors culturals. Des del primer dia, des del 14 de març i fins avui, personalment, sense comptar les que han fet les directores generals i els directors de les diferents entitats del Departament de Cultura, personalment, jo he fet catorze reunions en tots els sectors de la cultura. Això significa que en el darrer mes i mig m'he reunit amb unes cent cinquanta persones representants de la cultura. M'he reunit amb Actua Cultura, m'he reunit amb els grans equipaments culturals, m'he reunit amb el sector del patrimoni, amb els museus nacionals –amb els quals demà torno a tenir una altra reunió–, amb la cultura popular, amb les arts escèniques i musicals, amb el sector del llibre –ahir encara vam fer una nova reunió amb el sector del llibre, presidida pel president de la Generalitat–, amb els festivals de música, amb representants sindicals del sector de la música, amb els sectors de les llengües, amb l'àmbit de les biblioteques, amb el sector de la música amb unes altres especificitats, amb el sector audiovisual... És a dir, hem intentat reunir-nos –jo mateixa, però també les direccions generals– amb totes aquelles persones que representen tots els sectors de la cultura.

I ho fem, i ho vaig iniciar jo mateixa, amb una triple finalitat des del començament. D'una banda, quantificar els danys de l'aturada de país a causa del confinament per la pandèmia. En segon lloc, per recollir les necessitats i les propostes del sector cultural derivades d'aquesta situació per estudiar aquestes dades i, a la vista de la situació i de les possibilitats que ens permetia el pressupost del departament –que fins divendres passat i encara fins dilluns que ve és el pressupost prorrogat de 2017–, a la vista de la situació i de les possibilitats que ens permetia aquest pressupost, proposar i aprovar mesures de suport al sector cultural en diferents fases o onades. És això que hem denominat el Pla de rescat de la cultura.

Les mesures que anàvem aprovant a Govern han tingut i tenen la finalitat d'impedir, en la mesura del possible, danys irreparables al teixit laboral, empresarial, institucional i creatiu que configura el món de la cultura i establir les bases i els mecanismes per a una recuperació ràpida i positiva. Així, els esmentaré només un parell de decrets llei. El del 24 de març, el 8/2020, de modificació parcial del Decret llei 7/2020, de 17 de març, de mesures urgents en matèria de contractació pública, de salut i gestió de residus sanitaris, de transparència, de transport públic i en

matèria tributària i econòmica i d'adopció d'altres mesures complementàries. En el capítol II d'aquest decret llei és on s'especificaven les normatives per a les mesures excepcionals en matèria de subvencions i, si escau, d'ajuts. La flexibilització de la normativa de subvencions i de procediment administratiu comú en relació amb les condicions de les bases reguladores i les convocatòries. Aquest va ser un decret llei important.

L'altre que els vull esmentar és el del 27 de març, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social del Covid-19. En la seva disposició addicional segona s'esmentava explícitament això: «Els esdeveniments culturals de rellevància, envergadura o naturalesa internacional podran acollir-se al supòsit de força major.»

Tots aquests canvis normatius permeten, d'una banda, mantenir les subvencions i instruments financers ja concedits en el moment de l'entrada en vigor de l'estat d'alarma, no revocar les subvencions concedides durant l'any 2020, o anteriorment, si el període de justificació de l'ajut concedit no ha vençut per la no consecució de la finalitat de l'activitat objecte de l'ajut. No exigir tampoc als beneficiaris de les subvencions un percentatge mínim de despesa realitzada i justificada respecte del cost total de l'activitat objecte de la subvenció. I permetien també ampliar els terminis establerts per a la realització de l'activitat o de justificació de les subvencions concedides, de tal manera que, per acord dels òrgans designats dels ens que les atorguen, es pugui assolir el compliment de la finalitat de l'ajut.

D'altra banda, per a les subvencions i les eines de finançament en forma d'aportacions reintegrables convocats amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'estat d'alarma, però encara no resolts, permetien la reformulació de les bases de regulació de les línies d'ajut, atenent no només la reducció de la subvenció prevista del Departament de Cultura, sinó també en relació amb altres eventuais fonts de finançament. I permetien també flexibilitzar els terminis i les condicions de retorn de les aportacions reintegrables, ajuts econòmics en forma de cofinançament, que faciliten la doble finalitat de subvenció i préstec, i també incrementar el percentatge de bestreta de totes les subvencions en un 10 per cent amb l'objectiu d'injectar liquiditat a les empreses i entitats beneficiàries.

Al mateix temps, es van posar en marxa mesures relatives a les biblioteques públiques i les entitats participades pel Departament de Cultura per contribuir a minimitzar l'impacte del Covid-19 en el sector del llibre. D'aquesta manera, vam reforçar la línia dedicada a la compra de llibres del Servei de biblioteques de la Generalitat de Catalunya; vam mantenir el calendari d'adquisicions del Servei de biblioteques; vam incrementar la compra de llicències per a llibres electrònics amb l'objectiu de satisfer la demanda actual d'eBiblio, que ha superat el 500 per cent, i vam facilitar als ajuntaments el manteniment dels seus programes de compres a llibreries, al mateix temps que vam incrementar les transferències i subvencions a fi que puguin mantenir al màxim l'ocupació. Totes aquestes mesures, que van ser molt primerenques, van ser molt ben acceptades pel sector.

Amb la intenció de garantir eficàcia, transparència i agilitat, vam crear un portal dins del web del Departament de Cultura en el qual hem introduït totes aquestes dades i anem posant al dia tota la informació per tal que arribi a la major part de gent possible. El web cultura.gencat.cat/plaescat es va publicar el 15 d'abril per donar servei i recursos als ciutadans, als creadors, a les empreses, a les entitats i als programadors culturals públics i privats. Des d'aquell dia ha rebut més de 7.500 visites. Hi ha tres apartats principals permanentment actualitzats. Recollida de les necessitats que ens han fet arribar els sectors culturals: anem posant a la pàgina web totes les propostes de necessitats que ens han fet arribar els sectors culturals. Ja n'hi ha una trentena.

Enllaços actius és un segon apartat. Enllaços actius a les mesures de totes les administracions públiques, els nostres, de la Generalitat de Catalunya, que, com els

deia, han sigut primers. També hi hem posat, però, els de l'Estat espanyol, els de les diputacions i de l'Administració local.

I hi ha un tercer apartat, que són les dades i els indicadors de seguiment de quantificació dels danys i del Pla de rescat. Els volia dir, en aquest punt, que a dia d'avui hi ha 50.377 treballadors del sector cultural que estan afectats pels ERTOS, un 7,3 per cent del total a Catalunya, i que hi ha 5.564 ERTOS del sector cultural, que representen un 5,9 per cent de tots els que hi ha a Catalunya.

Cada setmana, a les reunions de Govern, presento l'informe del departament amb aquestes dades que anem actualitzant en aquest portal web, com aquest matí mateix he fet. I d'aquest matí deixi'm destacar que hem aprovat a Govern un decret llei que portava el Departament de Treball en el qual, a partir de la posada en pràctica d'aquest decret llei, la renda garantida a la ciutadania serà possible, serà compatible amb la prestació del treball intermitent. Aquesta és una molt bona notícia per al sector cultural, per la quantitat de treballadors intermitents que hi tenim. Aquesta és una novetat d'avui, i que demà segurament ja podran trobar en el web del departament, en aquest web del Pla de rescat.

Al mateix temps, hem obert en aquest portal web un correu electrònic al qual tothom es pot adreçar per fer peticions, consultes, queixes i suggeriments per part dels representants dels sectors. En paral·lel, s'ha creat un canal d'emergència cultural que gestiona el Conca per assessorar persones afectades per la crisi que, en una setmana, va rebre més de vuitanta casos, va atendre més de vuitanta casos. Això és el que formaria aquest primer apartat.

El segon apartat, la reestructuració del pressupost per al rescat del sector. Per tal d'impedir, en la mesura del possible, danys irreparables al teixit laboral, empresarial, institucional i creatiu que configuren el món de la cultura i establir les bases i els mecanismes per a una recuperació ràpida i positiva, al Departament de Cultura ja treballem en aquestes línies que els exposaré ara.

Reestructuració profunda del pressupost per prioritzar la represa. Estem treballant per establir els mecanismes necessaris per poder modificar les consignacions inicials i adreçar-les a les polítiques de rescat del sector establertes en aquest pla. Aquest objectiu obliga a modificar partides, línies de treball o programes i reconduir esforços i recursos cap a les noves necessitats plantejades per la situació d'emergència social del Departament de Cultura, partint del pressupost presentat per al 2020, aprovat el passat 24 d'abril, que presentava un sostre de despesa de 314,8 milions d'euros.

Aquest Pla de rescat del sector cultural el veiem en dues onades diferents. La primera onada, de 20,57 milions d'euros, inclou aquests 10 milions d'euros de préstecs ICEC i ICF, que ja estan en marxa: ja he signat les resolucions i les persones que els han demanat ja estan preparant o ja estan anant al notari a signar aquests préstecs. Ajuts per interessos 0,35, és a dir, 350.000 euros. Ajuts per danys i cancellacions de l'OSIC, 5.220.000 milions, que també estan en marxa. Ajuts per danys a empreses a l'ICEC, 8 milions. Dèficit d'equipaments, 4 milions, que també ja estan en marxa. Aquesta seria la primera onada.

En la segona onada preveiem 3 milions d'ajuts a microempreses i a intermitents. Un reforç de línies de danys de l'OSIC per a entitats de 4 milions. Un reforç de línies de danys ICEC per a empreses de 5 milions. Un reforç de línia de crèdit de 6 milions i uns nous dèficits d'equipaments, 3.490.000 euros.

A més a més, ja hem fet una priorització de mesures ordinàries amb efectes sobre la liquiditat i l'activitat. Un paquet de subvencions per activitat ordinària en el qual es prioritzen les línies amb efectes més beneficiosos, per exemple, les línies de compra de llibres per a les biblioteques, aquells 4 milions d'euros. Aquesta setmana, i això és avui i demà, s'aproven nous paquets de subvenció des de l'ICEC, 29 d'abril, i a l'OSIC ja s'han aprovat aquest matí. Un paquet de transferències avançades a equipaments, aportacions avançades a consorcis participats minoritàriament per fer

front a la manca d'ingressos, 9 milions. Per exemple, Joan Ollé ja ens ha escrit agraït perquè ja havia rebut la transferència. Aportacions avançades a equipaments adscrits. I convenis extraordinaris per promoure l'activitat en sectors concrets. Un conveni del Departament de Cultura, per exemple, amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per reactivar el sector audiovisual de 6 milions d'euros.

Pel que fa a la gestió ordinària del departament, l'activitat ha continuat de manera intensa. Hem procurat ser àgils i flexibles. Un bon exemple són els paquets de mesures d'impuls que aquest matí ha aprovat el consell d'administració de l'OSIC. Dues línies extraordinàries per fer front a la crisi generada per l'estat d'alarma i cinc línies de les que aixecarà la suspensió per poder convocar línies anuals de cada àmbit... *(Tall de comunicació.)*

Aquestes línies són per compensar els danys i perjudicis causats pel cessament de l'activitat, per un import de 2 milions d'euros; per compensar les pèrdues per anullació d'espectacles i activitats culturals durant el període d'estat d'alarma, 3 milions d'euros; beques per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts visuals, dels nous sectors creatius, de les arts escèniques, de la música i del pensament per a l'any 2020, de 300.000 euros; la creació, la traducció i la investigació literàries, ja està convocada, però suspesa. Engegarem la suspensió per evitar perjudicis als possibles beneficiaris i es preveu ampliar-ne la dotació més endavant. D'altres per al doblatge i la subtitulació en català de llargmetratges per a l'explotació posterior a l'estrena en sales d'exhibició cinematogràfica i per a la subtitulació en català de sèries per a l'any 2020, per un import d'1 milió d'euros. Subvencions a federacions que programin activitats culturals relacionades amb l'associacionisme i la cultura popular i tradicional per a l'any 2020, 1 milió d'euros segur, però és possible que sigui més gran, aquest import. I per a la implementació de programes estratègics i projectes específics dels museus, 350.000 euros.

Demà al consell d'administració de l'ICEC s'aprovaran les bases específiques que han de regir la concessió de subvencions de cultura digital, de mercats de l'audiovisual per al desenvolupament de projectes audiovisuals, per a la producció de llargmetratges cinematogràfics, per a la producció d'obres audiovisuals destinades a ser emeses per televisió, per a la producció d'obres audiovisuals d'animació, per a la promoció de llargmetratges cinematogràfics en versió original catalana o occitana en la seva variant aranesa. i modificacions de bases específiques d'ajuts a les arts visuals i a l'audiovisual.

Hem fet també actuacions en quaranta-cinc línies d'ajuts ja existents i amb les eines de finançament per augmentar dotacions, per exemple, a festivals i cicles musicals, orquestres prioritàries i llibreries, línies d'ajuts a la modernització de llibreries. Estem resolent també de manera urgent i prioritària les línies ja convocades i en període de sol·licitud tancat; es treballa individualment amb tots els sol·licitants per ajustar l'ajut a les afectacions amb atenció a tots els sectors culturals, i això ho fem tant des de l'ICEC, com des de l'OSIC, com des de les direccions generals.

En fi, deu línies noves, que havíem de treure amb el nou pressupost, les destinarem íntegrament a cobrir les necessitats dels sectors actuals, com per exemple el Pla d'emprenedoria cultural, el Programa per a la creació de carreres discogràfiques, projectes culturals en vessant empresarial, projectes per a la creació de *podcasts* culturals en català, per a projectes promoguts pel sector editorial, per a projectes de realitat virtual, per al còmic i una línia d'implementació de plans de públic.

Passo al tercer apartat: el desconfinament. Des del primer moment que es va plantejar el pla de desconfinament hem participat en les taules de treball per una raó molt clara: el sector cultural té unes especificitats que hem de poder contemplar. La cultura no vol ser la darrera a desconfinar-se, i no ho ha de ser. Per això hem treballat i continuarem treballant d'acord amb els diferents interlocutors del sector. La cultura és un ens variat, ric i divers. I hem de poder contemplar tota aquesta diversitat en el pla de desconfinament.

Per això, en el Pla estratègic per al desconfinament que vam aprovar en el Govern extraordinari que vam celebrar dissabte passat apareix aquest paràgraf: «El Departament de Cultura planteja les situacions que fan referència a biblioteques, patrimoni cultural i empreses culturals. En els tres casos, el departament planteja diferents possibilitats per a relaxar les mesures de desconfinament de manera progressiva, atenent els criteris de salut que han de permetre oferir els serveis mencionats amb les màximes garanties. Els casos de l'ensenyament i la cultura són paradigmàtics de la dificultat de reactivar l'activitat garantint el distanciament físic essencial, per mantenir la Covid sota control fins a la introducció d'un tractament o vacuna. En ambdós casos s'espera que els plantejaments del Pla de desconfinament, respecte a l'estratègia general de desconfinament, atenent fases definides en funció de criteris predeterminats» –recollits en aquest informe del qual els estic llegint aquest paràgraf–, «permetin la concreció del Pla sectorial de forma coordinada.»

En aquests moments estem treballant en els diferents programes concrets del Departament de Cultura, que no necessàriament els elevarem tots junts en un sol programa, sinó que ho anirem fent de manera concreta per a cadascun dels sectors. Els elevarem al Procicat per a la seva aprovació a mesura que els tinguem a punt per organitzar totes les tasques necessàries, per establir la tornada a l'activitat. Aquest àmbit s'anirà desenvolupant de manera progressiva. Haurà d'incloure, com a mínim, uns aspectes en els quals estem treballant. Tenim una programació coordinada de reunions de treball amb les direccions generals per a l'establiment d'uns criteris específics de desconfinament en cadascun dels àmbits, i que tinguin la característica de ser oberts al públic.

En paral·lel, amb el suport de les diverses unitats del departament, hem iniciat una ronda de contactes nova amb representants de tots els sectors –llibre, audiovisuals, arts escèniques, música, museus, biblioteques– per tal d'elaborar tota la informació que anem recollint, amb les característiques particulars de cadascuna, per fer aquests plans que els estàvem dient.

Estem en contacte permanent amb els diferents nivells de l'Administració, tant de la Generalitat com del món local, és a dir, amb els diferents departaments de la Generalitat, però també amb diputacions i ajuntaments, per tal d'harmonitzar i concretar els plans en què es treballa, perquè tenim competències compartides en alguns d'aquests equipaments i en alguns d'aquests sectors, amb les normes que provenen del Departament de Salut i del Procicat.

Tota la informació que es recull s'inscriurà en uns programes sectorials en què la informació es facilitarà en tres grans blocs. Un primer mostrarà el cronograma previst de desconfinament, així com els agents sectorials que han participat en la redacció del document i altres informacions d'interès. Un segon bloc en què es prescriuran les normes sanitàries de caràcter general informades pel Departament de Salut i per Procicat. I, finalment, un darrer bloc en què s'identificaran els objectius específics del sector i les actuacions relacionades que durà a terme, per tal que es demostrï la capacitat que té de complir amb les condicions que estipulen en les diferents fases de desconfinament i es pugui reiniciar l'activitat en el moment en què Procicat les autoritzi.

L'objectiu és poder programar el desconfinament d'equipaments, museus i arxius, per exemple, com més aviat millor, si pot ser en una fase primerenca. Són equipaments que poden ser considerats espais segurs. Una part important del sector demana la possibilitat d'oferir a la ciutadania els equipaments patrimonials com a espais saludables segurs, de confort i de recuperació de la societat a l'efecte del confinament.

A partir de la informació actualment disponible, hem d'actuar amb la màxima prudència i d'acord amb les directrius de les autoritats sanitàries a l'hora de considerar qualsevol obertura de les biblioteques. En el cas de les biblioteques públiques estem parlant d'equipaments culturals de proximitat, que són els més visitats per la

ciutadania. L'any 2018 van rebre un total de 24,4 milions de visites. També estem treballant en l'elaboració d'un pla de desconfinament de biblioteques, que també tenen moltes característiques diverses; no és el mateix una biblioteca d'un poble petit que una gran biblioteca.

Aquesta tornada progressiva a l'activitat inclou també un programa de promoció i de reactivació del sector, juntament amb un pla de públics i comunicació per a la represa. Hem posat en marxa dues campanyes de comunicació sobre el suport a l'activitat cultural *online* i per a la reactivació cultural i el foment de consum cultural *online* i *offline*: una campanya infogràfica digital per fomentar la celebració de Sant Jordi la setmana passada, una campanya de comunicació de rescat als sectors culturals i d'agraïment als professionals dels sectors culturals per l'activitat *online* durant el confinament, així com de reactivació del consum cultural consistent en uns espots que s'emetran per TV3 i Catalunya Ràdio i per les xarxes pròpies del departament.

A més, a través de l'àrea de públics de l'ICEC treballem per generar propostes comunicatives –publicitat, campanyes, programes televisius, radiofònics i per xarxes– que permetin, un cop superat l'estat d'alarma, reactivar el consum cultural dels espectadors i la ciutadania de Catalunya. I en aquest sentit s'estan intensificant els lligams de col·laboració ja existents amb la corporació i amb la XAL per poder garantir una difusió major d'aquests programes, així com amb altres agents de l'escenari comunicatiu del país.

A l'apartat quatre només referiré un parell o tres d'accions dutes a terme per sectors, perquè n'hi ha moltíssimes. Si les volen veure totes els recomano que visitin aquest portal de rescat de la cultura que tenim al departament.

Pel que fa a la llengua, per exemple, des de la Direcció General de Política Lingüística s'estan reprogramant les dates dels exàmens per a l'obtenció del certificat de català corresponents a la convocatòria de 2020. Es notifica personalment a totes i cadascuna de les persones inscrites les noves dates. Des de la declaració de l'estat d'alarma el 14 de març els espais virtuals d'aprenentatge de català en línia, el parlat.cat, ha tingut 14.751 aprenents actius. I, a més, hem adoptat mesures per reforçar la prestació del servei, com aules de videoconferències. Les universitats catalanes estan obrint cursos per a la formació a distància. Treballem en coordinació amb l'Oficina de Política Lingüística de la Secretaria d'Universitats i Recerca. Atenem peticions d'obertura d'aules de l'Institut Ramon Llull, que té previst d'oferir-ne a tots els lectorats, i de moment n'ha obert trenta-dues.

També des de la Direcció General de Política Lingüística l'aula mestra permet organitzar al professorat cursos específics a mida. Actualment té més de trenta mil usuaris arreu del món entre docents i estudiants. Treballem també en una nova campanya de difusió del Voluntariat per la Llengua. Hi ha més nous inscrits en modalitat virtual, fent quaranta-sis noves parelles lingüístiques en modalitat virtual. Ha publicat també aquest temps la terminologia bàsica de la Covid-19 en llengua de signes catalana per posar a l'abast de la comunitat signant i de tota la ciutadania els principals termes i expressions relacionats amb l'epidèmia.

I hem realitzat per Sant Jordi múltiples activitats a la xarxa. El foment de la lectura des de la Direcció General de Creació, Biblioteques i Acció Territorial, en col·laboració amb la Diputació de Barcelona i de les altres diputacions i les biblioteques. Es trasllada a la xarxa l'activitat de les comunitats de lectors mitjançant l'aplicació per a dispositius mòbils Tellfy. Clubs de lectura virtuals: s'han creat comunitats –vint clubs de lectura virtuals–, s'ha fet amb la plataforma Legiland: Llegir té premi, Escriu un llibre, amb la plataforma Fiction Express, totes d'accés il·limitat, i moltes d'altres, com per exemple la modalitat virtual en els programes Lletres a les aules, que consistia en visites dels autors als centres educatius, i Lletres en viu, de visites als clubs de lectura de les biblioteques que ara des de la Institució de les Lletres Catalanes es fa virtualment. Des de les altres direccions generals, també Museus, Arxius i Patrimoni, es continua treballant. El Departament de Cultura ha

encarregat a l'Observatori dels Públics del Patrimoni Cultural dos informes sobre l'impacte en la freqüentació dels equipaments patrimonials, així com en els ingressos dels museus registrats.

Tot això ens serveix per al pla de desconfinament, i a través de patrimoni.gen.cat hi ha múltiples accions *online* impulsades pels museus. En aquest sentit, vull destacar la que es va realitzar el dia de Sant Jordi, que tradicionalment es podia visitar, fer jornada de portes obertes del Palau de la Generalitat. Aquest any, evidentment, no es podia fer presencialment, però gràcies a la Direcció General de Patrimoni es va poder realitzar una visita virtual a l'hora de sempre al Palau de la Generalitat, que ha quedat a la xarxa perquè tothom hi pugui accedir.

Els arxius també participen de projectes virtuals. La proposta dels recursos en línia de la Xarxa d'arxius comarcals, per exemple, ens proposa visites virtuals a vuit arxius comarcals. També hi ha un altre projecte dels arxius que és «Arxivem el moment»; en aquest cas, «Arxivem la Covid-19». És un projecte que lidera la recollida sistemàtica d'imatges i d'informació, una mena de diari del confinament, memòria oral, reproducció digital dels esdeveniments, per tenir-ho també conservat en els arxius.

I exposicions digitals, també. La Filmoteca també ha posat recursos cinematogràfics contra la Covid-19. Ara just aquests dies estaven fent un cicle dedicat a Pere Portabella. Els festivals també s'han hagut de reinventar. El Sismògraf, d'Olot, que no es pot fer, es redefineix amb el lema «Res no es crea ni es destrueix, tot e(n)s transforma», però la ena entre parèntesis; per tant, «ens» transforma i «es» transforma. *La cultura a casa* és un butlletí de cultura digital que publica diferents continguts digitals dels diferents sectors culturals, que s'ha popularitzat molt, ha tingut moltíssimes visites i molts subscriptors.

I tornant al dia de Sant Jordi, amb una altra activitat que també em complau molt de recordar, i que també es pot veure a la xarxa, és Centenars de veus, un sol cor, un projecte que aplega i interpella les més de set-centes corals que tenim a Catalunya. Es va enregistrar una sola peça musical amb motiu de la celebració de la Diada de Sant Jordi, aconseguint que tot el país cantés la mateixa peça –*Oració al Senyor Sant Jordi*–, donant a conèixer patrimoni literari, perquè el text és de Salvador Espriu, i patrimoni musical, perquè la música és de Francesc Vila, i posant en valor els milers de cantaires de Catalunya, així com els seus directors. Aquesta iniciativa va ser, certament, molt agraïda, i dono les gràcies a totes les persones que hi van col·laborar. Des de la Direcció General de Cultura Popular també es va fer aquesta iniciativa.

D'altra banda, el Conca ha obert una tribuna pública sobre com ha de ser la cultura a Catalunya i les passes a seguir un cop superat aquest temps de pandèmia i confinament. Des del 21 d'abril, i hi serà fins al 31 de juliol, publicaran, i ho estan fent ja, en un espai virtual –*Cultura en tres-centes paraules*–, les col·laboracions de cent cinquanta representants del món de l'associacionisme, les arts escèniques, la música, l'audiovisual, el patrimoni, la llengua i l'edició, les arts visuals, la gestió cultural, el videojoc i les polítiques culturals. Aquesta idea que tenim tots que ens hem de repensar.

De les dades sobre l'evolució del sector només diré que de les editorials hi ha 239 empreses aturades, 200 milions d'euros no ingressats. Les llibreries tenen un 70 per cent de pèrdues en vendes, 385.000 exemplars no venuts, però han tingut un increment d'un 60 per cent de vendes d'*ebooks*.

Bé, la Mostra d'Igualada es va posar en xarxa i ha tingut 36.000 visualitzacions. S'han hagut de suspendre, de cancel·lar 681 representacions del programa.cat, amb 143 municipis afectats per aquestes cancellacions, i això vol dir 2,4 milions d'euros no ingressats de caixets. A les de música n'hi ha vuitanta de tancades, amb 1 milió i mig d'euros no ingressats per setmana. En fi, i així podríem continuar amb aquesta corrua de dades que mostren aquesta aturada econòmica del sector cultural, perquè

és un dels sectors que mou més gent, i ara en aquests moments hem hagut d'estar tancats a casa –i encara hem d'estar tancats a casa.

Passo ja cap al final –el colofó, que dic– d'aquesta meva intervenció, que diu així. Des del 14 de març tots els treballadors del Departament de Cultura són a casa. Teletreballem un 63 per cent, incloent-hi també els del sector públic adscrit. Hi ha hagut persones treballadores del departament afectades per la malaltia –nou al departament i catorze a les entitats del nostre sector públic–; malaltes, no hem de lamentar res més.

Vull donar les gràcies a totes i cadascuna d'aquestes persones del Departament de Cultura que continuen treballant per la cultura en aquests temps difícils i, sobretot, vull donar unes gràcies molt especials a l'equip més proper de la consellera, a l'equip que es reuneix cada setmana amb l'epígraf «consell de direcció», en el qual hi ha les direccions generals: Patrimoni Cultural, Política Lingüística, Cultura Popular, Acció Territorial, Biblioteques i Creació, ICEC, ILC, Institut Ramon Llull, Gabinet de la consellera, comunicació. A totes aquestes persones els vull donar les gràcies, perquè hem accentuat aquesta nostra relació telemàtica, reunint-nos..., en fi, de reunions que fèiem una vegada al mes, ara les fem cada setmana i, si cal, dues i, si cal, tres vegades. A tothom dono les gràcies i desitjo molta salut, perquè ens necessitem tots sans i estalvis per aixecar la cultura d'aquest país.

Just el proper 8 de maig farà quaranta anys de la creació del Departament de Cultura de la Generalitat restituïda, l'etapa institucional regida per l'Estatut de 1979. En aquells moments tot estava per fer, tot estava per construir. Quaranta anys i una pandèmia després hem de tornar a construir. Ens hem repensat per portar la cultura a casa durant el confinament i ens repensem per viure la cultura en el postconfinament. El Departament de Cultura hi és i hi serà per acompanyar aquest «repensar-nos tots plegats» amb fermesa i amb constància.

Per encàrrec meu, els museus nacionals catalans ja han elaborat i m'han lliurat un decàleg dels museus del segle XXI, una reflexió del paper intens i actiu que els museus volen fer i han de tenir després de la pandèmia. I, com els museus, els altres equipaments. És així com arribarem a poder materialitzar aquest canvi de rumb al qual ens ha abocat aquesta pandèmia. En sortirem enfortits com a societat si som capaços d'idear i de reformular el sector cultural d'aquest país, fonamental per sortir d'aquesta crisi. En això treballem i en això treballarem.

I gràcies a tots els diputats que m'han escoltat, no només perquè m'han escoltat avui, sinó perquè m'han estat escoltat ja altres vegades en les tres compareixences que he fet en aquesta Comissió de Cultura, però també per tot l'ajut que durant aquest any i un mes o dos mesos que fa que soc consellera de Cultura heu donat a aquesta consellera per arribar a aprovar modificacions de llei. Ho vaig dir en la meva darrera intervenció, però m'agrada tornar-ho a repetir ara: amb vosaltres també la cultura es repensarà i es reformularà en aquest país, perquè necessitem la cultura i ens necessitem tots.

Moltíssimes gràcies. No sé si he acabat amb quaranta, cinquanta o seixanta minuts, president.

El president

Moltes gràcies, consellera, per la seva intervenció.

Farem ara una pausa tècnica de dos minuts i reprenem la sessió.

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i cinc minuts i es reprèn a les cinc i set minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Ara és el torn dels grups parlamentaris perquè puguin fer les seves reflexions i aportacions. Començarem amb el diputat Héctor Amelló, en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans. Héctor, té la paraula.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. *Consellera*, diputados, diputadas y personas que nos siguen desde casa, muy buenas tardes. Quiero empezar con unas palabras de ánimo a todas las personas que han perdido un ser querido durante esta crisis y agradecer a todos los profesionales que cada día trabajan para ganar la batalla al coronavirus. Y también quiero agradecer a todos los profesionales del Parlament que hacen posible esta sesión de hoy.

Consellera, le ha faltado decir que todo esto que nos ha anunciado, lo que conocíamos, más todas las medidas nuevas de las que hoy no tenemos todavía documentación, lo van a hacer con un presupuesto mínimo, precario, que es papel mojado, porque no estaba pensado para esta crisis, y que además lo van a hacer sin aportar ni un euro extraordinario al presupuesto. Nosotros, de todas las medidas nuevas, vamos a estar muy atentos a ver cómo las aplica, porque lo que nos preocupa es que puedan estar haciendo ustedes una operación más de *marketing* que un auténtico plan de rescate del sector.

Dicho esto, comparto algo con usted, que es que la lectura, las películas, la música, visitas virtuales a museos, espectáculos y otros tantos acontecimientos culturales nos han ayudado estas semanas tan complicadas a sobrellevar el confinamiento. La crisis lo que mostrado es precisamente la importancia de la cultura en nuestras vidas. El sector cultural hay que considerarlo estratégico y hay que declararlo sector de máxima prioridad.

Consellera, me gustaría que me explicara qué medidas ha tomado para que la cultura sea declarada de máxima prioridad aquí, en Cataluña, porque, visto el presupuesto, desde nuestro punto de vista..., no corresponde declarar la cultura máxima prioridad con el presupuesto que ustedes le están destinando. La mayor parte del sector cultural, con excepciones, carece de músculo financiero. Se trata, por lo general, de pequeñas empresas, de compañías, de colectivos, de autónomos, trabajadores asalariados sometidos a una gran intermitencia laboral y con un encaje sumamente imperfecto en el sistema de protección social. Esta crisis lo que nos está mostrando es la necesidad de desarrollar medidas pendientes del estatuto del artista y también promulgar esa ley de mecenazgo. Creo que hemos de ser muy insistentes para que estas dos medidas sean aprobadas cuanto antes, por el bien del sector y por el bien de la cultura.

La emergencia sanitaria lo que está haciendo es poner contra las cuerdas al sector cultural cuando aún no se había recuperado del todo de esa crisis de 2008. Nosotros lo que le estamos reclamando y lo que le reclamamos, señora *consellera*, es que impulse medidas extraordinarias de apoyo a la cultura para evitar la pérdida del tejido cultural y convertir esta situación en irreversible. Les tenderemos la mano –y así lo hemos hecho en todo momento– para crear ese foro autonómico para la reconstrucción de Cataluña y, dentro de ese foro, elaborar un plan de emergencia cultural en coordinación con la industria, con los agentes y con las entidades del sector.

Consellera, yo le he escuchado muy atentamente. Estamos en un momento tan crítico que todas las medidas para ayudar al sector cultural son absolutamente necesarias. Tengo que decirle que el plan que han presentado, ese plan de los 31 millones, más las medidas de ahora, nos parece insuficiente, que consideramos que es una gota de agua en un desierto. Sí que me alegra oír que van a ampliar los paquetes de medidas, porque era evidente que esos 31 millones eran menos suficientes para poder rescatar al sector cultural.

Y lo que me pregunto es cómo financiará todas esas medidas nuevas que han propuesto sin aumentar el presupuesto de Cultura, porque si lo que están haciendo es detraer recursos de un presupuesto ya precario de por sí, lo que está suponiendo, o lo que puede suponer, es un duro golpe para la cultura. Lo que se necesita es crear medidas extraordinarias con fondos extraordinarios que vengan de fuera del presupuesto actual de Cultura.

El sector necesita un plan de emergencia cultural concreto y con financiación extraordinaria y no una campaña de *marketing* político vendida por fascículos, como están intentando hacer ahora. Las medidas las presentamos ahora, otras medidas las presentamos dentro de una semana y otras medidas, dentro de un mes. El sector necesita planificar su futuro, necesita mantener la liquidez, facilitar el acceso a los créditos, necesita nuevas líneas de subvención adaptadas a la crisis, necesita proteger a creadores y artistas, que se están quedando sin ningún tipo de protección ni ayuda, y lo necesita ya, necesita saber a qué atenerse y con qué recursos va a contar.

Le quiero preguntar algunas cuestiones para que me las responda en su turno de réplica. ¿Piensa incrementar inmediatamente el presupuesto hasta el 2 por ciento para rescatar al sector cultural de esta crisis? Eso supondría 250 millones más para el Departamento de Cultura. Otra pregunta que quiero hacerle es: ¿van a realizar algún pago inmediato de las subvenciones y ayudas del año 2019 que están justificadas y pendientes de pago, y que los creadores todavía no han recibido?

También le pido, y que en esto me gustaría que fuese usted muy clara, porque el sector lo necesita, las medidas de flexibilización de las bases de subvenciones que han aplicado. Porque el sector necesita saber cómo se van a flexibilizar estas bases y a qué atenerse. No son las entidades las que deben cambiar los criterios. Nos han dicho algunas entidades que han recibido llamadas diciendo que tienen que cambiar ellos los criterios; no son ellos los que tienen que cambiar los criterios, sino precisamente el que tiene que cambiar el criterio es el departamento. Si no, difícilmente estas compañías y estas industrias podrán adaptarse a las bases a las que se presentaron.

También proponen aumentar los presupuestos de los equipamientos públicos. Yo tengo que decir que bienvenidos, nosotros lo presentamos como enmienda al presupuesto y lo rechazaron. Espero también que el departamento mantenga todos los contratos dependientes del *departament* para que las empresas tengan liquidez, o que en su defecto habiliten algún sistema de indemnización ágil para estas empresas.

También le quiero preguntar cómo van a reactivar, en cuanto se pueda, por supuesto, el consumo cultural. Creo que es otra vertiente importantísima. ¿Van a implantar también algún tipo de bono o carné cultural para incentivar el consumo? Nosotros ya se lo propusimos, este bono cultural, y también nos lo rechazaron. ¿Están planificando también, junto con el Ministerio de Cultura, las medidas para la reapertura? El sector lo que necesita es certidumbre, y que se le escuche en la toma de decisiones. Y sí que me gustaría que hicieran algún tipo de documento donde detallaran todas las medidas que van a tener que aplicar los diferentes sectores para esa reapertura, el sector lo necesita. El sector no puede abrir de un día para otro, el sector necesita una planificación, las compañías de teatro necesitan ensayar, las compañías de danza necesitan tocarse entre ellos, volver a practicar, no pueden empezar a trabajar de un día para otro.

Por otra parte, me gustaría hablar un poco de los sectores. La cadena editorial está parada; las librerías, cerradas; las distribuidoras han perdido aproximadamente el 90 por ciento de su actividad. El día de Sant Jordi se dejó de facturar 22 millones de euros –eso supone un 60 por ciento de la facturación para muchísimas empresas. La previsión para este 2020 es una caída de ingresos del 30 por ciento. Y ante este panorama ustedes lo que nos están proponiendo es avanzar el calendario de compra de libros por parte de las bibliotecas y agilizar líneas de compra existentes. Mire, yo creo, como le decía antes, que todas las medidas están bien, pero consideramos que esto no es suficiente. Lo que necesitamos es una movilización extraordinaria de recursos y les propusimos ya crear un fondo de reactivación del sector editorial, que ustedes han rechazado. Tienen que crear un plan de rescate para librerías y que estén entre los primeros sectores que puedan abrir.

También tengo que recordarle que el sector editorial ha encontrado el mercado internacional cerrado, y entonces eso significa que hay que crear fondos para la in-

ternacionalización, especialmente para desarrollarse allí en América Latina; y eso significa trabajar coordinadamente con el Ministerio de Cultura.

También le pido que elaboren de inmediato un plan de lectura, un plan de lectura 2021-2024, que responda a cómo reactivar el sector editorial. Entonces sí que me gustaría que me diga cómo me pueden concretar qué fondos extraordinarios van a movilizar, qué fondos van a servir para reactivar el sector y cómo ayudarán a la internacionalización de las empresas del sector editorial.

Por otra parte, el sector musical, del que también he hablado, prevé una caída aproximadamente de entre el 15 y el 30 por ciento, si no más, para este 2020. Están festivales suspendidos, las salas cerradas –con pérdidas superiores al millón y medio de euros semanales–, hasta 3.400 conciertos suspendidos, músicos sin ingresos y sin ayudas, salas de teatros cerradas, actores en sus casas, producciones suspendidas.

Entonces, mi pregunta es: ¿van a permitir que la música, las artes escénicas bajen el telón y pongan fin a la función? ¿Dónde están los planes y los fondos de rescate para este sector? ¿A cuánto ascienden los planes de rescate para este sector? ¿Sabe que hasta un 80 por ciento –un 80 por ciento– de los músicos pueden estar sin ingresos y sin acceso a ayudas en este momento? ¿Sabe que en la misma situación están ahora mismo los actores, los bailarines y trabajadores de la cultura? ¿Qué hace por todos ellos?

También quería comentarle que hay que aplicar un plan específico de reactivación en coordinación con todo el sector. El plan debe contener medidas para reprogramar y sobreprogramar todas las actuaciones. Algunas preguntas que quiero formularle: ¿qué medidas han tomado en esta materia? ¿Cómo ayudarán a la industria también en toda la afectación con las taquillas que está teniendo, que esto supone un grave problema para los festivales y para muchos conciertos? ¿Y cómo garantizarán también el derecho de los consumidores?

Por otra parte, también quiero hablarle, y luego le comentaré algunas cuestiones más..., el sector de las artes visuales es uno de los más frágiles. Y voy terminando. Tienen los espacios cerrados, las exposiciones canceladas, galerías de arte con la persiana bajada..., y yo quiero saber cómo les van a ayudar. Evidentemente, hay que reforzar la adquisición de obras y de fondos de museos, pero con esta medida no es suficiente. Lo que hay que reactivar también es un plan de estímulo para los artistas visuales y para los galeristas para poder reactivar los circuitos que sustentan al sector. Ya se lo propusimos en los presupuestos y también fue rechazado.

Y es importante, sobre todo, mantener la red de espacios de producción y residencias de artistas. Si esa red cae, que es la red última donde se sustentan muchísimos artistas, están todos los artistas perdidos. Por eso nosotros lo que propusimos fue la creación de un fondo destinado para un plan para jóvenes creadores y artistas, que también fue rechazado. ¿Cómo van a sostener esa red? ¿Con qué recursos y medidas lo van a hacer?

También me gustaría comentarle –un segundo, antes de terminar– sobre el sector audiovisual, también muy afectado –325.000 euros diarios en pérdidas en la sala, dos mil trabajadores perjudicados, diecisiete festivales cinematográficos suspendidos o aplazados. El sector también requiere medidas específicas de ayudas a salas, en la proyección y en la difusión. Entonces, yo le quiero preguntar qué ayudas tendrán nuestros directores, qué fondos se han creado para la producción cinematográfica, qué ayudas ha impulsado para salas de cine y, si tienen elaborado, pues, ese plan de públicos que tiene que ser tan importante.

Para concluir, esta crisis va a ser dura, pero si trabajamos con objetivos comunes, trabajamos con lealtad entre administraciones, es una oportunidad para que la cultura salga reforzada. Es también el momento de planificar la reapertura y la reactivación, y también es el momento de sentar las bases del sistema cultural del futuro. Por eso le propongo que, además de impulsar ese plan de emergencia cultural para

el presente, también desarrollamos un plan estratégico para la cultura con horizonte 2030 que aporte el futuro de la cultura en Cataluña.

Muchas gracias, presidente. *Consellera*, espero su contestación.

El president

Moltes gràcies, diputat Amelló. Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Rafel Bruguera Batalla

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda, honorable consellera, diputades i diputats, i totes les persones que ens segueixen a través del Canal Parlament o per altres mitjans. Les meves primeres paraules també vull que siguin d'un record emocionat a les persones que han perdut la vida al llarg d'aquesta tragèdia, i el més sentit condol als seus familiars i persones més properes, com també un profund agraïment, propi i del conjunt del meu grup parlamentari, als sanitaris i a les persones dels serveis essencials que vetllen perquè aquest confinament el puguem passar amb les majors o millors condicions possibles.

Consellera, ja ho he dit en altres ocasions: gairebé la totalitat del sector de la cultura podria ser declarat avui zona catastròfica. Una part molt important, vostè ho ha dit, i és veritat, el majoritari, està format per petites empreses, per autònoms, falsos autònoms i *freelance*. Això vol dir que la precarietat i la intermitència són majoritaris en bona part del nostre sector cultural. Aquesta situació específica, que no es dona en altres sectors, fa que molts treballadors i treballadores de la cultura no es puguin beneficiar dels ajuts genèrics del Govern de Catalunya. Per això creiem que ens cal un programa de rescat específic del sector cultural, perquè rescatar la cultura, consellera, no és només rescatar un sector econòmic, no és només rescatar el 3,4 per cent del PIB català, el 3,6 per cent de l'ocupació –setanta mil professionals, aproximadament–, és molt més que tot això; rescatar el sector cultural en el fons també és rescatar la totalitat, el conjunt de ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Vostè ens va anunciar fa uns quants dies un pla de 31 milions d'euros dels quals, detraient els 10 milions de les línies de crèdit de l'Institut Català de Finances, estaríem parlant de 21 milions d'euros. Però aquests 21 milions d'euros, consellera, són només avançaments al pressupost del 2020, no majors aportacions al marge de les línies ordinàries ja previstes. Aquestes mesures són segurament necessàries, i d'altres, però són absolutament i totalment insuficients. Calen, necessiten, necessitem aportacions extraordinàries. La represa requerirà no només del pressupost del 2020 –que, per cert, no arriba encara ni a l'1 per cent, quan estem reivindicant tots plegats que hauria de ser del 2–, sinó molt més que el pressupost del 2020.

I jo li formulo unes quantes preguntes, consellera. Amb aquests 21 milions d'euros pretenen rescatar el sector cultural català? Si fos així, voldria dir que funciona *viento en popa a toda vela*, si se'm permet l'expressió, i tots sabem que no és així.

El sector de la música, per exemple, preveu que a 30 de juny les seves pèrdues seran de l'entorn de 18 milions d'euros; el cinema, 9 milions d'euros; les arts escèniques –comptant el circ, la dansa, el teatre, etcètera–, estem parlant de 2 milions d'euros; 29 milions a 30 de juny només en aquests tres sectors. A 30 de setembre aquesta xifra es més que doblarà i encara hi cal afegir l'impacte en altres sectors –el sector del llibre, de l'audiovisual, els museus, els grans equipaments culturals, els arxius, els treballadors de tots aquests sectors, etcètera.

Per tant, consellera, de veritat vostè creu que amb 21 milions d'euros, i vistes aquestes xifres, es pot rescatar el sector cultural català? Segona pregunta. La cultura disposarà d'aportacions extraordinàries i, per tant, extrapressupostàries? I serà aquest més que jo comentava abans? Aquest més pressupostari, consellera, vostè ha reconegut que no serà suficient. Però, en tot cas, la gran pregunta és: doncs com ens ho farem? Perquè és evident que amb el pressupost aprovat..., per cert, vostè ha parlat de 314 milions. Jo, després d'haver analitzat el Ple de l'altre dia, a mi no me

surten 314 milions, si no és que hi sumo els 13 milions –que no hi consten, en el pressupost– de passar del 0 al 0,2 per cent del dèficit previst. I que això, en tot cas, haurà de requerir d'algun decret llei específic, etcètera. Té previst presentar al Parlament, consellera, un decret llei específic que doni resposta a les necessitats també especials i específiques del sector cultural? Nosaltres estem disposats a parlar-ne i a donar-li suport. Si ens criden, hi serem, amb les nostres propostes i amb l'ànim de sumar des de la lleialtat.

Han esgotat –una altra pregunta– els 10 milions d'euros de l'Institut Català de Finances? Nosaltres, la nostra informació, apunta que sí, que es varen esgotar fins i tot en hores. Per tant, ens agradaria que ens ho expliqués. I, en tot cas, pensen incrementar-los, aquests 10 milions d'ajuts per préstecs de l'ICF? La resta, ho repeteixo, són 21 milions d'euros que només són anuncis. Tenen redactades les bases de convocatòria d'aquests ajuts? Perquè alguns diuen que serà en el mes de juny. Quan es convocaran aquests ajuts? Perquè avui encara no es poden demanar. En molts aspectes, consellera, fem tard. Vostè no és la consellera d'Economia, això és evident, però vostè s'asseu al costat del conseller d'Economia, i les decisions del Govern són globals, no? Són del conjunt del Govern. Apeho a la col·laboració i a la cooperació.

Malauradament, no es va aprovar una esmena que nosaltres teníem presentada, la Llei de mesures fiscals sobre el mecenatge, sobre la desgravació de l'IRPF, per tant, sobre el consum cultural. Vostès ho varen impedir. Vostès varen votar en contra de que es pogués aprovar aquesta esmena que començava a caminar en la línia del mecenatge, del que vostè també ens ha parlat. Vostès han fet el petit gest de comprar quatre llibres, tres llibres, vuit llibres a cadascuna de les llibreries del territori? Perquè a València sí que ho varen fer, per Sant Jordi. Per Sant Jordi vostès varen comprar algun llibre concret a alguna llibreria? No el pla de lectura, no, alguna acció, algun gest que representés això.

Vostès han pagat la totalitat de les subvencions del 2019? No. Encara hi ha moltes subvencions del 2019 pendents de pagar, i això ajudaria les empreses i els professionals i els artistes amb la liquiditat.

Miri, nosaltres, consellera, serem clars. Nosaltres li fem una proposta, una proposta concreta que ens agradaria que ens agafés de la mà, que ens agafés la paraula i que poguéssim treballar plegats, conjuntament amb la resta de grups parlamentaris, per descomptat, i el conjunt del sector. Nosaltres li proposem, consellera, un pacte per a la reconstrucció del sector cultural català. Ho repeteixo: un pacte per a la reconstrucció del sector cultural català. Al nostre entendre, aquest acord, aquest pacte, del que, ho repeteixo, ens agradaria ser-hi convocats, que vostè l'acceptés i que ens hi convoqués..., creiem, proposem que es fes en tres fases.

En primer lloc, un pla de xoc per salvar el sector. Ho repeteixo: un pla de xoc per salvar el sector. Nosaltres proposem un conjunt de setze mesures, no tinc temps en deu minuts per explicar-les en absolut totes. Algunes d'aquestes, vostè..., fa ja dues setmanes que li vaig enviar un correu electrònic amb algunes d'aquestes mesures. Li enviaré aquesta tarda mateix el document, perquè creiem que, algunes d'elles, com a mínim, podrien ser adoptades.

En segon lloc, un pla de desconfinament de l'activitat cultural per tornar a la normalitat. Vostè n'ha parlat. Aquest pla de desconfinament també li demanem que l'acordi no només, però fonamentalment, amb el sector, sinó també amb els grups parlamentaris. Nosaltres hi volem, almenys el nostre grup, hi vol ser.

I, en tercer lloc, un pla de rescat estructural amb mirada de futur. Estem parlant també de disset mesures, començant per l'estatut de l'artista, el mecenatge, un acord tancat i calendaritzat per arribar al 2 per cent del pressupost de Cultura.

En definitiva, aquestes tres fases, un total de trenta-sis idees, trenta-sis propostes, trenta-sis mesures que posem a la seva consideració i a la consideració de la resta de grups parlamentaris. Creiem que el sector cultural català és un sector clau, essencial, no només pel que representa el sector en si mateix, sinó també per al conjunt

de ciutadans i ciutadanes. Ho repeteixo, i torno al principi: rescatar la cultura no és només rescatar un sector econòmic, que també, i molt important, sinó rescatar, en el fons, a tots nosaltres, el conjunt dels 7 milions i mig de ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Consellera, li demanem –i amb això acabo– que agafi el lideratge d'aquest pacte de la reconstrucció del sector cultural català, que hi siguem cridats, que hi siguem convidats, que hi puguem aportar les nostres idees, les del meu grup i les de la resta de grups, i conjuntament amb el sector intentem que aquest malson duri el menys possible, perdin el menor número d'empreses i d'artistes i de professionals del sector de la cultura, que puguem reprendre la normalitat al més aviat possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bruguera. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán, en nom del grup dels comuns, Podemos.

Concepción Abellán Carretero

Gracias, presidente, *consellera*, diputados y diputadas, y a todas las personas que nos están viendo, y agradecer también a los técnicos del Parlament que están aquí trabajando y dándolo todo para que podamos tener esta comisión. Quería comenzar trasladando las condolencias de nuestro grupo parlamentario a todos los familiares y amigos de las personas que desgraciadamente han perdido la vida con esta pandemia. También agradecer a todas las personas que han trabajado incansablemente durante todas estas semanas, y que están contribuyendo a salvar vidas de múltiples formas. Y de forma muy especial, agradecer al sector cultural, que ha sido golpeado de forma muy dura, pues ha sido el primero en tener que cerrar ante esta pandemia, y probablemente será el último en recuperar mínimamente la normalidad.

A nadie se le escapa que esta situación deja vulnerables a todos los sectores de la sociedad. Somos conscientes de que esta situación viene sobrevenida, *consellera*, ningún gobierno estaba plenamente preparado. Lo hemos hecho y lo repetimos: tendemos la mano para poder contribuir en todo aquello que se pueda y dar una respuesta socialmente justa ante esta situación.

El sector de la cultura ya venía de antes de estar en una situación complicada y compleja, donde la precariedad, la inseguridad, la inestabilidad y la intermitencia están instaladas y normalizadas. Y la pandemia ha vulnerado más, si cabe, a un sector que desde el primer día está ayudándonos a llevar el confinamiento mucho mejor, más sostenible y mucho más dinámico, y lo hace con solidaridad, responsabilidad y empatía.

Hemos, *consellera*, valorado las propuestas que ha propuesto el Govern de la Generalitat hasta ahora, no las que habían comentado hoy, sino las que había hasta esta mañana. Y vemos que son muy generales y sin llegar a concretarse, encaminadas a salvar la estructura, pero olvidándose de quién crea la cultura. Si bien es cierto que han estado reuniéndose con el sector, es cierto que es muy amplio, las propuestas no las han trabajado con ellos y nos comentan, además, que las reuniones que estaban teniendo con ellos servían más bien a modo de información, y a la vista de las propuestas pues sí que se ve claro que no se ha contado bien con el sector de verdad.

También hemos visto varias declaraciones que nos demuestran, pues, una vez más, una incompetencia, no sé si *entre consellerías* o entre comunicación, en cómo es posible que se le comunique al que sector que, dada la situación, no se llegará a la normalidad hasta otoño o quizás hasta final de año, y que no se van a poder permitir en espacios amplios a mucha gente, y que se traslade a julio el día de Sant Jordi, ¿no? ¿Se ha valorado bien esta situación? ¿O también se quedará en la estacada el sector del libro cuando llegue el momento y no pueda ser posible? Esperemos que sí, pero ¿y si no lo es? Estas contradicciones no ayudan y, además, generan más inseguridad al sector.

Es evidente que se necesita dinero para hacer medidas para la cultura, pero también es cierto que se necesita voluntad política para que el dinero llegue a quien más lo necesita, que se haga una redistribución que permita llegar a todas las personas. Y se necesitan, *consellera*, medidas valientes que pongan en el centro a la cultura, como eje imprescindible a rescatar.

Nos preguntamos muy seriamente cuál es el beneficio del plan de rescate para el sector cultural, ¿cuál? Y lo que es más inquietante: ¿para quién? Sinceramente, hasta ahora la sensación de esa reestructuración que dicen haber hecho no es más..., o la que tenemos, la sensación, es que es un disimulo a la escasa ya aportación que tenemos a la cultura, a toda la cultura. Y estamos un poco como a la espera de ver quién tiene que venir a rescatar, si es el Estado, si es Europa, y no tenemos muy bien claro de dónde van a venir estas partidas presupuestarias. Y esto creo que sería bueno saberlo, a qué partida presupuestaria quedan ligados estos refuerzos que están comentando.

Actores, actrices, montadores, técnicos de sonido, de luz, músicos, orquesta, la danza, todos ahora mismo están en casa confinados y sin teletrabajo. Algunos de ellos habrán podido solicitar ayudas para autónomos, pero no todos, justamente por la falta de regulación y seguridad laboral que padecen. Y mientras tanto seguimos esperando, a efectos reales, no a posible futuro, sino ahora, las propuestas de la Generalitat, las que hay hasta ahora, flexibilizar subvenciones en plazos y conceptos subvencionables, que es lo mínimo que se debería hacer. Pero hablamos de subvenciones para quien ya las tenían concedidas. ¿Pero qué más?

Las líneas de ayuda del Institut Català de Finances, que van a servir a quienes puedan endeudarse, pagando intereses, por cierto; 10 millones en total. ¿Pero cuántos profesionales de la cultura van a sobrevivir a esta crisis? A menudo da la sensación de que cuando hablamos de cultura con este Govern solo vemos una pequeña parte, la misma que entienden las élites por cultura, y de nuevo su plan de rescate olvida e invisibiliza al sector cultural, trabajadoras y trabajadores que tienen condiciones laborales tan precarias que ante una crisis como esta los deja sin red de apoyo. Y estamos hablando de miles de personas, unas 180.000 trabajadoras de la cultura en situaciones diversas, en su mayoría sin red, autónomos discontinuos e intermitentes.

Así que le exigimos más, *consellera*, y creemos que hay que seguir trabajando en la contratación pública, que es fundamental para el sector, la de todas las administraciones, y que habría que intervenir en ello para evitar las desprogramaciones de las fiestas, de los ciclos, los festivales y eventos. Imprescindibles los planes de reactivación de apoyo que impliquen a todas las instituciones en un acuerdo de país para la cultura. Ahora más que nunca es necesario tener cultura en todos los momentos de nuestra vida, y eso no puede ser solamente con la solidaridad del sector.

Quien hace cultura son personas que tienen que comer, pagar las facturas, pagar sus viviendas. Es el momento, como bien decía, *consellera*, de repensar la cultura, y también las políticas culturales que nos permitan seguir garantizando, por un lado, la accesibilidad a la cultura a todas las personas y, por el otro, unas condiciones laborales dignas. La cultura debe ser un derecho básico de la ciudadanía, y por eso creemos que deben implicarse también ellos en los procesos culturales y buscar, además, los consensos entre los dos modelos actuales que están enfrentados, el de la industria cultural y el de las entidades, creadores y trabajadores culturales.

Nuestra responsabilidad como cargos públicos, *consellera*, es garantizar que las políticas sean igualitarias y accesibles. Así que busquemos entre todas la forma de cohesionar estos dos modelos, porque uno sin el otro no sobrevivirían. Son imprescindibles, así que pensemos en la cultura como un pilar del estado del bienestar, porque ahora, ahora sí, es el momento.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara té la paraula la diputada Natàlia Sánchez, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bona tarda, consellera, i bona tarda també diputats, diputades, i un agraïment especial per aquests dies als tècnics i als treballadors del Parlament que ens permeten poder-nos trobar, encara que sigui de forma excepcional. Avui en part també estic contenta, perquè, com bé saben, al ser quatre diputades sovint ens costa o ens és impossible participar a la Comissió de Cultura i, per tant, avui, i que ateses les causes excepcionals, sí que podem.

Estic segura que compartim tots i totes que la cultura ha de ser compresa com una definició global i complexa de la realitat social en la que vivim. Sempre, no només en situació d'excepcionalitat. I la crisi del Covid-19 encara ha posat de manifest de forma més clara com d'important és entendre que l'enfocament global és obligat per superar els plantejaments aïllants i excepcionals que acaben fent de la cultura un assumpte que no comprèn la seva interacció bàsica entre els sistemes socioeconòmics i les condicions de vida de les classes populars.

La cultura és un dret, és un dret social, i com a tal ha de ser un dret universal i accessible per a tothom. Nosaltres entenem que la gestió de les polítiques públiques que s'impulsen, i que s'estan impulsant des de la seva conselleria en aquest context, ja neixen molt tocades. Vostè quan feia referència a que som els darrers a comparèixer o que ha estat la darrera consellera a comparèixer parlava de «cotxe escombra». A mi m'ha fet pensar que la seva conselleria, i també referint-nos al pressupost que vostè ha parlat, el que estava és a la cua, efectivament. Permetin-me fer aquest joc de paraules, però és que realment estan a la cua amb un pressupost que no arribava ni tan sols al 2 per cent.

Llavors, nosaltres li volem preguntar com valora, i si hi pot entrar en major detall, com valora la Diada de Sant Jordi. Moltes de les iniciatives que s'han dut a terme han estat iniciatives populars i iniciatives dels espais de cooperació i de suport mutu més petits, més accessibles, de llibreries de barri, d'editorials petites. És a dir, tot l'univers del llibre ha estat enxarxat per fer possible un Sant Jordi de mínims. A nosaltres ens agradaria que des de la conselleria ens en donés més detalls, i li fem algunes propostes per reforçar també el sector i l'univers del llibre, que ja ve d'una situació de molta precarietat.

Cal reforçar la producció cultural cooperativa, posar en valor la diversitat i el pensament crític, fomentar campanyes de promoció del sector local..., perquè, de totes les mesures i d'aquest Pla de rescat cultural que vostè ha plantejat, m'agradaria també preguntar-li quines diferències fa. Estem parlant d'aplicar les mateixes ajudes i el mateix suport a la gran indústria de la cultura, a les grans empreses, o prioritzarem la cultura de proximitat, la cultura cooperativa, la cultura que està més a prop de la gent?

Ja s'ha dit, també: nosaltres analitzem que hi ha molt poc detall i molt poca claredat pel que fa als treballadors i treballadores de la cultura. Un munt de treballadors i treballadores precàries que els plou sobre mullat, que ja s'ha parlat també de la intermitència i de la poca estabilitat laboral que ja perpetuen els treballadors de la cultura. Per tant, calen mesures concretes i específiques per a aquests treballadors.

Ja ho ha dit, i en tenim coneixement, que s'ha reunit amb el Sindicat de Músics Activistes de Catalunya, amb l'SMAC. I, per tant, nosaltres ens fem nostres les seves demandes, des de declarar béns culturals com a primera necessitat a la urgència d'agilitzar els pagaments pendents per part de l'Administració. Nosaltres li volem preguntar: la seva conselleria ha donat algun tipus d'instrucció a ajuntaments, diputacions, consells comarcals per prioritzar el pagament del que queda pendent? Pagar també tot allò que ha hagut de ser posposat? I també creiem que cal una instrucció

des de la seva conselleria per no suspendre les actuacions i tendir principalment a posposar les actuacions.

També li volem preguntar concretament sobre quina política ha seguit la seva conselleria pel que fa als contractes –sí, ja acabo, president– externalitzats. Tots els serveis que des del Departament de Cultura tenen externalitzats, com els han gestionat?

Ara sí, ja acabo. Si m'ho permet, president, seré molt breu. La filòsofa Marina Garcés, que sovint m'agrada citar, el dia de Sant Jordi ens deia que les roses les podem dibuixar, els llibres els podem enviar, però i els carrers? Mirin, jo soc de Figueres. Ara mateix estem en festa major, però, com poden imaginar, aquesta Festa Major de la Santa Creu no la podem viure als carrers. Aquest estiu i els propers dies hi haurà centenars de viles i ciutats on no hi haurà correfocs, on no hi haurà fires del dibuix, on no hi haurà activitat cultural, no hi haurà concerts, no hi haurà exposicions. Com resollem aquesta qüestió fonamental?

Per tant, li demanem i preguntem: cal que aclareixi quin serà el panorama cultural a curt termini. Què passarà amb la cultura aquest estiu? Hi ha molt poca claredat en aquest sentit. Quan parlava del desconfinament no ens ha quedat gens clar. En la següent intervenció intentaré aprofundir-hi una mica més.

Gràcies. Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula el diputat Alejandro Fernández, en nom del Subgrup Popular.

Alejandro Fernández Álvarez

Bé, molt bona tarda a tothom. Moltíssimes gràcies. Primer de tot, expressar l'agraïment a la consellera i al seu equip, als treballadors del Parlament i, com han fet tots els companys, doncs, tenir un record emocionat a les persones que ens han deixat, a les seves famílies i el suport absolut als professionals que s'estan dedicant a cuidar tota la nostra gent.

Bé, davant d'un panorama d'aquestes característiques el primer que s'ha de preguntar a un responsable polític és com podem ser útils. És la pregunta que jo m'he plantejat abans de fer la intervenció i, per tant, el que plantejaré és una sèrie de propostes immediates a curt termini i a mitjà termini, i em deixo les de llarg termini i diferencio immediates de curt termini perquè n'hi ha algunes que s'han de fer molt aviat, però d'altres que, com s'acostuma a dir en aquests casos, haurien de ser no per a avui, sinó per a ahir.

En el cas de les immediates, vaig al gra. Primer una declaració política que sigui vinculant i que reflecteixi el pes real i el valor de la cultura davant d'una crisi d'aquestes característiques. Que vinculi legalment no sempre és fàcil, però políticament hi han instruments per fer-ho. Es parla del turisme, la necessitat d'impulsar-lo, recuperar-lo quan es reactivi l'activitat econòmica, i no es parla prou de cultura, quan econòmicament són dos cares de la mateixa moneda. Les crisis es converteixen en oportunitats quan hi ha voluntat política, i ficar dintre de l'agenda política de les polítiques públiques la cultura, que no hi ha estat mai, ha de ser una oportunitat que sorgeixi d'aquesta crisi i, per tant, això requerirà per part seva, senyora consellera, lideratge polític i nosaltres, si impulsa aquesta decisió, nosaltres estarem al costat.

Una altra mesura immediata, més prosaica, és salvar la temporada d'enguany. Per tant, nosaltres recolzem plenament la campanya «La cultura no es suspèn, es prorroga» i demanem al Govern de Catalunya que lideri aquesta campanya requerint als ajuntaments que s'hi sumin. També demanem al Govern de Catalunya que lideri la recuperació de llocs de treball i conservació i protecció dels treballadors culturals que es queden més abandonats i en risc de pobresa, perquè s'ha de dir amb aquesta rotunditat.

El Pla de rescat que ha plantejat era insuficient amb els 31 milions, continua sent insuficient amb les novetats que ha aportat avui. No es pot parlar de rescat, es pot parlar d'una tímida ajuda, però això no es pot parlar, amb aquests termes, de rescat. Per tant –ho han explicat altres portaveus–, això ha de millorar substancialment.

A curt termini. A curt termini són unes quantes setmanes, potser un mes, com a molt dos. Refer un pressupost que s'ha quedat absolutament obsolet; s'ha de refer. Redactar un estatut de l'artista, que és una petició llargament reivindicada. Definir d'una manera més clara i transparent, perquè hi han professionals que s'han queixat, els protocols de sortida, per exemple, de la música en viu, de com es reactivarà tota l'activitat cultural. Una llei de mecenatge pròpia. S'ha dit aquí, però és que encara vivim de la llei que es diu d'incentius fiscals al mecenatge que es va aprovar l'any 2002 al Congrés dels Diputats, i resulta que tenim comunitats autònomes espanyoles com Navarra, l'any 2014, o València i Balears l'any 2015 –per cert, no és per re, però amb governs del Partit Popular a València i Balears en aquell moment i a Navarra en coalició amb Unión del Pueblo Navarro–, que tenen llei de mecenatge pròpia, i resulta que es vol legislar a Catalunya sobre el que no es pot i es desaprofiten oportunitats de legislar allà on sí que podem. Per tant, això s'ha d'accelerar com sigui.

I, finalment, a mig termini. Aquí caldrà també..., abans parlava de lideratge, i caldrà moltíssima ambició. És molt difícil trobar antecedents d'una situació com la que vivim i, per tant, hem de recuperar alguns exemples que siguin com a inspiració de gent que va viure crisis. És difícil dir si van ser semblants o no, però, en qualsevol cas, van ser autèntics terratrèmols, però van ser capaços d'aprofitar les oportunitats que sorgien després.

Els britànics, després de la Segona Guerra Mundial, l'any 1946 van fundar l'*Arts Council*, que encara continua sent un referent i que ben bé podria ser un referent per millorar aquest Conca que tant s'ha de redefinir de cara al futur. Els nord-americans, després de la Gran Depressió, van crear el Federal Art Project, que va durar en la seva primera etapa gairebé una dècada, que va ser un projecte d'impuls públic però de cooperació publicoprivada, que és la clau. Si no es produeix aquesta cooperació publicoprivada no ens en sortirem. I aquell projecte va servir per donar sortida a artistes que després han sigut de fama mundial, com Pollock, Diego Rivera, Rothko i alguns artistes de llarg prou coneguts, que van tenir suport públic en aquell moment, però de cooperació publicoprivada.

Per tant, aquí també encaixaré una idea, una idea que jo normalment –i acabo ja– no defensaria des d'una òptica liberal i oberta al món, no?, però que en aquest cas sí que s'ha de defensar, sobretot quan parlem de polítiques públiques. Amb el que és la promoció privada cultural, evidentment, màxima llibertat. Però crec que ara sí que es pot parlar durant un temps, el que sigui necessari, que la promoció pública s'ha de fer des d'una òptica de quilòmetre zero. És a dir, en una primera etapa, la contractació pública de serveis culturals s'ha de prioritzar als artistes d'aquí, i ja vindran d'altres èpoques a les quals es podran fer contractacions de festivals de grans estrelles. Però crec en la primera etapa caldrà recolzar els professionals de la cultura a Catalunya.

Finalment, només una idea, telegràfica. Aquest projecte, aquesta mena de *federal project* que fem aquí, o com es digui, haurà de ser un projecte cultural compartit, és a dir, que s'haurà de basar en allò que ens uneix, que crec que són unes quantes coses; ho podrà comprovar avui aquí a les intervencions. Si es tornen a construir coses des d'allò que divideix Catalunya en dues meitats pràcticament simètriques, això no anirà enlloc. Per tant, crec que és una altra oportunitat que pot sorgir d'una crisi així.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la diputada Jenn Díaz, en nom del Grup Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, jo, com els meus companys, començar, doncs, afegint-me a aquest condol a tothom que hagi patit aquesta malaltia o hagi tingut una mort propera, i afegir-me també als agraïments a tot el personal sanitari, totes les persones que estan aquests dies treballant per sortir-nos-en i, sobretot, al personal de la cambra, per poder-nos facilitar aquestes comissions aquí al Parlament en la sessió de control.

I, afegint-me també a aquests agraïments, li voldria agrair, en primer lloc, a la consellera que durant les primeres setmanes de confinament, quan el sector va començar a notar l'agreujament de la precarietat sistèmica que té la cultura –i ja n'hem parlat, aquí, que no és una cosa de la crisi sanitària, sinó que ja venia d'abans..., doncs agrair-li que tant vostè com el seu equip van ser els únics que van tirar endavant mesures, proposades i que van tenir una interlocució amb els agents culturals del país, i això els hi volem agrair públicament.

Els darrers dies molts han volgut fer-nos creure que havíem de triar entre la vida o la cultura i aquesta dicotomia simplement no existeix, i també ho hem de dir. A ningú se li escapa que en una crisi sanitària, evidentment, els recursos en salut són indispensables, no seré jo qui ho negui, però no podem oblidar que la cultura està formada per persones, per famílies, com qualsevol altre sector, i que són també teixit ric d'aquesta societat. A ningú ens fan triar entre un llibre o un llit d'hospital i, per tant, el sector no demana l'exclusivitat, i penso que durant molts anys el sector ha estat comprensiu, potser fins i tot un pèl massa, han estat raonables, i deixar-los de banda durant aquesta crisi és una indecència, i creiem que aquest debat de la dicotomia l'hem de fer desaparèixer al més aviat possible.

Pensar que la cultura és un luxe que les societats només es poden permetre en moments de crisi és un error, i potser no caldria ni dir-ho, i menys a la Comissió de Cultura del Parlament, però sembla que no tothom està disposat a parlar-ne amb tots els matisos necessaris. Així que, gràcies, hi insisteixo, perquè durant molts anys l'única porta oberta va ser la del Govern de Catalunya.

I precisament perquè aquest dilema no existeix, que el sector cultural també necessita respostes dels governs, voldria aprofundir una mica en aquesta qüestió. Entenent que és una crisi sanitària, i que els experts són els qui han de prendre les decisions, sí que li faríem un prec. El sector cultural, ja ho hem dit, és precari. No diem res de nou. És un sector precaritzat i és una precarietat sistematitzada. Ja sabem totes aquestes coses i és evident que les crisis en general, no només aquesta, l'únic que fan és evidenciar les mancances.

I el prec que li fem, consellera, és que no tornem a arraconar, en nom de la seguretat, la cultura ni els espais culturals. Que lluitem tots plegats perquè la cultura no sigui una qüestió d'élits ni de privilegiats, que justament la cultura el que fa és igualar-nos amb aquesta igualtat d'oportunitats que sempre volem associar a la cultura i, per tant, considerar-la també una política social que aquests dies el reforç de la política social és normal, l'entendem, però la cultura no en pot quedar exclosa. I per això necessitem que de la mateixa manera que veiem essencial que s'activi l'economia de mica en mica i la gent vagi a la feina amb transport públic com una necessitat, evitar que els espais culturals estiguin de la mateixa manera normalitzats, i també s'entengui que és una necessitat. Això vol dir destinar-hi hores i hores de treball per pensar com convertim els espais culturals en espais segurs, i ja en parlava en la seva intervenció.

Dit això, una reflexió. En molts moments aquesta crisi, com deia, ha evidenciat les mancances de molts sectors, per exemple, del sistema de cures, eternament feminitzat, i per tant precaritzat també, amb aquesta feminització de la pobresa que tenim. I tampoc dic res de nou. Un sector totalment menystingut. Detectades aquestes vergonyes del sistema, posem-hi remei. A la cultura passa exactament el mateix: la crisi ha fet aflorar que les demandes que fa tants anys que perseguim no eren cap

capritx, diguem-ne, no?, i tots els meus companys que m'han precedit en les seves intervencions n'han parlat.

Necessitem formalitzar els règims laborals dels artistes, per exemple, o necessitem que les intermitències del sector siguin estudiades i resoltes. Això no vol dir fer un paquet, perquè ja entenem que el sector cultural té moltíssimes especificitats dintre del mateix sector, i que, per tant, necessitem que algú se'l miri amb coneixement de causa per poder fer tots aquests règims laborals adaptats a aquestes necessitats. I insistim que les intermitències són una de les qüestions que més han sortit en les reunions que hem tingut tots nosaltres aquests dies amb el sector.

Necessitem que la cadena de valor de la cultura sigui tinguda en compte per algú que la conegui, com deia, i que quan parlem d'empreses culturals, que de vegades parlem d'empreses culturals com si fossin grans monstres, entenguem que no poden sortir de la crisi, d'aquesta tampoc, via endeutament, perquè s'ensorren. Això és una cosa bastant específica del sector cultural, potser d'altres empreses amb un crèdit sí que se'n surten, però l'empresa cultural en general via endeutament l'únic que farà serà ensorrar-se i no poder continuar quan s'aixequi la mesura del confinament total.

I amb això què vull dir? Doncs una cosa que està molt clara: que no volem tornar a la normalitat. Que necessitem l'estatut de l'artista, que també ha sortit ja, que ha sortit moltíssimes vegades, i que esperem que quan pugui retornar l'activitat parlamentària habitual, doncs, allà on tenen les competències per poder fer aquest estatut de l'artista i poder-lo aprovar, s'hi posin de manera urgent. Però també parlem de l'harmonització de l'IVA cultural, entre d'altres reivindicacions que ha tingut sempre el sector cultural, i totes les demandes que deia que han estat fetes en condicions, diguem-ne, normals, en temps excepcionals són més que imprescindibles.

Li avanço que li farem tres preguntes després d'haver parlat durant setmanes amb el sector, intentant ser útils també en l'escolta. Li volem preguntar sobre espais segurs en l'àmbit de la cultura, sobre totes aquelles mesures que podrien considerar-se de l'estatut de l'artista, però que el Conca va elaborar un informe amb totes aquelles mesures que es podrien tirar endavant amb competències de Catalunya, i una tercera pregunta referent al pressupost, que vostè en parlava; és un dels temes que més en parlem.

Recordar que, dintre de les reivindicacions que fa el sector, una de les més comunes precisament era la necessitat d'aprovar aquests pressupostos per poder començar a engegar, doncs, totes aquestes línies d'ajuts i donar una mica d'oxigen al sector. Entenem que ara aquest pressupost s'ha d'adaptar a la nova realitat. I insisteixo que ens agradaria que fos una normalitat diferent de l'anterior. I voldríem saber també sota quin criteri es farà aquesta nova valoració dels comptes del departament.

I, per acabar –seré molt breu–, m'agradaria fer una reivindicació amb el final de la meva intervenció perquè des de la Comissió d'Educació es parla sovint de la gratuïtat dels llibres a l'escola. Entenem que és una manera d'igualar l'accés a la cultura de les famílies més vulnerables, i a casa meva, per exemple, que mai no hi ha hagut llibres, precisament perquè molts dels que llegia a l'escola i a l'institut mai van ser meus, i un cop eren llegits se socialitzaven. I voldria reivindicar, per acabar amb la meva intervenció, i penso que és adient també fer-ho en aquesta nova normalitat, tant del confinament com la del desconfinament, voldria reivindicar la feina dels autors de la literatura infantil i juvenil, que són contraris a la gratuïtat dels llibres, i aprofito per fer-ho en aquest moment actual, com deia, perquè tots aquells infants que socialitzen els seus llibres aquests dies, aquests quaranta-cinc dies que estan confinats, no tenen una biblioteca pròpia, que tan necessària és per a qualsevol persona.

Per tant, no estem en contra d'igualar l'accés a la literatura ni de la cultura de les famílies, i per descomptat volem que les famílies més vulnerables puguin tenir accés a la cultura, però, en tot cas, que sigui amb aquesta biblioteca pròpia i no so-

cialitzant. I reivindicar, doncs, que la gratuïtat no és la solució ni per als autors ni per als infants.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té ara la paraula el diputat Francesc Ten, en nom del Grup Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Vull expressar el nostre emocionat condol, com han fet els meus companys, a aquells que han perdut alguna persona estimada. Desitjar la prompta recuperació dels qui es troben afectats i el nostre suport a la comunitat sanitària. L'agraïment també al personal del grup del Parlament i agrair l'esforç i la solidaritat de la societat catalana.

Bona tarda, honorable consellera, bona tarda, diputades i diputats, i bona tarda artistes i bona tarda a tots els qui ens estimem la cultura, les arts i el pensament. Us vull agrair, consellera, la minuciositat i precisió de la seva intervenció. Sàpiga que estem al vostre costat, i no voldríem passar per alt el vostre esforç i el de tot, tot el seu departament, tot l'equip.

El Departament de Cultura treballa colze a colze amb el sector per reaccionar i actuar amb celeritat, per exemple, en aquelles vint mesures inicials: s'obren mesures de crèdit per al finançament, línies de subvenció extraordinàries per compensar danys i perjudicis, per compensar reduccions d'ingressos, per compensar l'impacte econòmic, i línies de subvencions ordinàries, línies d'ajuts a biblioteques, per activar la cadena del món del llibre i línies per a entitats participades pel departament i línies de públic fonamental per a la dinamització de la cultura. Com ens heu explicat, abasten una feïnada immensa, necessària, que s'haurà de modular i ampliar, com ja ens heu explicat.

La crisi sanitària ha fet aflorar la pèssima situació laboral en què es troba el sector de la cultura. Sous baixos, contractacions irregulars, creadors i personal sense dret a prestació d'atur, impossibilitat de demostrar cancellacions... En definitiva, com ja s'ha dit també, el drama del treball intermitent. El sector cultural, i ara ja és reconegut i conegut per tothom, és considerat un dels més afectats de la crisi econòmica i de la crisi social que acompanya aquest daltabaix. Butxaques buides i primeres necessitats. La Covid-19 ha deixat un paisatge dantesco que s'ha emportat diners invertits per projectes editorials, produccions artístiques, concerts, gires, activitats, exposicions, promocions i des del balcó, per dir-ho metafòricament, veiem carrers buits, biblioteques, llibreries, teatres, sales de concert, equipaments culturals, cinemes i centres d'arts tancats. Un silenci eixordador.

Vivim, però, una situació ambivalent. Per una banda, aquest panorama difícil, però, per l'altra, veiem com dins d'aquest paisatge hi ha una part lluminosa de solidaritat en la qual en són portadors d'escalf individual i col·lectiu les creadores i les artistes, els creadors i els artistes, i hem vist balcons i pantalles plens de cultura, activitat i creativitat i de música. Som un país molt creatiu, un món sense art i cultura és un món molt més insuportable. Ara ho sabem més que mai, és conegut i, per mi, inútil.

Vull demanar proactivament als companys del PSC i Catalunya en Comú Podem que des del Govern progressista de l'Estat se sigui conscient d'aquest paisatge cultural i social. La immensa majoria de les mesures que podrien alleugerir el dia a dia precari estan en mans de l'estat d'alarma i en mans del Ministeri d'Hisenda, de Treball, Drets Socials, d'Assumptes Econòmics, i hauria de dir del de Cultura.

Perquè, de què parlem? Parlem d'aquesta realitat. Mentre, posem per cas, un tècnic informàtic elabora un projecte i treballa en una empresa, està assegurat a la seguretat social, cobra un sou, té dret a baixes laborals, a prestacions, etcètera. Doncs un artista o un creador o una treballadora de la cultura quan assaja, quan treballa,

quan crea per elaborar el seu projecte no cobra ben res o gairebé res, i la immensa majoria de vegades no està ni assegurat o assegurada, ni té dret a prestacions, a atur, per no parlar de baixes de maternitat, per afegir-hi la necessària mirada de gènere.

Tenim la cultura construïda sobre aquesta base laboral, i la pandèmia vírica ens fa dir prou! Consellera, segur que compartiu aquest «prou». I tant! El producte de l'art i de la cultura i les persones que s'hi dediquen són tan dignes de sou i de prestacions com els de qualsevol treballador o treballadora o empresari o empresària del sector que sigui.

Com a societat ens ho hem de plantejar. El camí passa, entre altres accions –sí, és veritat, entre altres accions–, per un itinerari que el Conca va escriure i que representants del meu partit van portar al Congrés dels Diputats. L'estatut de l'artista, com ja n'hem ben parlat aquí avui, i que tots hem d'accelerar, també des del Govern de la Generalitat, és clar. La crisi posa al davant que la transparència i l'autocrítica són necessàries per buscar solucions. Per tant, també el Govern que representeu, consellera, i aquest Parlament *hem* de buscar els acords per seguir avançant en el camí de l'estatut de l'artista. És vital.

El Conca ja ho va fer i els ho volem agrair, igual que els agraim el canal d'emergència cultural. Ara és el Govern PSOE-Podemos qui ha de tirar endavant també la llista llarga d'accions que es desprenen de l'estatut de l'artista o decretant una renda bàsica per al món de la cultura, per exemple; accions contundents. Ho deia el president Torra, proactivament: necessitem que el Govern d'Espanya jugui a favor o no ens en sortirem només amb aquests pressupostos; necessitem que la solució de deutes històrics amb tots els catalans i catalanes, dèficits fiscals, afavoreixi la cultura, i necessitem que es mobilitzin recursos europeus –no crèdits.

Hem de mirar endavant, consellera, aquí davant tenim el procés del desconfinament. Ja ho heu dit: per al sector de la cultura el desconfinament no pot ser la darrera fase. La cultura reclama, sempre d'acord amb les mesures sanitàries que els experts ens indiquin, i que el president Torra ens transmetia, mesures de seguretat, de traçabilitat i d'integritat. La cultura reclama, deia, que sigui escoltada sobre aquest desconfinament.

El sector vol un diàleg per casuístiques diverses, que són moltes, i en les múltiples trobades i reunions que des del departament no heu parat de realitzar i que, públicament l'hi vull agrair alt i clar, aquesta reclamació de diàleg per casuístiques diverses de desconfinament cultural –o algú parla d'una taula multisectorial pel desconfinament–, és ara com ara un horitzó immediat que cal continuar liderant, com ja ens heu anunciat.

Plans específics de desconfinament adaptats a les característiques de les diferents comarques i disciplines culturals. És vital parlar de desconfinament de llibreries, sales d'assajos, d'espais de creació amb menys aforament, de restaurants, de protocols per teatres, arxius, cinemes, biblioteques. Hem de parlar d'adaptar la cultura al paisatge Covid-19, la llum en la foscor. Parlar-ho tenint en compte el territori i poblacions petites, mitjanes i grans.

Estem al vostre costat per a tot el que ens necessiteu, consellera. El Pla de rescat de necessitats, dades i mesures que han flexibilitzat ja terminis i tràmits ha obert, com hem dit, línies de subvencions noves i manté les ordinàries. Sé que sou conscients de la urgència per activar-ho. El vostre departament està fent l'impossible per donar liquiditat a companyies, empreses i creadors i per garantir recursos en la mesura de la seva viabilitat pressupostària.

També forma part de l'horitzó immediat una qüestió de gran rellevància: que no es perdin les consignacions pressupostàries per a programació i per a activitat cultural que totes les administracions públiques, també les locals, tenen previstes per aquest exercici. Que s'intenti articular el pagament d'allò suspès, que es faciliti des de tots els punts de vista, i que la cultura sigui motor també econòmic per a les persones –al centre, les persones–, per als autònoms i per a les microempreses del

sector. He d'anar acabant, consellera, i no he tingut temps de parlar-vos de moltes coses. No he dit res de la rebaixa de l'IVA cultural, que sí que heu esmentat, i que la cultura sigui declarada a tots els efectes de primera necessitat i reconeguda com a quarta pota de l'estat del benestar, amb tot el que això significa i representa.

M'hauria agradat poder debatre a fons, per exemple, sobre polítiques de patrimoni. No us he parlat de les galeries, de les biblioteques, de llengua, no us he parlat de castellers, de les arts escèniques, d'actors, d'escriptores, de cinema, de cultura digital, d'ateneus, d'equipaments, d'arquitectura, de tècnics de so, de pensadors. I m'agradaria tenir tres comissions més per parlar-ne i fer una dissecció conjuntament de cada sector i de la seva problemàtica. De la cadena del món del llibre, la cadena, doncs, del món de la música o la del cinema, parlar d'artistes visuals, de fotògrafs i de fotògrafs, de *riggers*, de cultura popular, de guionistes, de diables, d'escriptors, de compositores, de traduccions, de dramaturgs, de restauradors, de corals. I també m'hauria agradat parlar d'un model de finançament de la cultura que cal que repensem i que millorem, inclòs el mecenatge, sí.

I que no perdem oportunitats. Ho podem continuar fent. I aquest Parlament, segur. Que per la cultura tots els diputats d'aquesta comissió hi estarem disposats: el repte de la superació. Consellera, ja heu vist que no fem directament cap pregunta, les farem després, si és el cas. Avui per Junts per Catalunya es tracta d'avançar en l'emergència i en la reparació. Fer-ho en la cultura és fer-ho per les persones i, si ho fem per les persones, ho fem pel país.

Gràcies, consellera, i moltes gràcies també, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té ara la paraula l'honorable consellera per donar resposta globalment a totes les aportacions i comentaris i preguntes fetes.

La consellera de Cultura

D'acord, moltes gràcies, president, moltes gràcies a tots els diputats per haver fet aquesta reflexió sobre la cultura. Sempre ens trobem bé junts, parlant, dialogant, per allò que estimem, que és la cultura. I, per tant, tinc molts *inputs* que hauré de digerir. Però algunes coses sí que les puc contestar ara mateix.

Començaré per ordre i, per tant, començaré responnent al senyor Héctor Amelló. Hi ha coses que em diu ell que jo les he dit, però, en fi, no hi entraré, en això. No és una qüestió de màrqueting, el que hem fet, sinó que el que hem explicat del nostre Pla de rescat és realment un pla de rescat, perquè hem tret diners del primer pressupost, del que teníem prorrogat, per acompanyar la cultura en un primer moment, i també en traurem, d'aquest pressupost del 2020, per continuar fent aquest Pla de rescat de la cultura. Jo penso que sí que la cultura és d'alta prioritat, és necessària, és un bé essencial. I, en fi, suposo que se'm veu i se'm sent.

L'estatut de l'artista, que ha estat reclamat a bastament gairebé per tots els grups, és una qüestió que hem de demanar al Govern de l'Estat. Nosaltres podem fer alguna cosa al respecte, però és realment competència de l'Estat. De fet, ja l'hi hem demanat al ministre. De la mateixa manera que també ho és la llei de mecenatge, tot i que nosaltres podem fer una llei de mecenatge que tinc a sobre la taula del despatx per iniciar tràmits en el moment en què puguem retornar a aquesta normalitat, que no sabem quina serà. Però, en fi, la tenim present, la llei de mecenatge, també.

El senyor Amelló diu que vol mesures extraordinàries. Jo també vull mesures extraordinàries. És cert que ell voldria que vinguessin de tot arreu, del mateix Govern de la Generalitat, tot i que ja sabem que si hem gastat 1.800 milions d'euros per salut és difícil que vinguin recursos nous per a cultura. Mantenir aquests 314 milions –i ara responc també al senyor Bruguera: seran 314, encara que només en surtin 301 en el pressupost de divendres passat–, doncs, ja serà un gran què. Els necessitem tots. Després... Ah, i també voldria que vinguessin diners d'Europa, és evident, i no per endeutar-nos, sinó injectats per poder salvar la cultura i rescatar la cultura.

Què més em demanava? Arribarem al 2 per cent?, em deia, aquests més de 200 milions més per a la cultura. Ara, aquest any, no, segur que no, senyor Amelló. Ja m'agradaria, però segur que no serà així.

Pel que fa al pagament de les factures..., també hi ha hagut algun altre diputat que m'ho ha demanat, si havíem pagat les factures del 2019. Doncs bé, pel que fa l'OSIC, entre maig i juny estarà pagat tot el que teníem pendent del 2019. Només quedarà alguna coqueta. Perquè no es pensin que sigui per causa nostra, a vegades que no hem pagat, sinó perquè no ens arriben les factures, però entre maig i juny, si tothom ha aportat totes les factures, ho tindrem tot pagat de l'OSIC. I el mateix pel que fa a l'ICEC, és a dir, que ens posarem al dia ara mateix.

Què més? Demanava el *bono* cultural. Doncs bé, hem treballat aquesta proposta del *bono* cultural. És una proposta que només depèn que la posem en pràctica si podem disposar de més diners. I, probablement, la podrem posar en pràctica amb aquesta campanya de reactivació que volem que sigui la tercera fase, diríem, del Pla de rescat.

Pel que fa al desconfinament dels teatres, també m'ho han demanat més diputats, desconfinament dels teatres, desconfinament de les festes majors, les galeries d'art, els festivals de l'estiu. Bé, això és una qüestió que no depèn del Departament de Cultura. Nosaltres el que fem és intentar de proposar com voldríem que es fes aquest desconfinament amb totes les mesures sanitàries necessàries, i són les autoritats de Salut i del Procicat les que decidiran si ho hem treballat bé i si es pot dur a terme segons les nostres previsions. Però ara mateix no tenim dates i suficient informació per saber si es podran celebrar festes majors a l'estiu.

La festa de la Santa Creu de Figueres ja la conec prou bé, ja, i m'imagino que la feu *online*. La festa major del meu poble, de Llagostera, i la de Cassà de la Selva, que és el poble del costat, les han traslladat a l'octubre totes dues. No sé si es podran fer totes les festes majors que estaven previstes durant aquesta primavera a la tardor, però sí que és cert que hi ha alguns pobles que com que tenien festes de tardor faran servir aquestes festes de tardor i uniran les dues coses, la festa de la primavera i la festa de la tardor. És clar que la festa major és la festa major. Ens les haurem de perdre, aquest any, però esperem que les podrem recuperar en un altre any que no serà un parèntesi en les nostres vides, com és aquest any 2020.

Bé, què més? Volia respondre, per exemple, al senyor Bruguera que ja ha arribat, he vist, el document d'aquestes mesures que proposa per a aquest pacte que ens ha proposat, aquest pacte de reconstrucció cultural català, totes aquestes mesures. No l'he pogut obrir, perquè estic pendent del que em deien vostès, però li asseguro que el llegiré molt atentament, i que aquesta proposta que fa concreta, aquest pacte de reconstrucció cultural català, que també l'ha fet... Qui l'ha fet més? La senyora Concepción Abellán.

Un acord de país per a la cultura, em deia ella. Doncs bé, potser sí que podríem unir-nos tots plegats i fer un pacte. Deixo aquesta feina perquè hi penseu una mica des del Parlament, perquè els grups parlamentaris sou fonamentals per decidir si és convenient o no de fer aquest pacte. Jo crec que tot el que puguem fer units per la cultura és benvingut, sigui un pacte cultural entès com de reconstrucció cultural o un acord de país o el que sigui; serà molt benvingut. Si ens posem a parlar segur que ens entendrem com ens entenem aquesta tarda.

A veure, què més? Al senyor Bruguera també li volia dir que... Em demanava... Els diners dels préstecs sí que els hem donat. Aquests ja estan tots, en curs de rebre'ls els beneficiaris. Estan esgotats, i és clar que sí, que estan esgotats, vam tenir propostes per més diners. Sí, és així, i no podem donar re més ara mateix, potser més endavant sí, però ara mateix no. Els de l'OSIC s'han convocat avui, és a dir, no és que no existeixin, sinó que les ajudes i les subvencions dels 5 milions de l'OSIC ja s'han convocat aquest matí, i ho he dit en la meva intervenció. Per tant, això ho tenim en marxa.

Què més? Ja voldria jo tenir més diners per a la cultura també, no només aquest any 2020, sinó que quedessin estructuralment. Em demanava si tinc previst presentar un decret llei per donar suport al sector cultural. Doncs és una idea que potser sí que hauríem de posar en pràctica. Deixo també al president de la comissió, Lluís Font, que hi vagi pensant, i parlaré amb el Govern també per veure si podem fer alguna cosa al respecte d'això.

Les bases redactades dels ajuts ja l'hi he contestat, que ja estan convocats des d'aquest matí. Apella a la col·laboració, doncs li agraeixo moltíssim que sí, que vulgui col·laborar amb nosaltres, de fet, jo no em queixo pas gens de la col·laboració dels diputats de la Comissió de Cultura. Sempre els he donat les gràcies perquè hem aconseguit moltes coses junts –amb els sectors culturals, no ho hem pas d'oblidar.

Després em pregunta també si hem comprat llibres a les llibreries com per Sant Jordi van fer a València. Doncs sí, comprem llibres a les llibreries de proximitat, a les llibreries petites. Aquest any acabarem invertint 1.200.000 euros en compra de llibres en llibreries de proximitat per a les biblioteques. Per tant, sí que ajudem les llibreries de proximitat.

Què més? A veure... També em demanaven... Aviam... Em sembla que a vostè, senyor Bruguera, ja l'hi he contestat més o menys tot. Estic molt d'acord quan diu que rescatar la cultura és rescatar tots els ciutadans d'aquest país, sí senyor, perquè tots som cultura.

La senyora Concepción Abellán parla de les reunions que hem fet amb els sectors culturals. Que les propostes de mesures, em diu, que no les hem treballat amb el sector, que més aviat li sembla a ella que les reunions que fèiem amb el sector eren de tipus només informatiu. Jo li puc dir que no. El que sí que fèiem, hem fet, vaja, ha estat rebre les necessitats d'aquest sector. Nosaltres hem treballat aquestes mesures i les hem posat a disposició del sector perquè ens diguin si realment són adequades o necessiten altres coses. És a dir, hi ha dues fases, aquí. Una primera, les primeres reunions eren per quantificar les dades i per rebre les necessitats. Després vam treure el primer paquet de mesures, i les reunions que vam fer a partir d'haver tret el primer paquet de mesures ja eren reunions en les quals els sectors ens anaven dient: «això sí», «això no ens va tan bé», «necessitaríem això que anés cap aquí», «aquesta línia de subvencions que la dirigíssi cap a aquell altre cantó»..., de manera que les línies que anem traient ara ja responen a aquesta segona tanda de reunions que hem fet. Per tant, sí que les hem treballat amb els sectors, sí, segur; vaja, en tinc plena consciència.

L'altra cosa que em demanava és aquesta qüestió del Sant Jordi per al juliol. Em parla de contradiccions, d'inseguretat... No, ni contradiccions ni inseguretat. Esperem, com a mínim per part d'aquesta consellera de Cultura, la Cambra del Llibre i el Gremi de Floristes, que són els que organitzen Sant Jordi, quan van decidir, ells, perquè Sant Jordi l'organitza la ciutadania, no l'organitza el Departament de Cultura, no l'ha organitzat mai el Departament de Cultura, l'organitza el poble de Catalunya... Doncs bé, quan els que organitzen les parades de flors i de llibres, la Cambra del Llibre i el Gremi de Floristes, van decidir, proposaven el 23 de juliol per fer un Sant Jordi diferent. En el mateix comunicat deien: «I a partir d'aquest moment ens posem a disposició de totes les administracions per veure de quina manera podem fer aquest Sant Jordi diferent.» Que no ha de ser una concentració de gent, que ha de ser un Sant Jordi dispers. Doncs això és el que van dir ells, i nosaltres, com és habitual que fem al Departament de Cultura, vam rebre aquesta iniciativa i ens hem posat a treballar amb ells per veure si és possible, sempre amb aquesta condicional, si és possible que el 23 de juliol puguem fer un Sant Jordi diferent. Un Sant Jordi dispers i no concentrat. I justament ja hem començat a treballar en tot això, ens queden tres mesos, és poc temps, o és molt temps, segons la velocitat amb què vulguem nosaltres treballar. També us convido a tots perquè hi reflexioneu. És una qüestió realment que ens afecta a tots, perquè Sant Jordi és de tots.

Què vam fer en el Sant Jordi? Això m'ho demanava la diputada Natàlia Sànchez. Després li contestaré a ella. Encara acabaré de respondre alguna qüestió de la diputada Abellán.

Diu si necessitem diners de l'Estat, necessitarem diners d'Europa... És evident que sí. I els diners els intentem de distribuir en tots els sectors culturals, des dels intermitents fins als equipaments públicoprivats. Això és la idea i la política del Departament de Cultura.

Aquests crèdits de l'ICEC-ICF diu que s'han de pagar interessos. Doncs bé, nosaltres també col·laborem amb els interessos.

La cultura que fem des del Departament de Cultura no és una cultura per a elits, no; això sí que m'hi nego, que algú em digui això. És una cultura universal, que vol dir per a tothom, des dels ateneus, des dels castellers, les catifaires, fins als museus, passant per les biblioteques, els arxius. Tot és cultura i aquesta conselleria de Cultura atén absolutament a tothom, i atén o intenta respondre a les necessitats de tothom, amb uns pressupostos que ja se saben que són limitats. Que voldríem 200 milions més per la cultura? I tant, que els voldríem! I 800, en voldríem per a la cultura.

Quan he dit allò del cotxe escombra, és clar que feia una metàfora així... Bé, no som el departament menys dotat. Encara no ho som, el departament menys dotat de la Generalitat; en queden dos o tres a darrere nostre. Però voldríem tenir un pressupost molt millor. Això m'ho sentireu a dir sempre.

Què fem amb les programacions? També m'ho demanaven la diputada Abellán i d'altres diputats. De fet, nosaltres estem treballant, i ara ja responc a una altra pregunta que m'ha fet algú altre també, estem treballant amb els ajuntaments i amb les diputacions per acordar una mena de criteris per al retorn i aprovar-los el Procicat, igual que ho estem fent per sectors, també ho fem territorialment per les festes majors, és clar, i pels festivals d'estiu, que és un altre sector que veu que ho perdrà tot, igual que el turisme de Setmana Santa, doncs, es va perdre absolutament tot. Hi ha moments de l'any que ja són irrecuperables, i que han de saltar a l'any següent.

President, ves-me dient si tinc temps o no, perquè jo ara mateix no controlo quant de temps tinc. *(Pausa.)* Deu minuts, em queden? Ah, perfecte. Molt bé.

Per tant, el calendari de la cultura per a l'estiu, ja m'agradaria tenir un oracle de Delfos o el de Cumes, per poder-lo tenir clar i dir-lo a tothom, perquè la quantitat de persones que em pregunten què poden fer a l'estiu és moltíssima, i no només jo amb la cultura, sinó a tots els departaments de la Generalitat, però no ho sabem. Depenem, estem a l'espera de les indicacions de Salut i de Procicat, però, no ens enganyem, també estem a l'espera del Govern de l'Estat, que, en definitiva, és el qui ens marca les dates d'entrada i de sortida dels estats d'alarma, eh? I això ho sabem tots, que ens han pres competències en aquest sentit, i que només podem dependre en aquesta ocasió, en aquest cas, del que ens vagin dient des de l'Estat espanyol. Per això jo avui estava tan atenta o volia estar tan atenta a veure si havien donat algunes pautes noves.

Què més? És el moment de repensar la cultura, sí, les polítiques culturals... Sí, perquè estic convençuda que la cultura no serà el mateix, no serà vista ni viscuda de la mateixa manera que abans d'aquesta pandèmia, perquè no podrem viure-la de la mateixa manera. En fi, però no vull pas ser pessimista ni tremendista, perquè el que hem de tenir és esperança.

Ara sí que passo a la senyora Natàlia Sànchez. La cultura és un dret social, és universal, ha de ser accessible a tothom. Hi estic completament d'acord. Em demanava el detall de Sant Jordi. Una mica ja l'hi he contestat, responent al diputat Amel·ló. Per Sant Jordi nosaltres fem activitats nostres, és el meu segon Sant Jordi com a consellera de Cultura i li haig de dir que el meu primer Sant Jordi va consistir en anar al Palau de la Generalitat a primera hora, després anar al Departament de Cultura, que havien organitzat una lectura en veu alta i compartida d'autors de les commemoracions oficials. I després em vaig dedicar a fer tot el que fa la ciutadania, és a

dir, anar per les parades, anar visitant llibreters i editors i assistir a algunes d'aquestes reunions d'editors que se celebren en alguns hotels de Barcelona.

Els he de dir que no vaig dinar, aquell dia, perquè com que anava d'un costat a l'altre feia una mica de picar en un lloc i una mica de picar en l'altre per poder ser, com a consellera de Cultura, present amb tots els editors. I això va ser... Vaig anar a la parada d'Òmnium, també, a posar una rosa groga, en una..., ja no recordo què deia, era un mur amb roses grogues que devien demanar llibertat. Bé, això és el que vaig fer com a consellera de Cultura el primer any de ser consellera de Cultura.

Aquest segon any, què he fet? Ho he fet a les xarxes, així és el que toca de fer, acompanyar el sector del llibre perquè puguin tenir ajudes, perquè aquesta pandèmia els afecti el mínim possible, que els ha afectat moltíssim, això ja els ho he explicat i vostès mateixos també ho saben. I continuarem ajudant-los tant com estigui a les nostres mans, ideant solucions tan imaginatives com siguem capaços de crear.

Bé, em sembla que l'última cosa que tenia apuntada de la diputada Sánchez era quin serà el panorama cultural aquest estiu, però ja li he contestat amb aquesta no oracular que soc; no soc oracular.

Bé, el diputat del Partit Popular em deia una cosa que sí que li voldria respondre. Em demanava també l'estatut de l'artista, que el Pla de rescat és insuficient, tots ho tenim clar. I em deia que..., m'explicava l'Arts Council i altres fundacions d'aquesta mena, d'altres països, i em deia que s'havia de redefinir, i que hi hauria d'haver cooperació publicoprivada. Jo li puc dir que de cooperació publicoprivada n'hi ha. Tenim una fundació, Catalunya Cultura, que justament el que fa és això: promoció d'artistes nostres i obres de teatre nostres, quilòmetre zero; doncs sí, això és el que recomanem a totes les entitats i associacions. No sé si he donat les gràcies a tothom, però a cadascú dels que m'heu fet preguntes us vull donar les gràcies també, eh?

A la diputada Jenn Díaz li vull donar les gràcies per les gràcies que ens ha donat, perquè ens ha dit que havíem sigut els primers que havíem treballat traient ràpidament mesures i, per tant, li agraeixo moltíssim que ho hagi dit aquí públicament en aquesta Comissió de Cultura, perquè realment d'esforç n'hem fet, i ho sap, que n'hem fet. La vida i la cultura no són contradictoris, no són una dicotomia, i tant que no, però vostè, que és rodolediana com jo, deixi'm recordar-li aquell títol, aquella biografia de Mercè Rodoreda que va fer la Montserrat Casals, que es deia *Contra la vida, la literatura* i la polèmica que va arribar a aixecar aquest títol! Bé, era un *excursus* que em volia permetre de fer-li perquè sé que totes dues compartim aquesta passió rodolediana. Les hores de treball que hem passat, sí, realment hem passat moltes hores de treball.

Les intermitències, els treballadors intermitents, aquest decret llei que s'ha aprovat avui al Govern ens els salva una mica. L'estatut de l'artista, l'harmonització de l'IVA cultural, també ho vaig demanar al *ministro* en aquella reunió que van fer de consellers de Cultura de totes les comunitats autònomes.

Espais segurs. Doncs això és en el que estem treballant, i també us agrairé que si teniu suggeriments per a aquest desconfinament de la cultura, que també ens els feu arribar. Som ben receptius i necessitem el suggeriment i les aportacions de tothom.

Els criteris de valoració dels comptes del departament. Com que em deuen quedar tres minuts, l'hi diré ara: contra la pedra, les persones. I amb això em penso que em deu haver entès. En fi, i no faré més comentaris (*rialles*) sobre aquesta meua afirmació perquè ja s'entén prou.

Educació, la gratuïtat dels llibres a l'escola. Justament aquest matí a Govern, el conseller d'Educació ha comunicat, i s'ha dirigit especialment a mi, perquè convocava el Gremi d'Editors per parlar precisament dels llibres de l'escola, perquè durant aquest temps del confinament és evident que els llibres de l'escola han estat llibres digitals. Penso que és molt convenient que reuneixi el Gremi d'Editors per estudiar totes aquestes possibilitats. I aquesta biblioteca socialitzada de la qual ens parlava la diputada Jenn Díaz penso que també és una qüestió que podem estudiar i li podem

dir al conseller d'Educació que ho estudiï. I reivindicuem la feina dels autors de la literatura juvenil, infantil, en contra de la gratuïtat, és veritat, dels llibres de l'escola.

Bé, i, finalment, al diputat Francesc Ten també li vull donar les gràcies per les gràcies que ens ha donat, i que aquesta minuciositat que ha vist en aquesta meua exposició..., creguin que podria ser molt més minuciosa, però ens hi hauríem passat fins a les tres de la matinada, i tampoc és el cas.

Estarem ben atents per veure què podem fer amb l'estatut de l'artista. Com deia el diputat Ten, tot està en mans de l'estat d'alarma. És del que ens queixem, que tenim aquest desconeixement encara de com aniran les coses. I que necessitem recursos europeus. El Govern de Madrid el que ha de fer és ajudar-nos a fer de cadena de transmissió perquè aquests recursos europeus arribin al Govern de la Generalitat i al Departament de Cultura perquè puguem ajudar la cultura. I que hem de desconfiar bé, és evident; la cultura ha de ser la llum en la foscor. I ara m'agrada citar-li el Pietro Citati, *La llum de la nit*, que és un títol fantàstic també. Però també li vull citar Umberto Eco, perquè el diputat Ten avui ha sigut el diputat de les llistes, i llavors Umberto Eco i les llistes també són amics seus, segur, com meus.

Que no es perdin les assignacions que tenen els ajuntaments per a aquest exercici. Justament per això ens hem anat reunint amb les diputacions i amb els ajuntaments per recomanar-los això, que no es perdin aquestes assignacions.

I bé, vostè em vol matar, perquè vol tres comissions més per continuar parlant de cultura. (*Rialles*.) De fet, jo també (*rialles*), però poder acabaríem tots dos exhausts, com aquella dama d'en Ramon Casas, aquella *nonchalante* estirada en una *chaise-longue*.

I amb aquesta *chaise-longue* acabem la meua intervenció, si és que és suficient, i m'he estat els trenta minuts de rigor. El repte de la superació el tenim tots, i tots plegats hem de fer força per aconseguir superar aquest mal tràngol que estem vivint, que ens canvia les vides.

Gràcies a tots; moltes!

El president

Gràcies, honorable consellera. Ara els portaveus dels grups parlamentaris faran una breu intervenció per algun aclariment o alguna aportació i tancarà aquesta primera part de la compareixença una intervenció final de la consellera d'un màxim de cinc minuts.

Té la paraula el diputat Héctor Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Mire, *consellera*. Yo creo que esta intervención a mí lo que me ha dejado es más preocupado de lo que habíamos comenzado. I sí que me termina de venir la sensación de que están haciendo una operación de *marketing* en el momento más delicado para el sector, cuando el sector está contra las cuerdas y ustedes están más preocupados en cómo vender sus medidas que realmente en ayudar al sector. Ustedes presentaron unas medidas al principio, aquellas veinte medidas, que no iban apoyadas en ningún tipo de partida presupuestaria.

Después hizo la presentación de este plan de rescate, que no era tal, porque con 31 millones de euros no se podía rescatar al sector, y después ahora, hoy, nos presenta una serie de medidas, viene aquí a presentar una serie de medidas, las cuales no podemos corroborarlas porque no tenemos la documentación y algunas ni siquiera están aprobadas. Por lo tanto, me da la sensación de que ustedes lo que quieren es vender por fascículos lo que vayan haciendo, cuando el sector lo que necesita son medidas urgentes y las necesita ya. Necesita soluciones.

También le digo: me entristece que no haya querido contestarme a la mayoría de las preguntas que le he hecho. Yo creo que le he hecho entre veinte y treinta preguntas hoy, y apenas me ha contestado cinco o seis. Le he hecho preguntas concretas sobre el sector editorial y la internacionalización, la necesidad de que, cuando

se abran esos mercados, ayudar a las editoriales a internacionalizarse, porque están cerrados.

Le he hablado del sector musical, que tampoco me ha contestado: cómo van a ayudarles ustedes al tema del retorno de las entradas y cómo también van a proteger a los consumidores. Hay el problema de las empresas musicales, que se pueden ver en un grave problema, y también el problema con los consumidores. Le he hablado el sector musical y de las artes visuales, y no me ha contestado.

Le voy a decir yo directamente de dónde podemos sacar ese dinero para alcanzar el 2 por ciento: del CTTI, pero después ya lo hablaremos más profundamente. El CTTI tiene el doble de presupuesto que Cultura: CTTI, 500 millones; Cultura, apenas llega a los 300.

Consellera, le voy a decir algunas cosas. Nosotros le presentamos 1.200 enmiendas a los presupuestos, un fondo destinado a un programa de reactivación del sector editorial, creación de un fondo para incrementar la aportación a los grandes equipamientos de Cataluña, ya sea el Museo de Arte Contemporáneo de Barcelona, sea la Biblioteca de Catalunya, sea el Mercat de les Flors, Teatre Lliure y muchos más.

También le presentamos un plan de apoyo a jóvenes creadores. Un plan de fomento de las giras y descentralización del Teatro Nacional de Catalunya. Reforzar la actividad de las casas regionales. Un programa de fomento del *ballet* en el espacio público. Un programa de apoyo a la industria del videojuego. Un programa como el carnet cultural. Nos dijeron a todo que no. Hoy le hemos hecho doce propuestas.

Y termino: considerar el sector cultural estratégico y declararlo de máxima prioridad. Que creen un foro autonómico para la reconstrucción de Cataluña y en ese marco laboral un plan de emergencia cultural para impulsar medidas extraordinarias de apoyo a la cultura. Le pedimos que concreten y clarifiquen, en coordinación con el ministerio y el sector cultural, cómo reimpulsar las medidas de desconfinamiento. Le hemos pedido un foro de reactivación del sector editorial, un plan de rescate de librerías, fondos para la internacionalización del sector editorial. Elaboren un plan de lectura 2021-2024. Un plan específico para la reactivación del sector musical y de las artes escénicas. Un plan de reactivación para el sector audiovisual. Un plan de estímulo para artistas visuales y galeristas. Así como un fondo de ayudas para creadores y artistas. Y lo más importante, ese plan estratégico de horizonte 2030. ¿También nos va a decir que no a todas estas medidas?

Yo le vuelvo a tender la mano para que trabajemos con lealtad en rescatar al mundo cultural. ¿Nos va a decir que no absolutamente a todo? ¿Van a rechazar, como han hecho con todas nuestras enmiendas, todas las medidas que le proponemos? Espero que las responda, también yo me guardo algunas preguntas para después, que las podremos debatir más profundamente.

También agradecer a todos los miembros de la comisión y a la *consellera* esta comparecencia.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula el diputat Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies de nou, president. Consellera, amb tot el «carinyo» i el respecte personal que sap que li tinc: la cultura no necessita *chaise-longue* en aquests moments. La cultura necessita gent que s'arremangui. L'he vist, francament, eh?, l'hi dic sincerament, l'he vist poc ambiciosa i conformista. Ens ha dit que renuncia a demanar més recursos, més pressupost, i més o menys em sembla que ho he escrit textualment: «Ens haurem de conformar amb el que tenim.» Consellera, no! No ens haurem de conformar amb lo que tenim.

Vostè ha parlat de l'estatut de l'artista, que és competència de l'Estat. És veritat. L'any passat es va aprovar per unanimitat l'informe al Congrés de Diputats, però l'informe del Conca diu que hi ha divuit mesures que es poden prendre d'acord amb

les competències estatutàries de Catalunya. No se n'ha tirat endavant ni una, consellera, ni una.

El mateix amb la llei de mecenatge. El tram autonòmic per desgravació al consum cultural, tram autonòmic de l'IRPF. Vostès varen votar en contra de l'esmena que vàrem presentar als pressupostos.

Està bé que fem el discurs d'a *Dios rogando*. Però també hem de continuar la frase: però *el mazo dando*. Per tant, li demano, consellera, que actuï! Que actuï, que lideri! Si ho fa, l'ajudarem.

I acabo. Acabo amb tres titulars que gairebé m'agradaria que el conjunt de les persones que ens escolten dels grups parlamentaris, i especialment vostè, retingués.

Primer titular, nivell de resum: la cultura necessita un pla específic. Segon: amb el pressupost del 2020 no en tenim ni per començar. Això és així, consellera, no en tenim ni per començar. Tercer: el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, li proposem un full de ruta, que pot ser discutible, però pot ser discutit, però li proposem un full de ruta concret.

Un full de ruta per un pacte per a la reconstrucció del sector cultural català a través, en primer lloc, d'un pla de xoc per salvar el sector; en segon lloc, un pla de desconfinament de l'activitat cultural per tornar a la normalitat, i, en tercer lloc, un pla de rescat més estructural, amb mirada de futur. Un conjunt de trenta-vuit mesures que vostè mateixa ha dit en la seva intervenció que les ha rebut. Efectivament, les hi he enviat fa pocs minuts. Si vostè creu que això pot ser un full de ruta interessant, nosaltres hi estem disposats.

Consellera –i acabo–: lideri, lideri, no ho deixi en mans del president de la Comissió de Cultura, a qui admiro moltíssim, i respecto, i ell a mi, també em consta, però això no li pertoca, al president de la comissió; li toquen altres funcions. Vostè ha de liderar, vostè és qui ha de cridar el conjunt dels partits polítics catalans, dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, i el sector. I conjuntament intentar pactar tot un conjunt de mesures que des del nostre punt de vista han d'anar en aquestes tres fases. Lideri, per favor, lideri, que l'hi agrairà el sector cultural del nostre país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán.

Concepción Abellán Carretero

A ver, matizando sobre el tema de Sant Jordi, para que no se pueda malentender, por lo que habías comentado. Soy una apasionada del día de Sant Jordi. Me encanta, siempre me ha encantado y creo que me va a encantar siempre, porque me encantan los libros y el paseo y todo lo que se mueve el día de Sant Jordi. Y es de agradecer las propuestas que hacen la Cámara del Libro y el Gremio de Floristas, pero ustedes son Govern. Por tanto, es importante que tengan responsabilidad ante una situación extremadamente grave como se está viviendo con la pandemia. Tiene que entender, *consellera*, que lo que le decimos no es en base a sus palabras o los discursos que tiene su Govern, sino que lo hacemos basándonos en las medidas y las propuestas políticas que se proponen. Y es evidente que las medidas que se están implementando actualmente –y repito: hasta ahora, hasta ahora, no esta tarde, hasta ahora, las que habían–, solo han llegado a una parte pequeña del sector cultural. Y lo que nos define, señora *consellera*, son los hechos. Y es con los que podemos trabajar.

Insisto: a efectos prácticos, medidas concretas para creadores y creadores, para trabajadores de la cultura y la intermitencia no las hemos visto. Y eso sí, estaré encantada de ver cómo las publican en los próximos días.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada Abellán. Té la paraula la diputada Natàlia Sànchez.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora.)

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, moltes gràcies. Consellera, gràcies per les seves paraules. No m'ha... *(Tall de comunicació.)* Ara em sentiu? Val. No ho havia fet bé.

Doncs torno a començar, consellera. Li deia que gràcies per les seves paraules, malgrat que acabarem la comissió sense que m'hagi contestat algunes de les preguntes que li he plantejat.

La primera, una de les qüestions que no n'ha parlat, he preguntat específicament sobre quina política estem seguint pel que fa als serveis externalitzats, subcontractats. Ja l'hi contesto jo, aquesta pregunta, perquè el seu Govern el que està fent és pagar les empreses externes per no prestar serveis per la situació d'emergència i no han contemplat, al seu Govern, i evidentment tampoc a Cultura, l'opció d'optar per la figura de la resolució contractual, indemnització del servei, la subrogació de les treballadores, per així realment poder avançar cap a la sobirania cultural, també per garantir els serveis i per garantir també els drets laborals.

Quan li preguntava per l'anàlisi del Sant Jordi no l'hi preguntava tant pel que havia fet vostè, sinó per si podia aprofundir una mica sobre les dades, sobre quin ha estat l'impacte. Bé, en la primera intervenció ja ho ha fet. No cal que hi torni a entrar, tenim poc temps.

I, última cosa: parlava de quines instruccions ha donat a la resta d'institucions. Tampoc me n'ha parlat, i també li preguntava i ficava l'exemple de Figueres de les festes majors, i vostè em parlava que vostè no té un oracle. Bé, aquestes qüestions tenen a veure amb el que li deia el diputat del PSC, el senyor Rafel Bruguera, té a veure amb el lideratge. No s'hi val que em contesti que vostè no té l'oracle. Jo li estic preguntant a la màxima responsable de cultura d'aquest país a on vol situar-se. Quan li citava Marina Garcés sobre que les roses es poden dibuixar, els llibres ens els podem enviar però on són els carrers, li preguntava i li volia venir a dir que realment, quan parlem de les necessitats de la seguretat sanitària, que evidentment hi estem d'acord..., també ens preguntem si aquest procés de desconfinament, que avui ara ja fa un moment en coneixíem alguns detalls...

I el problema potser no són tant les aglomeracions, sinó si aquestes aglomeracions són rendibles econòmicament. Perquè veiem els metros plens de gent anant a treballar, però no preveiem des del Departament de Cultura també, com fer possible la cultura al carrer. Com fer possible que les viles i ciutats estiguin vives. És una preocupació que pot semblar menor, gratuïta o superficial, però és molt profunda per entendre com guarir psicològicament també l'impacte que té aquesta crisi sobre les societats, i la cultura hi té un paper fonamental. Per tant, nosaltres l'emplacem a que lideri aquesta sortida, a que lideri posant la cultura al centre.

Ja acabo, ara sí, president. Parlàvem d'esperança, i m'ha fet pensar, no?, amb allò de que cal no abandonar mai la tasca ni l'esperança. Però és que, disculpi'm, els treballadors i treballadores de la cultura no necessiten esperança, necessiten poder pagar el lloguer, la hipoteca i poder arribar a final de mes. I amb les mesures que hi ha sobre la taula, el poc finançament que hi ha, insisteixo que vostè haurà de liderar, i tant, des de la seva conselleria, que els pocs diners i recursos que tinguem per afrontar aquesta crisi no se'n vagin a Abertis o a pagar el deute a la banca i se'n vagi precisament a que els treballadors de la cultura, a que la cultura estigui viva, i que els treballadors de la cultura puguin arribar a final de mes. L'encoratgem a poder-ho fer possible.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, consellera, jo segueixo amb el meu tema dels espais culturals com a espais segurs i seré molt breu. L'única cosa que li volia dir és que, precisament, si nosaltres volem que els espais culturals siguin espais segurs i, per tant, com li deia, que en nom de la seguretat no fem que la cultura quedi arraconada, d'alguna manera, ens hauríem d'avançar a aquesta situació perquè quan arribi el moment de desconfinar-nos i quan arribi aquest moment de convertir els espais culturals en espais segurs, totes les empreses culturals, tots els representants de la música en viu es puguin preparar amb prou temps.

I, per tant, que tots aquests protocols i totes aquestes mesures per convertir els espais culturals en espais segurs es tinguin previstos al més aviat possible perquè puguin fer, doncs, aquesta previsió i es puguin preparar a temps perquè al més aviat possible puguem engegar un altre cop la roda dels hàbits culturals.

Res més, gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula el diputat Francesc Ten.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president, i d'una manera molt breu, consellera. Aquesta comissió és líder en consens intern en totes les feines que hem fet i en buscar el consens per tirar endavant en tot allò que des del departament ens heu fet arribar durant aquest any i dos mesos que em sembla que heu dit que estàveu al càrrec.

Amb això treballarem en aquesta Comissió de Cultura, el nostre grup parlamentari, a buscar acords per ajudar el sector a tirar endavant en totes aquelles referències que en la meva intervenció hem fet: estatut de l'artista, desconfinament, millora del pressupost, modular les línies de subvenció quan calgui, treballar conjuntament amb el sector. Em sembla que amb tot això és la manera que tenim per mirar d'avançar, de sortir, de reparar aquesta emergència i d'aconseguir aquella llum en la foscor que jo... *(Tall de comunicació.)*

Moltes gràcies, consellera.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el seu torn, consellera, de fer una última intervenció. Li pregaríem que fos només de cinc minuts, intentant acabar de tancar algunes qüestions que encara puguin estar obertes. Gràcies.

La consellera de Cultura

D'acord, moltes gràcies. Per arrodonir això, al senyor Héctor Amelló li reitero que no és una operació de màrqueting. Justament si una de les coses em defineix a mi, és que de màrqueting no n'he fet mai a la meua vida, ni en faré ara sent consellera de Cultura. Si no és real una cosa, no la donem, i tot el que hem donat avui de referències sobre el Pla de rescat és cert; i tot és al web. Aquest web que vam crear per poder justament posar-hi absolutament totes les mesures que anem traient. Per tant, en trenta minuts jo no podia desglossar aquestes dotze propostes que avui em feia vostè, però l'emplaço que vagi a visitar aquest web i hi trobarà moltes de les coses que vostè demana, que ja estan allà posades, activades. I si em vol enviar aquestes propostes que tingui per escrit, doncs, les rebré amb molt de gust i les estudiaré. Aquest pla 2030 el veig en la línia d'aquests altres plans que em demanaven el senyor Bruguera i d'altres.

Al senyor Bruguera li vull dir que no soc conformista. Que això de la *chaise-longue* era una *boutade*, i les *boutades* no surten mai bé, i, per tant, ho retiro, tot i que Ramon Casas és un dels pintors que m'agraden. No soc conformista, i ho he dit, que aniré a defensar fins al darrer euro d'aquest pressupost de 314 milions, en-

cara que vostè no els vegi tots, els aniré a defensar tots, fins al darrer euro, al Govern de la Generalitat. En demanaré més al Govern de la Generalitat, ho he dit. En demanaré al Govern de l'Estat i, sobretot, demanaré que el Govern de l'Estat..., d'aquest Pla Marshall que diu el president Sánchez que hi ha d'haver ara per aquesta pandèmia, ens en arribin d'Europa per poder-los tenir nosaltres i gestionar-los. No soc conformista, i ho he dit així de clar. Per tant, no em giri les paraules.

L'estatut de l'artista, sí, ja ens hi dedicarem. I aquests tres titulars, la cultura necessita un pla específic, sí! I tant que sí! De moment tenim el Pla de rescat que hem fet. Amb el pressupost del 2020 no en tenim ni per començar, també ho he dit al començar la meua intervenció. I el full de ruta seu el llegiré, vaja, perquè me l'ha enviat ara.

El Sant Jordi de la diputada Concepción Abellán. Ja li asseguro que, si no és segur –i això va per totes les intervencions a partir d'ara de la diputada d'En Comú Podem, de la diputada de la CUP, de la diputada d'Esquerra–, si els espais no són segurs, no hi haurà Sant Jordi el 23 de juliol. És evident, això és així. Les mesures han de ser totes ben endreçades. Ho hem de fer seguint les autoritats sanitàries i, si no podem fer un Sant Jordi dispers, que no concentrat i, si no podem omplir els carrers, doncs no omplirem els carrers. Si els hem d'omplir separant-nos dos metres, doncs els omplirem separant-nos dos metres.

És a dir, el que hem de tenir clar tots és que (*rialles*) no podem fer el mateix que fèiem, i que les festes majors d'estiu o els festivals d'estiu no seran els que eren. Que haurem d'estar separats quatre butaques, si és que es fa un festival que els seus promotors considerin que és rendible. Això penso que és el que encara no hem entès molts. Que no serà res igual, i que, per tant, ens hem de repensar tots i hem de posar tots els filòsofs, tots els filòlegs, tots els historiadors, tots els crítics literaris, tots els que fan pensament –i no faré cap més llista– a pensar com ha de ser aquest després. És així, i les instruccions encara no les podem donar perquè el Govern de l'Estat encara no ens ha dit en quin moment aixecarà l'estat d'alarma o farà el que farà.

Per tant, gràcies a Déu, això ho tinc molt segur, i ho lidero des de la meua petita lideradora, perquè lidero el Departament de Cultura, no lidero altres coses. Lidero el Departament de Cultura amb totes les limitacions que això significa i amb tota la grandesa que això significa, i tota la riquesa i tota la diversitat i tota la meravella que representa poder estar aquí avui sent consellera de Cultura debatent amb tots vostès sobre la cultura del nostre país, que serà diferent del que era, perquè no sobreviurem tots. No sobreviurem tots. Això ho hem de tenir tots també molt clar.

Espais segurs. Ens prepararem i engegarem aquests nous hàbits culturals, diputada Jenn Díaz. Segur que sí, que seran hàbits culturals diferents perquè els mateixos hàbits culturals no podran ser.

I res més. Diputat Ten, gràcies per la seva intervenció, també.

Gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera.

Ara farem una aturada tècnica de tres minuts i reprenem la sessió.

La sessió se suspèn a tres quarts de set del vespre i tretze minuts i es reprèn a les set i dos minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Ara començarem amb les preguntes que els grups parlamentaris formulen a la consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a ajudar els professionals autònoms de la cultura i els propietaris d'espais culturals davant la crisi de la Covid-19 (decaiguda)

311-01736/12

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrat el decaïment de la pregunta amb el número de tramitació 311-001736/12.)

Pregunta al Govern sobre les mesures per a donar suport als treballadors de la cultura

311-01739/12

Començarà la diputada Natàlia Sànchez, de la Candidatura d'Unitat Popular. Té la paraula, diputada.

Natàlia Sànchez Dipp

Sí, consellera, una pregunta concreta sobre els 31 milions d'euros que la conselleria de Cultura ha promogut en aquest Pla de rescat de la cultura: quina quantitat està pensada per als treballadors i treballadores intermitents de la cultura?

El president

Té la paraula la consellera de Cultura.

(Pausa.)

Natàlia Sànchez Dipp

El micròfon, el micròfon...

La consellera de Cultura

Excuses. Doncs bé, hi ha una quantitat que de moment encara no està del tot fixada. Estem treballant en aquesta situació, i l'hi explico tot seguit.

El president

Té la paraula, per repreguntar, la diputada Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, d'acord. Nosaltres, com ja he fet en les anteriors intervencions, el que la volem és a emplaçar a que tingui en compte aquest detall de la cultura, que són totes i cada una de les persones que són invisibles, que no són les grans indústries, que són qui manté la cultura viva des de baix. Que són tots aquests treballadors i treballadores, que no només estem parlant d'artistes, músics, sinó que també parlem de tot l'univers que envolta l'activitat cultural, que els tingui en compte en aquest Pla de rescat. Que tingui i batalli, i nosaltres li donarem suport en aquest sentit per aconseguir més recursos per a aquesta cultura viva i per al rescat d'aquesta cultura.

Perquè, com li deia abans, a dia d'avui hi ha treballadors i treballadores de la cultura que no saben com arribaran a final de mes, que tenen els ingressos previstos a zero completament i, per tant, estem parlant d'una situació d'extrema precarietat. Estem parlant d'una situació d'exclusió social amb un sector amb uns treballadors i treballadores que ja venien d'estar..., ja estaven molt precaritzats, aquests treballadors i treballadores intermitents de la cultura, i com que també venim de lluny, el que temem, i el que li demanem si us plau que no sigui la línia de la seva conselleria, és que hi hagi moltes d'aquestes ajudes d'aquest Pla de rescat que serveixin per rescatar els més grans, per rescatar la gran indústria de la cultura, la que entén la cultura com un bé mercantil, com un negoci.

Vostè abans ho parlava, no?, quan parlava d'aquesta nova normalitat, que nosaltres no comprem gens aquest concepte de la «nova normalitat», perquè el que ens fa pensar és que la nova normalitat serà una màquina de trinxar drets.

I acabo. Quan vostè ens parlava d'això parlava aquells espectacles que anem, si és que hi ha algun empresari que ho veu rendible. Nosaltres apellem a la utilitat de l'inútil, que Nuccio Ordine de forma preciosa ens escrivia en un gran manifest. Per tant, apellem a la utilitat de l'inútil, d'aquesta cultura que molt sovint no ha estat entesa com un bé que generi beneficis, i que cuidi les baules més febles de la cultura, que són aquella gent que està des de baix treballant i sobrevivint en una situació molt complexa la gran crisi en la que ens trobem.

Gràcies, consellera.

El president

Té la paraula la consellera de Cultura.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. A veure, ara mateix estem dedicant..., li explico que en aquesta segona onada –la segona onada, eh?, no la primera, la segona onada– hem posat 3 milions d'euros per dedicar a aquesta situació. Però ho estem estudiant encara perquè no quedin al descobert línies per fer, noves. Perquè els intermitents ens preocupen molt.

I la veritat és que ens hem posat a treballar amb els intermitents. Després de totes les reunions que vam fer amb tot el món de la cultura, gent com, per exemple, músics que fan bolos, escriptors, autors, tècnics de llum i de so, els *riggers*, pintors, restauradors, guionistes, traductors, correctors. En fi, totes aquestes persones que tenim consciència que tenen aquesta precarietat, i que els costa molt d'arribar a final de mes.

Per això també volem dedicar tots aquests diners d'aquesta segona onada a ajudar-los, tot i que en la primera onada sí que hem dedicat diners, per exemple, a un programa que els deia a l'inici, Lletres a les aules, Lletres a les biblioteques, perquè els escriptors també són creadors a vegades en situació molt precària per aquestes intermitències, doncs, perquè no quedessin sense poder fer aquestes activitats remunerades. És evident que les havien de fer presencialment i amb una rapidesa gran vam decidir, amb la Institució de les Lletres Catalanes, que aquestes activitats es farien exactament igual, però en l'àmbit digital. I estarien igualment remunerades. Aquest és un exemple del que volem fer amb tot aquest sector intermitent, que, com els deia aquest dematí, em deixava una mica tranquil·la aquest decret llei d'aquest matí, que s'ha aprovat, que feia compatible aquesta renda garantida mínima amb la intermitència, eh?

Això és el que li voldria dir: que no els deixem de banda ni molt menys. I no es pensi, quan li dic jo que ha de canviar la cultura d'aquest país, no li vull dir només la cultura, li vull dir tot. La meua vida ha canviat des de fa un mes i mig –i penso que les seves també han canviat–, perquè estic tancada a casa i, en conseqüència, no puc sortir al carrer. I tot això m'obliga a fer una vida molt diferent de la que feia. I això fins que no hi hagi vacuna, fins que no hi hagi vacuna, ho haurem de fer. I per tant el després de l'epidèmia que estem programant ara, el desconfinament, ja serà un altre món diferent del que hem conegut fins ara.

President, ja sé que he de tallar. Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures del Pla de rescat del sector cultural adreçades als treballadors del sector

311-01743/12

Li dono la paraula a la diputada Concepción Abellán per fer la primera de les preguntes.

Concepción Abellán Carretero

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora.) ...las medidas del Plan de rescate del sector cultural van dirigidas a los trabajadores y trabajadoras del sector?

La consellera de Cultura

No he sentit res.

El president

Diputada, pot repetir la seva pregunta, si us plau?

Concepción Abellán Carretero

¿Qué medidas del Plan de rescate del sector cultural van dirigidas a los trabajadores y trabajadoras del sector?

El president

Consellera?

La consellera de Cultura

Sí, sí, gràcies.

El president

Endavant.

La consellera de Cultura

Sí. Aquesta és una pregunta molt semblant a la que m'acaba de fer la Natàlia Sànchez, per això jo volia respondre totes dues preguntes juntes (*rialles*), però és igual. Alguns dels intermitents ja es podran presentar a alguna de les línies extraordinàries que s'han aprovat aquest matí.

El president

Gràcies, consellera. Per repreguntar, la diputada Abellán.

Concepción Abellán Carretero

Consellera, como han comentado antes, el sector cultural ocupa a unas 180.000 personas y tenemos unas cuarenta mil empresas, la mayoría de ellas que son microempresas. Pero a la vez tenemos problemas estructurales en el sector relativos a la parte de la regulación: qué es el sector de la cultura en su conjunto, qué profesiones son las consideradas del ámbito cultural, en qué condiciones laborales prestan sus servicios a los trabajadores y trabajadoras de la cultura. Estas cuestiones son claves, como bien comentabas, para hacer frente a la intermitencia, para garantizar derechos laborales. Y ahora que nos llega esta crisis pues se añade la inseguridad en el sector.

Esta crisis pone en riesgo la permanencia en el sector cultural de muchas personas y la creación artística en nuestro país se debilita y se empobrece. Y por eso preguntaba qué medidas concretas hay. Veo que no había..., de momento no hay mucho más trabajado. Me podría quedar en la crítica de lo que no han hecho, pero vamos a mirarlo un poco más para adelante y le pido, *consellera*, que valoren un cambio de prioridades para proteger a quienes son los encargados ahora mismo de que la cultura sea posible.

Pues hay como tres ámbitos. Una, ya lo ha comentado, que es poner a disposición de las personas que se han quedado sin ingresos, y especialmente a los trabajadores y trabajadoras intermitentes, que es la *renda garantida de ciutadania*, facilitando que sus condiciones específicas puedan ser solventadas administrativamente. También otra idea sería impulsar una línea de ayudas y subvenciones para creadores y creadoras, porque lo que hay hasta ahora es insuficiente y no llega a quienes más lo necesitan. Y que den apoyos a las iniciativas que surgen del propio sector, como el comando de asalto escénico.

Que la creatividad en el mundo cultural nunca va a faltar. Ustedes pueden hacer más y pueden hacerlo mejor. Le tiendo la mano otra vez, *consellera*, para poder colaborar en estas propuestas y en muchas más que puedan venir.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, com li deia, alguns es podran presentar a alguna de les extraordinàries que s'han aprovat aquest matí. Hi entren autònoms i creadors en general amb activitats suspeses. I això és important.

Bé, som conscients que en el nostre país patim d'aquest mal que és la precarietat, que és especialment cruel amb el sector cultural, i que bona part també es deu al fet que des del Govern de l'Estat no s'ha estat capaç de tirar endavant un estatut de l'artista com el que tenen en altres països d'Europa, i especialment a França. Per tant, reclamem, i l'hi vaig reclamar al ministre, i ho faré, aquest estatut de l'artista. Al departament, dins de la línia d'acompanyament al sector, ja hem comentat abans, he comentat abans, que tenim presents totes aquestes persones perquè puguin ser també objecte de subvenció i d'ajuda.

Totes les persones que treballen en els sectors més precaris, sindicats, ens han plantejat situacions que no són fàcils de resoldre des d'un Departament de Cultura. Per això aquest decret llei d'aquest matí m'alegrava especialment, perquè no correspon a Cultura fer segons quines coses, com per exemple la renda garantida, o això que els he explicat. Són més pròpies, aquestes mesures, dels àmbits laborals, però tot i així nosaltres hem intentat i intentarem donar respostes amb una bateria àmplia d'accions.

Hem incorporat els autònoms en aquestes noves línies per cobrir despesa d'estructura. Ara estem estudiant com podem ajudar els intermitents. Treballem amb el món local perquè el màxim de programacions que no es puguin dur a terme no es cancel·lin, sinó que es reprogramin i, per tant, tota aquesta gent que tenia previstes activitats, actuacions de tota mena, des del muntador fins al cantant o l'artista de circ, puguin reprogramar-se, i hem constituït un grup de treball per detectar els col·lectius que queden fora de les línies que hem dissenyat a la primera onada.

Ens hem ofert per acompanyar-los i avui, aquest matí, hem aprovat des de l'OSIC aquestes línies de beques que els he explicat per recerques culturals de 300.000 euros, un altre suport a la creació literària de 140.000, i una de programes de museus de 250.000, que s'acaben convertint en encàrrecs per a restauradors o conservadors, que també són uns altres treballadors de la cultura precaris, i que tenen a vegades intermitències o que són autònoms. Però som conscients que cal fer més, és així. I esperem que en aquesta segona onada puguem concretar més accions adreçades a aquests col·lectius.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la previsió de reactivació de l'activitat cultural

311-01744/12

Té la paraula de nou la diputada Concepción Abellán per formular la seva segona pregunta.

Concepción Abellán Carretero

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora.) ...en el Departament de Cultura para poner en marcha la reactivación de la actividad cultural de Cataluña. Aquí sigo, y ahora lo digo todo, porque la

preocupación de esta crisis en el sector cultural es en el «ahora», en el cómo sobrevivir cuando no tienes ingresos y es imposible trabajar. Sobre todo, implica el «hasta cuándo» y es en cómo vamos a poder recuperarnos de esta situación.

Pues, *consellera*, la cultura ha tenido que cesar la totalidad de su actividad y probablemente será la última en recuperarse de este parón de la economía. Por el camino hay en riesgo la supervivencia de miles de microempresas, de proyectos que quizás no encuentren otro momento. Las administraciones tienen que empezar a dar seguridad a la ciudadanía, y creo que hay medidas que van en la línea de eso. Tienen que liderar la reactivación, entre otras cosas, porque son las principales contratadoras de las actividades culturales y de la promoción de la cultura. Y el papel, ahora, de lo público vuelve a ser más que nunca fundamental.

Si de verdad creemos que la cultura común es un bien común, la reactivación tiene que ser una apuesta clara y un acuerdo, como comentaba antes, un gran acuerdo de país. Y bienvenidas todas las propuestas que se comentan, iniciativas, pero es clave pensar que estas propuestas tienen que contribuir al modelo de política pública cultural que queremos desarrollar.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, és clar que el pressupost és el que més ens ocupa avui, perquè estem parlant de la crisi econòmica, però la cultura és molt més que un pressupost. Això ho volia dir des del començament, perquè jo, que m'he dedicat als clàssics, de diners n'he parlat poc, en aquell meu món universitari i de clàssics. I ara com a consellera de Cultura estic treballant perquè aquella precarietat que domina en el sector cultural sigui menys precària. Però un dia poder podríem fer una sessió parlant de cultura sense parlar d'euros ni de diners. En fi, en una d'aquestes comissions que demanava el diputat Ten.

No sé, els hi podria tornar a explicar que aquest Pla de rescat té quatre parts, que la primera és d'acompanyament, la segona, de rescat, la tercera és organitzar aquest desconfinament perquè tothom pugui tornar a sortir al carrer i a treballar, encara que crec fermament que no treballarem ni amb les mateixes coses ni de la mateixa manera que treballàvem fins ara, i que aquesta és una qüestió que ens hem de plantejar tots.

Que penso que la renda mínima garantida haurà de durar molts anys, i que haurà de ser ampliada, perquè l'economia patirà durant molt de temps, i que la represa de l'activitat amb la reestructuració necessària del nostre pressupost, doncs, farà el que podrà. Farem el que podem amb aquesta reestructuració i amb diners que esperem que vinguin de fora.

A la primera onada ja els hi he dit què; a la segona, doncs, intentarem que hi hagi més diners per a aquests intermitents, i anem intentant preveient tot allò que afecta el món cultural. I intentar que les petites empreses, que són la majoria, puguin sobreviure, però no sé si ens n'acabarem de sortir. Jo espero que en podem ajudar moltes, de petites empreses, i molts autònoms i molts intermitents, i per això ens hi hem posat amb tot els nostres esforços i dedicant-hi totes les hores que podem, que són moltes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Breument, per repreguntar, la diputada i la resposta de la consellera.

Concepción Abellán Carretero

Soy muy breve. Voy entrando ya en propuestas concretas que podemos trasladar, señora *consellera*, para la reactivación de la actividad cultural. Antes hablabais de un

bono cultural, bueno, yo tenía aquí apuntado ya lo del cheque cultural, que es para personas y familias con pocos ingresos, que podría facilitar dos cosas: que esas personas puedan tener acceso a eventos, espectáculos, instituciones culturales, y también que se vaya generando ese movimiento cultural de barrio y de ciudad.

También sí que le pediríamos que lideren el diálogo con las administraciones locales para un acuerdo por la reactivación de la cultura, y no solo hablo de ayuntamientos, sino también que hable con diputaciones, con los *consells* y con el Estado, y que impliquen, sobre todo, a la televisión pública, la TV3, para que cumpla con su función de servicio público en la promoción, contratación y compra de obras culturales de creación en Cataluña.

Y, sobre todo, importante, para tener claro cómo está el sector cultural, impulsen un censo de trabajadores y trabajadoras, no esperen a que lo haga el Estado, desde Cataluña, y así se garanticen derechos. Hay que hacer un esfuerzo para proteger la creación, y que sea posible que de ella se pueda vivir en condiciones de dignidad.

Gracias.

El president

Gràcies. Per respondre, la consellera té la paraula.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Quant de temps tinc, senyor president?

El president

Un minut.

La consellera de Cultura

Un minut. Bé, no l'esgotaré pas, perquè la meva sensació... Tinc el micro obert? (*Pausa.*) Sí, sí, d'acord, tinc el micro obert, perdoneu. (*Rialles.*) Doncs bé, no l'esgotaré pas, el minut, perquè penso que tots plegats estem aquí, ara, amb aquestes preguntes que estic responent, pensant que tot el de després serà igual. I, per tant, pensant que hi haurà intermitents, que hi haurà empreses molt potents, que hi haurà petites i mitjanes empreses, que hi haurà els museus que faran les mateixes activitats, que hi haurà festa major sempre més. Però no ho sé, tot això, jo, si és així. Per tant, jo faig cas de tot el que em diuen. Intento, amb els diners que tenim, arribar al màxim de persones possibles, al màxim de persones possibles, i cregui'm que ho estem fent.

Però amb el convenciment que tot serà diferent, i que fins que no tinguem una vacuna no sabrem com serà la nostra vida següent. Ni tampoc no acabem de tenir clar aquest desconfinament fins a quin punt ens permetrà fer totes aquestes activitats per les quals estem lluitant tots ara, per aconseguir que tothom pugui viure de la cultura.

No volia dir res més, d'això.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura del 2020

311-01737/12

Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera per formular la primera de les seves dues preguntes.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, president. La consellera ho ha dit, i ja ho havia dit fa uns quants dies, que pensava fer una reestructuració del pressupost del 2020. I la pregunta és així

de senzilla. Consellera, com pensa reestructurar el pressupost de Cultura del 2020? A través de modificacions del mateix pressupost? De l'escàs pressupost de 300 milions per al 2020 o amb aportacions extraordinàries? Cal tenir en compte, consellera, que el 90 per cent del pressupost de Cultura està hipotecat a l'1 de gener! Està compromès l'1 de gener. Capítol 1, etcètera. És a dir, hi ha compromisos, i això dona un marge molt petit al mateix pressupost de Cultura. Per altra banda, han passat quatre mesos, ha passat un terç de l'exercici. Per tant, hi ha un terç del pressupost que ja està gastat o compromès.

En definitiva, amb el pressupost que tenim, no podem fer en absolut cap pla de rescat eficaç i evitar que una part del sector desaparegui. Nosaltres li hem proposat la possibilitat, i vostè va dir que s'ho estudiaria i ho celebrem, d'un decret llei específic sobre el sector de la cultura. En definitiva, consellera, com pensa reestructurar el pressupost de Cultura del 2020?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, jo penso que en la meua intervenció he intentat d'explicar com volíem reestructurar aquest pressupost de Cultura d'aquella primera onada, que ja he explicat, però a la segona onada, que és la que estem treballant ara, optimitzant el pressupost 2020. Això és així. Naturalment, hi haurà coses que no podrem fer. Per tant, es reprioritzarà sense fer patir massa partides.

El president

Gràcies, consellera. Per repreguntar, breument, el diputat Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; li torno a repetir, consellera, que em sembla que és poc ambiciosa. És a dir, si el sector cultural s'ha de rescatar amb aquestes dues onades, és a dir, amb 21 milions d'euros que són dintre del pressupost i optimitzant el pressupost del 2020, no anem enlloc. L'hi dic de veritat, l'hi dic sincerament, i jo crec que el conjunt del sector cultural català..., vostè ha perdut una oportunitat avui de donar-li una certa perspectiva, una certa illusió, un cert camí, una certa línia.

I l'hi repeteixo: nosaltres estem per col·laborar, per cooperar; si vol vostè, críticament, però per col·laborar i per recuperar. Li demanem, per favor, que lideri i que siguem més ambiciosos amb un pla de rescat més global i amb recursos extrapressupostaris, que és el que necessitem, crec jo, a través d'un decret llei presentat al Parlament de Catalunya.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies, senyor president i senyor Bruguera. Jo li demano que ja que vostè ofereix aquesta ajuda, aquesta mà estesa, que faci pressió al Govern de Madrid. I l'hi dic seriosament. Necessitem que el Govern de l'Estat reculli molts diners d'Europa perquè ens els pugui passar a nosaltres perquè puguem tenir diners extraordinaris, perquè, ara per ara, nosaltres no podem treure d'enlloc diners extraordinaris amb la quantitat de diners que s'han donat a Salut per paliar els efectes d'aquesta pandèmia.

Ara mateix el Departament de Cultura té els diners del pressupost del 2020. No hi ha un 90 per cent compromès a 1 de gener, ni molt menys. Ni molt menys. Per tant, tenim marge. Tenim marge! En pocs dies hem posat unes quantes mesures a sobre de la taula. El sector ens ho ha agraït, perquè l'hem pogut acompanyar en aquests primers moments. I aquestes mesures les hem tirat endavant i en tirarem

endavant encara moltes més. De moment tenim identificades aquestes i en farem moltes més.

Tant de bo totes les administracions fossin tan àgils. El dia 16 d'abril vaig anar a aquesta reunió amb el *ministro*. I el 16 d'abril havia passat quant?, un mes i una setmana, des que ens havíem confinat? (*Pausa.*) Un mes i dos dies, molt bé. El ministre era la primera vegada que ens reunia i ens va dir que proposava un gran *pacto de estado por la cultura*, que és el que m'ha fet pensar vostè amb aquest pacte per la cultura de Catalunya.

I llavors tots vam esperar a veure què passava amb aquest gran *pacto de estado por la cultura*, i va dir una *medida concreta*. I la *medida concreta* era *crear comisiones de trabajo*. No vulgui saber, senyor Bruguera, com tots els consellers (*rialles*) de Cultura de totes les comunitats autònomes van queixar-se d'aquesta única mesura concreta del *ministro* que era *crear comisiones de trabajo*. Jo vaig sortir d'allà decebuda, i l'hi vaig dir a vostè, i vostè em va contestar i em va dir: «Ho investigaré». I a dia d'avui, que és 28 d'abril, encara aquest *ministro* no ha tret cap mesura concreta. Només aquelles reunions que pensa fer.

Per tant, senyor Bruguera, si ens vol ajudar, que vinguin diners d'Europa, passant per Madrid, i que els gestionarem nosaltres. Vostès ho fiscalitzaran, que ho fem bé. O sigui, d'ambiciosa, en soc molt. El seu ministre sembla que no ho és gens.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les partides d'on sorgeixen els recursos per a l'aplicació del paquet de mesures de 21 milions d'euros anunciat pel Departament de Cultura

311-01738/12

Per formular la segona pregunta, té la paraula el diputat Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; jo li he preguntat per com reestructurar el pressupost, no per parlar d'Espanya ni d'Europa. Però, en tot cas, consellera, la segona pregunta en el fons incideix una mica amb el mateix. Jo lamento el rescat de la cultura catalana; segons vostè ha dit, passa per Europa i per l'Estat. És a dir, la Generalitat de Catalunya, que té competències exclusives reconegudes estatutàriament en cultura, resulta que no hi té cap responsabilitat. Jo rescataré la cultura si ho fa, si em dona diners l'Estat i si em dona diners Europa. Això és el que ens ha vingut a dir.

I la pregunta, la segona pregunta en concret, que li feia era precisament respecte d'aquesta primera onada, perquè la segona encara no la podem valorar. Els 21 milions, més els 10 de l'ICF, l'Institut Català de Finances, que vostè ja ha dit que s'havien esgotat, i no m'ha contestat a la pregunta de si s'incrementaran, perquè s'han esgotat i hi ha gent que fa cua. Hi ha gent que ho ha demanat que no està dintre d'aquests 10 milions, però a part d'aquests, si els 21 milions restants..., d'on surten, aquests diners? Surten d'un increment del pressupost de Cultura o bé donant de baixa o reestructurant o optimitzant altres partides del mateix pressupost? I, en tot cas, consellera, quines?

El president

Gràcies, diputat...

La consellera de Cultura

Senyor Bruguera, responsabilitat, tota. Senyor Bruguera, no me la trec gens de sobre; ni la consellera de Cultura ni cap conseller d'aquest Govern de la Generalitat. Responsabilitat, tota. Tota, tota, tota. I que li digui jo que el que necessitem és diners de fora em sembla que no difereix gaire del que fa el president del Govern

de l'Estat, que ens va promentent un *plan Marshall*, dient que vindran diners d'Europa. Aquests diners d'Europa els està esperant el Govern de Madrid. Perquè tampoc no en té. Per tant, tots estem... Això és com les nines russes. I tots esperem aquests diners d'Europa perquè arribin com a extraordinaris per poder salvar-nos una mica i sap que això és veritat i que no m'ho invento, i que de responsabilitat en tenim. No sé si estic en el torn de la *resposta* o repregunta. *(Pausa.)*

Per tant, m'aturo aquí. Senyor president, posi ordre, si us plau.

El president

(Rialles.) Ara repregunta el diputat Bruguera i vostè respon, i donem per tancat aquest bloc de preguntes.

La consellera de Cultura

Gràcies.

Rafel Bruguera Batalla

Sí, és evident, consellera, i amb això estem d'acord vostè i jo, que la necessària cooperació institucional és absolutament evident, i cal per descomptat dins de Catalunya i fora de Catalunya amb el Govern de l'Estat, i també amb Europa. Això és evident, però no m'ha contestat a la pregunta. La pregunta era molt concreta. D'on surten diners, aquests 21 milions? S'incrementaran els 10 de l'ICF? Aquests 21 milions són només, surten només, de reestructurar, optimitzar el pressupost? I, si és així, per tant, per vestir un sant se'n desvesteix un altre. Quines són les partides que es donaran de baixa o es modificaran o baixaran per poder donar cobertura a aquesta onada que vostè deia dels 21 milions? M'agradaria que em respongués.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.)

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, ara l'hi anava a dir: al Departament de Cultura no tenim una màquina de fer bitllets, i ja ens agradaria. Però m'estalvio el «ja ens agradaria», perquè poder hem de començar tots a pensar que no podem anar fabricant bitllets a la babalà i anar gastant coses que no tenim.

Bé, no tenim una màquina de fer diners. El que tenim són els diners que tenim en el pressupost del 2020. Per tant, d'on surten aquests diners? Aquests 31 milions, que no 21, de la primera onada? Doncs d'un esforç molt gran i àgil de reestructuració del nostre pressupost prorrogat de 2017 i d'alguna cosa més. Ho concreto tot seguit.

En primer lloc, aconseguim una aportació de 7 milions de l'ICF per a crèdits al sector cultural, als quals hem hagut de sumar 3 milions més del nostre capítol 8 per arribar als 10 que hem posat a disposició ja del sector, i que ja estan concedits. Aquesta era una mesura que ens demanaven les empreses. Alguns han dit que això no es podia comptar perquè són crèdits i s'han de retornar, però el que és evident és que per prestar diners cal que aquests surtin d'algun lloc, i aquest lloc era el prorrogat del 2017. A més, és sabut que els crèdits no es tornaran aquest any.

Per la resta hem fet mans i mànigues i hem passat diners del capítol 2, de despesa corrent, al 4, de subvencions. Les circumstàncies ens fan estalviar en despeses als nostre edificis i ens autoobliguem a deixar de banda la despesa que no ajudi el sector i vagi alineada amb els nous objectius. Hem revisat esdeveniments que dissortadament no s'han pogut fer en aquestes setmanes i que, per tant, ens alliberaven crèdits. Hem reconvertit fons que havien d'anar a reintegrables, a subvencions a fons perdut. Hem reprioritzat línies ordinàries.

En fi, un munt d'operacions internes que ens han permès tenir en funcionament tot això que ja els he explicat, i que, si tinc temps, els hi repetiré. Aquesta línia de crèdit de 10 milions, aquests diners, aquests 5 milions que en el consell de l'OSIC

d'aquest matí ja s'han aprovat, adreçades a entitats i per anul·lacions. Haver preparat i dotat la línia de danys emergents per a empreses que cobrarà l'ICEC aquesta setmana per 8 milions. Haver posat en marxa en plena pandèmia les línies de compres de llibres per a biblioteques de 4 milions. Començar transferències d'urgència avançades dels equipaments on participem perquè la manca d'ingressos per entrades no es tradueixi en impagaments o acomiadaments.

Podríem haver-nos quedat esperant que el Ministeri de Cultura tingués un pla, però... (*tall de comunicació*), ni el Ministerio de Cultura de Madrid ni el Govern d'Espanya, que ens va promentent aquests fons europeus. Ens podíem haver esperat a veure què passava amb aquests fons europeus, però no ho hem fet. I el que hem fet és posar en marxa tot aquest diner per acompanyar la cultura, per parar el cop primer, eh?

I hem decidit escoltar la gent de la cultura que patia i que pateix i assumir riscos, i per això ens vam avançar i vam presentar aquest Pla de rescat transparent –perquè és tot a la pàgina web–, participatiu –perquè hem escoltat desenes d'associacions i hem recollit totes les seves propostes–, compromès i viu –perquè està en constant actualització. D'aquí surten els diners, de l'esforç de molts ciutadans i ciutadanes, i nosaltres hem de correspondre amb els esforços que calgui per gestionar cada euro com si fos una cosa sagrada i amb tota la responsabilitat d'aquest món.

I la reestructuració del pressupost del 2020 també la puc... Encara tinc temps? (*Pausa.*) No, ja no tinc temps. Doncs bé, també ho tinc aquí anotat.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la reestructuració del pressupost del Departament de Cultura perquè esdevingui un pla de rescat del sector

311-01742/12

Comencen les preguntes del Grup Republicà; té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. No s'amoïni, consellera, que jo també preguntaré pel pressupost i, per tant, tindrà l'oportunitat de parlar-ne ara. Com li deia, totes aquestes setmanes que ens hem reunit amb el sector, una de les demandes, que era unànime, era que tothom volia que, doncs, s'aproveïssin aquests pressupostos del 2020 per poder tirar endavant algunes de les línies d'ajut i poder donar liquiditat i continuïtat a molts projectes culturals que estaven programats. I som conscients que tots els departaments hauran de fer una repensada perquè aquest pressupost esdevingui alhora un pla de rescat, com en parlava vostè i com van anomenar també els companys d'Actua Cultura.

Ja sabem que el que vol la consellera és incrementar el pressupost, que ja ens ho ha dit, com tots els consellers de la Generalitat. La pregunta no és exactament d'on surten els calés, que, com bé deia, exactament igual que fa l'Estat, que recentralitza les responsabilitats però no vol centralitzar, doncs, la responsabilitat alhora amb les comunitats, tot allò que li demana Europa no pretén complir-ho després amb les comunitats autònomes, malgrat que la decisió de recentralitzar ha estat seva.

Nosaltres el que li volem preguntar no és tant quina és la reestructuració, sinó quin és el criteri. És a dir, quines seran aquelles prioritats i quin serà el criteri que haurà establert el Departament de Cultura per decidir que aquells calés que estaven destinats cap a una banda aniran cap a una altra.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

A veure... Tinc el micròfon obert? *(Pausa.)* Sí, d'acord. Bé, és evident que hi ha coses que no s'han fet, i que podem treure els diners d'aquí. Ja he explicat en la meua intervenció anterior d'on havíem tret els diners per a la primera part d'aquest Pla de rescat. I pel que fa a la reestructuració del pressupost 2020, el que estem fent és reorganitzant, reorientant i canviant prioritats, perquè no ens queda cap més solució. Hi havia projectes nous que volíem emprendre, i que ens agradaven, que estàvem a punt de presentar, i que hauríem pogut fer amb aquest pressupost del 2020 que tenia una dotació més elevada, però que hauran d'esperar. I no sabem per a quan hauran d'esperar. Potser ara hauran d'esperar per a mai més.

La prioritat és ara ajudar les persones, els creadors, els treballadors del món de la cultura, salvar el nostre teixit d'empreses, d'entitats, preservar els nostres equips i treballar per la represa de l'activitat al més aviat possible. Per això hem canviat aquestes prioritats. Primer les persones i el teixit empresarial i d'entitats culturals que la pedra, com ja els he dit abans. Hem d'enfocar els ajuts a la represa, però també a la innovació, perquè els nous temps no seran iguals i caldrà reinventar-se. La cultura s'ha guanyat un prestigi en el cor de tothom que està passant aquests dies d'una manera més saludable gràcies a la cultura, i cal capitalitzar aquest prestigi. Però més enllà de les actuacions solidàries, cal salvar la cultura i explicar clarament que la cultura és un bé valuós i que cal pagar per aquest bé.

El nostre Pla de rescat segon, que volem posar en marxa, d'ajuts directes a les persones i per suplementar les línies subvencionables que ja hem obert, té una demanda que pot ser superior a la dotació inicial, perquè és evident que la crisi és profunda. Intentarem posar més diners als crèdits ICEC-ICF, i continuarem prioritant accions de suport a aquells sectors on les ajudes poden tenir un efecte multiplicador.

Això vol dir que renunciem que ens arribin ajuts de fora? No, de cap manera, al contrari, ja els he dit que no, que esperem que ens ajudin amb diners extraordinaris perquè, encara que tenim les competències exclusives en cultura, com molt bé deia vostè, diputada Jenn Díaz, el Govern de l'Estat ha recentralitzat les competències i ens deixa la gestió a nosaltres sense afegir-hi ni un duro, ni un euro a canvi.

No sé si li he respost bé la pregunta que em feia vostè.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre l'assumpció de les mesures recomanades pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts amb relació a l'estatut de l'artista

311-01741/12

Passem a la segona pregunta formulada per la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Sí; gràcies, president. Abans en feia esment el diputat Bruguera, parlava d'aquelles mesures del Conca que podríem considerar que són unes mesures amb una certa similitud a la funció que faria l'estatut de l'artista però que tenen competències d'aquí de Catalunya. I durant les primeres setmanes de confinament vam comprovar que una de les grans mancances del sector cultural és la seva relació amb la seguretat social. I molt sovint parlem d'empreses culturals quan volem dir un sol autònom tirant endavant un projecte petit o parlem d'autònoms o relleus culturals quan en realitat són persones que treballen pressupost a pressupost i no tenen cap mena de regularitat. I això és el que en diem les intermitències, que un actor, una actriu poden treballar durant tot l'any amb bolos i només formar part, tenir una alta a la seguretat social de dinou dies, per exemple, no?

Per no parlar dels que es dediquen a la música, com deia, a les arts escèniques, que tenen unes intermitències que se'ls empassen i, per tant, totes aquelles mancances que ja teníem abans de la crisi sanitària, doncs, ara s'han vist agreujades. El Conca va fer un estudi en què s'assenyalava algunes de les mesures que es podien fer amb competències catalanes i pensàvem que potser una de les mesures que es podia prendre des del Govern de la Generalitat per fer front a la crisi post-Covid podia ser, doncs, aplicar aquestes mesures que tindrien relació amb l'estatut de l'artista, però que serien les nostres competències, per no dependre sempre, no?, que el Congreso faci per fi aquesta gestió de tirar endavant l'estatut de l'artista i si teníem previst com a pla de xoc i com a mesura urgent tenir en compte aquest informe que va fer i va elaborar el Conca en aquest sentit.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Sí, certament la situació dels artistes i dels creadors tenia i té uns índexs de precarietat preocupant. Aquest estudi del Conca, de l'any 2013, suposo que es refereix a aquest: la condició professional dels treballadors de la cultura, detecció de la problemàtica en els àmbits tributari, laboral, contractual, de propietat intel·lectual i formatiu. És aquest al que es refereix, diputada? És aquest, oi? *(Pausa.)* Sí. Doncs bé, en aquest document ens mostrava un panorama en un moment de crisi, ple de desajustos entre la realitat laboral d'un grup enorme de persones que compaginen la feina creativa amb d'altres activitats, que tenen unes realitats complexes i de vegades aquests contractes són certament inadequats amb aquesta intermitència, temporalitat, amb vinculació amb empreses que també són molt diverses o entitats que també són molt diverses.

El Conca proposava trenta-sis punts per a la millora de la condició professional en el món de la cultura, en la línia d'aquelles recomanacions que havia fet la UNESCO. Moltes d'aquestes propostes queden fora de l'àmbit competencial del Departament de Cultura, com vostè ja ho deia, i fins i tot de la Generalitat de Catalunya. I vostè les sap. Hem reclamat per activa i per passiva que l'IVA cultural sigui reduït, el 4 per cent, però no ens en hem acabat de sortir encara.

Un altre aspecte destacable és l'àmbit del mecenatge. Nosaltres en som partidaris i defensors, i creiem que el sector privat pot aportar molt més a la cultura del que està aportant ara. I també segurament a la ciència, al medi ambient o a l'àmbit social. I, a més, al nostre país creiem que amb mesures ben orientades seríem capaços de generar un suport molt important a activitats d'àmbit local i territorial. Estem segurs que aconseguiríem més diners de petits donants per al món de la cultura de proximitat i popular: colles castelleres, museus locals, esbarts, corals, monuments patrimonials, més que no pas de grans corporacions empresarials, perquè ja sabem que el nostre teixit productiu té més petita i mitjana empresa que no pas multinacionals i té una implicació amb el territori molt gran. Tenim una llei de mecenatge a mida de Catalunya molt treballada. Ara cal trobar la màxima complicitat en aquesta comissió i, a més, que l'Estat també faci la seva part de deures, tot i que fins al moment no n'hem tingut gaires indicis.

On menys hem avançat és en tot el paquet de mesures laborals i fiscals. Costa d'arribar a acords, en aquest sentit. Nosaltres ens hem ofert a les associacions i sindicats d'artistes per acompanyar-los a obrir portes perquè compartim el seu neguit i coneixem la seva situació.

El Conca plantejava també unes propostes en l'àmbit de la formació del sector. Hi ha hagut molts avenços, en aquest sentit, en aquests darrers anys. Tenim plans de formació des de l'ICEC per a emprenedors culturals. Els ensenyaments artístics han ajudat a crear un planter molt sòlid en tots els àmbits i estem exportant talent català. També s'han consolidat els batxillerats artístics, tot i que al món de la cultura ne-

cessitem gent amb formacions molt diverses, també de les humanitats, del món de la tecnologia, perquè la cultura que ve és i serà molt tecnològica, em sembla.

Segur que encara hi ha molt camí per recórrer, però és important assenyalar també que hi ha bona sintonia amb el Departament d'Educació i teníem projectes en marxa per col·laborar en àmbits com la lectura, les arts escèniques, la música o el patrimoni, que ara mateix han quedat interromputs perquè estem en aquesta situació de pandèmia.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre si farà alguna campanya informativa per a evitar l'estigmatització dels espais culturals després del desconfinament

311-01740/12

Passem a la tercera pregunta del Grup Republicà; té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Sí; per acabar, consellera, durant els primers dies els espais de cultura en viu com ara teatres, presentacions de llibres o bé música en directe van ser els primers en rebre l'avís de les autoritats sanitàries. Van parlar, per exemple, de terços de públic. Malgrat això, es deixava en una situació molt precària, perquè el funcionament dels espais culturals era del cent per cent però els ingressos només havien de ser d'un terç. I havien de baixar la seva activitat, cosa que els feia partir en aquesta crisi en desavantatge. Després les coses es van precipitar i no van ser tants dies respecte al confinament de la resta d'activitats, però va comportar, durant aquells dies, aquells primers dies, una estigmatització del sector cultural perquè alhora que se'ls demanava que abaixessin la seva activitat i que tinguessin només aforaments d'un terç, no hi havia cap mesura en la mateixa línia, per exemple, per al transport públic o per a grans superfícies.

És important que entenguem que el sector cultural, si alguna cosa no necessita, ni en temps de crisi ni fora de temps de crisi, és que estigmatitzem els seus espais. S'ha de poder estudiar cadascun dels espais culturals i pensar-los pel desconfinament, i n'entendem la dificultat, i entenem que la logística no serà fàcil i que, a més a més, el sector cultural no és un tot i, per tant, que haurem d'anar molt al detall. Però necessitem, els espais de cultura en viu, que no quedin exposats al perill i que la política cultural, com deia abans, la faci el Departament de Cultura i no pas Interior.

Això vol dir prioritzant que els espais culturals siguin alhora espais segurs, doncs, per exemple, prenent la temperatura abans d'entrar-hi, netejant els espais entre passis. En fi, que cadascuna de les especificitats dintre del sector, estudiar-les i tenir-les en compte i aplicar-les. Els protocols i les mesures les hauran d'idear els experts, no la farem nosaltres aquí a la Comissió de Cultura ni la farà la consellera, però li voldríem preguntar si el departament, per fer aquest acompanyament d'aquestes mesures que estudiïn els experts, té prevista alguna campanya informativa per poder parlar d'aquests nous hàbits culturals a la fase de desconfinament, i que la gent a casa seva pugui entendre que anar al cinema, que anar al teatre, que anar a un concert, quan s'acordi que així es podrà fer, serà, doncs, un espai segur i no ajudem a estigmatitzar tots aquests espais, perquè és l'últim que necessiten. Hi insisteixo: no ho necessitaven abans d'una crisi, però ara encara menys.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula, per respondre, la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, sí, certament hi va haver uns dies a l'inici del confinament que nosaltres ja havíem començat, vaja, perquè el contacte amb els sectors culturals l'hem tingut sempre, en aquest any i un mes que fa que soc consellera. I, certament, el sector cultural ens deia: «És que no pot ser que obrim els teatres amb un aforament d'un terç; els cinemes ho poden fer, però, en canvi, els teatres no.»

A partir d'aquell moment i de les dificultats que això va provocar, vam començar molt aviat, abans que es parlés de pla de desconfinament..., ja en parlàvem nosaltres amb el sector cultural. Com ho hem de fer perquè cadascun dels sectors, de dintre del sector, mereixerà un tractament diferenciat? És així. I, per tant, per això estem fent totes aquestes trobades amb una persona del Gabinet de la consellera que coordina tot això —«coordina tot això» vol dir: coordina tots els sectors culturals, coordina els diferents departaments de la Generalitat i les diferents administracions locals, també. Amb quina intenció? Doncs per poder desconfinar d'una manera escalonada, perquè no volem que la cultura sigui la darrera a ser desconfinada, no.

Hi ha petits nuclis de població que podrien desconfinar aviat i després també hi ha elements que en el moment en què es puguin obrir els comerços, i per això estem en contacte amb el Departament d'Empresa i Coneixement, en el moment en què es puguin obrir els comerços tinguem a punt el pla de desconfinament de les llibreries. En el moment en què es puguin obrir alguns espais una mica més grans, tinguem a punt el pla de desconfinament de les biblioteques. Perquè les biblioteques també fan un servei públic, tant de bo haguéssim pogut anar a les biblioteques a buscar llibres en aquest temps de confinament a casa. Doncs bé, les biblioteques, probablement, no han de ser les darreres a ser desconfinades, sinó que ho han de fer per fases diverses. Tot això és el que estem treballant.

Els teatres, si no poden obrir d'una manera clara, han d'obrir més tard que els cinemes, però els cinemes potser sí que poden obrir abans que els teatres. I tot això, que ho estem treballant, i que ens porta moltíssimes hores de feina, perquè és molta gent la que movem amb aquestes comissions..., i que ho vam començar a fer molt d'hora, ja vam participar en les taules del doctor Mitjà. I ara tenim, amb aquest pla de desconfinament de la setmana passada, que vam aprovar al Govern extraordinari de dissabte passat..., tenim clar que, una vegada nosaltres tinguem el pla concret per a cadascun dels estaments, que l'hauré fet amb assessors de Salut i amb assessors del Procicat, llavors el Procicat ens el validarà i podrem posar en marxa el desconfinament d'aquella part d'aquell sector cultural.

Tot això també anirà acompanyat d'una campanya publicitària que estem preparant per no estigmatitzar aquests espais culturals, perquè volem que tothom pugui tornar a viure la cultura, viure-la, eh?, d'una manera segura, segons les autoritats sanitàries ens vagin dient en cada moment. Per tant, sí que ho estem fent, estem treballant molt a fons també.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la seva valoració de les mesures adoptades pel Govern de l'Estat atès el retard de les mesures adoptades per al sector de la cultura

311-01745/12

És el torn ara de Junts per Catalunya; té la paraula la diputada Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bon vespre. Evidentment, m'han de permetre que em sume també a les mostres d'agraïment als professionals que vetllen per nosaltres des de

tots els àmbits per fer front a aquesta situació i a les mostres de condol i de suport a les persones que han perdut un ser estimat. També una abraçada d'optimisme als ingressats i aïllats al domicili i a les seues famílies.

Consellera, un agraïment també per a vostè, per la gestió i el lideratge en un moment de màxima complexitat i per posar la cultura al centre des del primer dia amb mesures de suport, i també amb un acompanyament a tots els sectors. El Govern de Catalunya, encapçalat pel molt honorable president Torra, ha tingut present un sector sovint oblidat, i fins i tot menystingut.

I tant vostè mateixa, com a consellera, com conjuntament amb el president del país, no han escatimat esforços per escoltar les múltiples veus que la cultura té a casa nostra. Les múltiples veus d'una cultura que també aquests dies ha entrat a casa nostra, a totes les llars, i que ens ajuden a superar millor el confinament amb un «Jo em quedo a casa» farcit de música en directe, de conferències, d'audiovisuals, d'espais per visitar, de lectures per fer. Moltes gràcies als que ho feu possible, i que en aquests moments de màxima complexitat manteniu viva la flama de la cultura, de la cultura com a acompanyament, com a eina del benestar personal i col·lectiu, com a bé a preservar.

El seu departament, consellera, ha estat àgil en aquesta crisi i s'ha situat al costat del sector cultural per treballar-hi colze a colze. Si avui féssim política comparada en lloc de literatura comparada, ho tindríem fàcil, consellera. En primer lloc, perquè podríem comparar mesures en cultura de països que, a diferència d'Espanya, no han fet centralització en la gestió; Alemanya, per exemple, amb la cultura com a bé de primera necessitat. En segon lloc, perquè, si comparem Govern i *Gobierno*, no hem vist exactament la mateixa celeritat en la gestió des del *Gobierno*. El *Gobierno de coalición, el progresista, socialista Podemos*, a qui nosaltres no vam donar suport.

Per això des de Junts per Catalunya, consellera, voldríem preguntar-li quin creu vostè que hauria de ser el paper del *ministro* Rodríguez Uribes, el *ministro* del «*primero la vida y después el cine*» i «*de las ayudas generales y transversales*», i el paper d'aquest *Gobierno* després de comprovar el retard de les mesures que, fins i tot, ha comportat múltiples reaccions del sector, amb una vaga cultural inclosa. Aquest *Gobierno* que diu que «*provincia es la unidad de desconfinamento*», malgrat el posicionament contrari dels científics; les regions i les àrees sanitàries amb experiència d'anys a Catalunya esborrades del mapa.

Ara que parlem de cultura, governar seguint experts i sense centralitzar és de nivell u de cultura de la vida.

Moltes gràcies, consellera.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera per respondre.

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.*)

La consellera de Cultura

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada Mònica Sales per aquesta seva intervenció, i gràcies pel reconeixement de la feina que hem fet des del Departament de Cultura; cregui'm que ens hi hem deixat la pell, encara que ho fem asseguts en una cadira i no puguem sortir de casa, però ens hi hem deixat la pell tots.

I també vull, com ha fet vostè, mencionar, recordar i agrair al president de la Generalitat que hagi tingut tan present la cultura en tot aquest temps. Ja el dia 20 de març, i això és quatre dies després del confinament, vam fer una reunió amb tots els sectors culturals i amb el president Torra. «Tots els sectors culturals» vol dir que hi era representat tothom, allà. I el president Torra els va escoltar i el president Torra els va encoratjar a continuar vivint la cultura com un bé essencial i amb el compromís seu de sempre de posar la cultura en el centre del Govern.

«Llibertat, cultura, talent», jo li vaig sentir dir el primer dia que va ser president de la Generalitat a Sant Pere de Ribes, i ell ha fet això: llibertat, cultura, talent; la cultura és al centre. Per tant, des del primer moment el president de la Generalitat ha estat al costat del món de la cultura i això, com a consellera de Cultura, tot el Departament de Cultura l'hi hem agrait moltíssim.

I, certament, ja he mencionat la meva decepció en la reunió que vam tenir amb el *ministro* de Cultura i Deportes, de Madrid, aquella seva desafortunada intervenció. «Desafortunada intervenció» no ho dic només jo, sinó que ho diu gent que treballa en el Ministerio de Cultura des de fa anys i que, en fi, es van quedar una mica esglaiats que el seu *ministro* fes aquelles declaracions.

Certament, nosaltres ens vam posar en marxa des del primer moment, i això ho dic amb tota la seguretat i amb tota la responsabilitat, i sense fer màrqueting de cap manera. Perquè ho hem fet, ens hi hem dedicat, hem anat per davant de molts altres, hem intentat de mirar al nostre voltant. El *Gobierno* d'Espanya era un erm, pel que fa a decisions sobre la cultura, però, en canvi, en altres governs de països europeus ens hem volgut emmirallar, perquè les intervencions, les accions que han fet en el món cultural han estat de primera magnitud. Tant de bo poguéssim ser un d'aquests països europeus que ha declarat la cultura com a bé essencial i bé de primera necessitat. Tant de bo, i tant de bo tinguéssim pressupostos més alts per poder dedicar a la cultura.

No sé si li responc a tot el que vostè em demanava. Aquell dia al *ministro* li vaig demanar diners, li vaig demanar allò mateix que el Grup de Junts per Catalunya ja havia presentat al Congrés... (*tall de comunicació*), 4 o 4,5, a França, o el 7 d'Alemanya, en els serveis culturals.

I, en fi, ell al final de la reunió va dir: «*Hemos apuntado las sugerencias y muchas gracias*», no ens va dir res més. I, per tant, és molt decebedor, eh?

En fi, amb l'esperança que se'ns escoltin les nostres peticions, les que va fer Junts per Cat al Congreso i les que vaig fer jo mateixa en aquella reunió del Consejo de Ministros, esperem que podrem tenir alguna acció per a cultura del Gobierno de España.

El cert és que, com que Catalunya intervé en segon lloc després del País Basc, perquè això va per ordre d'aprovació dels estatuts, primer va parlar el conseller del País Basc, després vaig parlar jo, i molta gent al darrere va adherir-se a les peticions que havia fet la consellera de Cultura de Catalunya. I ara poder sí que faig una mica de màrqueting, però és la pura realitat. Totes les persones que hi havia allà ho van poder escoltar i moltes ho van fer.

Bé, moltes gràcies, diputada Sales, i un goig de veure-la amb aquesta alegria sempre a la cara. Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la utilitat de les mesures normatives adoptades per a ajudar el sector de la cultura

311-01746/12

Ens quedarien cinc preguntes. Haurien d'intentar ser al més concisos possible a l'hora de formular-les. Té la paraula el diputat Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Bona tarda, consellera. Les crisis tensionen els sistemes, fan més evidents les debilitats, i aquí tenim un escenari on es superposen problemes conjunturals, hem parlat de les conseqüències de la crisi, amb problemes estructurals que han sortit en aquesta precarització del sector; aquest marc normatiu estatal que ens constreny i que ens posa dificultats en temes com la intermitència laboral, com l'estatut de l'ar-

tista, la mateixa llei del mecenatge. I aquí s'hi sumen aquests problemes conjunturals, que són els que toca abordar en el curt termini en aquesta afectació molt més acusada, sobretot en el sector privat. Necessita múscul financer i, a més a més, pateix una precarització laboral i empresarial coneguda. Una incertesa, a més a més, en la durada d'aquesta afectació i una incertesa davant d'unes restriccions que encara no sabem què poden generar.

Cal vetllar pel sector, especialment pel sector privat, pel teixit associatiu, l'àmbit empresarial. Necessitem que tingui múscul, múscul financer, recursos, liquiditat, i cal fer-ho amb la màxima celeritat, actuant ràpid. I el departament ho està fent, i crec que s'ha dit poc i vull repetir-ho: el departament ho està fent, ha actuat molt ràpid. Jo diria que és la comunitat que ha presentat el primer pla de xoc a nivell de tot l'Estat –per tant, cal posar-ho en valor–, optimitzant aquestes eines i aquests instruments que ja estan funcionant per adaptar justament aquestes línies de finançament i d'ajuts perquè el sector pugui ser sostenible.

I, en aquest sentit, per aquí va la pregunta, consellera, sobre les mesures d'adaptació de la normativa al nou context que ens ajudi justament a preservar la sostenibilitat del sector de la cultura, unes mesures que alguns han qualificat com a màrqueting polític, quan estem davant d'un exercici de responsabilitat i de compromís amb el sector cultural. Ho ha explicat ja en la seva exposició, no li demano una reexplicació, però sí potser alguna concreció addicional a aquestes mesures.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la consellera.)

La consellera de Cultura

Bé, moltes gràcies. De fet, això és com..., vaja, ja portem quatre hores, oi que sí? *(Rialles.)* Estem una mica cansats, tots plegats.

Bé, els diners..., em diu vostè que no vol que torni a repetir tot el paquet de mesures normatives per adaptar les línies de subvencions a la situació de crisi, perquè ja les he explicat, com vostè ha dit. I, bé, què li explicaré més, doncs? A veure, que tenim algunes... Sí que volia dir una cosa, poder per afegir, per no tornar a repetir moltes de les normatives i de les subvencions que ja tenim, que ja he explicat abans.

El que voldria dir és que hi ha subvencions d'aquestes que no les podem posar en marxa fins que no s'aixequi l'estat d'alarma i justificacions que tampoc no podran ser acabades de fer fins que no s'aixequi l'estat d'alarma. Per tant, també estem «constrenyits» en aquesta situació, eh?

Per exemple, hi ha subvencions i eines de finançament en forma d'aportacions reintegrables convocades amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'estat d'alarma, però que encara no han estat resoltes. Es permetrà la reformulació de les bases de regulació i de les línies d'ajuts, atenent no només la reducció de la subvenció prevista pel Departament de Cultura, sinó també la d'altres fonts de finançament eventuals. I flexibilitzarem els terminis i les condicions de retorn de les aportacions integrables, incrementarem el percentatge de bestreta de totes les subvencions en un 10 per cent amb l'objectiu d'injectar liquiditat a les empreses i a les entitats beneficiàries.

Bé, volia dir que no oblidem a ningú. Treballem per als treballadors intermitents... *(tall de comunicació)*, per a les petites empreses, per a les mitjanes empreses, pels equipaments que són consorcis públicoprivats, per a les entitats, per a l'associacionisme. També ens hem reunit amb els ateneus i encara em sembla que tenim una altra reunió prevista d'aquí no gaire, perquè volem escoltar tothom. Els centres d'estudis... En fi, tothom ha intentat posar-se al dia en aquesta nova vida virtual que ens toca de viure durant aquest temps del confinament i a tots els intentem d'acom-

panyar sense deixar-nos ningú, però tenint molt clar que les activitats als ateneus de moment encara no es poden fer, i que potser seran alguns dels equipaments culturals que podran obrir més d'hora que més tard, atenent aquesta especificitat, que això també ens ho han de dir ells, a veure quines mesures sanitàries i quins horaris, quines característiques hem de contemplar per obrir els ateneus.

També hi ha una altra dificultat afegida, quan he dit abans que potser les llibreries podran obrir més aviat. Aquí hi ha una qüestió que no he mencionat, i és que hi ha llibreries que sí que potser podran obrir l'endemà que es digui que poden obrir les llibreries, però n'hi ha d'altres que no; n'hi ha d'altres que s'han acollit a un ERTO i n'hi ha d'altres que són autònoms que s'han donat de baixa. Per tant, aquestes altres llibreries tindran més dificultats. Per tant, a dintre de cada sector també hi ha totes aquestes altres característiques que intentem de contemplar, perquè totes les botigues tampoc podran obrir al mateix temps, perquè els passarà el mateix que els ha passat a les llibreries, eh? Bé, intentem contemplar totes aquestes especificitats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a fomentar les activitats culturals als espais patrimonials

311-01747/12

Té la paraula la diputada Montserrat Macià, per formular la tercera pregunta del Grup de Junts per Catalunya.

Montserrat Macià i Gou

Gràcies, president. Honorable consellera, d'entrada agrair-li l'esforç que està fent el departament que dirigeix per pal·liar els efectes de la Covid-19 a tot l'ecosistema cultural del nostre país.

S'ha parlat a bastament de mesures per ajudar la situació del món de la creació, les seves múltiples formes, així com la seva producció, gestió, i vostè també ens ha explicat estratègies de que han de canviar el paisatge després de la tempesta als espais patrimonials, on es conserva i es difon el llegat històric i artístic.

Des del nostre grup parlamentari, consellera, li volem preguntar quines mesures concretes ha previst adoptar per a tornar a fomentar les activitats pròpies dels espais patrimonials, i que van lligades a la incentivació dels públics als museus, monuments, jaciments arqueològics, paisatges culturals, així com també al patrimoni immaterial i les seves seccions.

Vostè està clar que té la radiografia feta de les necessitats d'aquest sector, perquè ens n'ha parlat i perquè precisament el de gestió de patrimoni cultural va ser dels primers amb qui vostè es va reunir per escoltar-lo, per conèixer amb precisió les seves mancances i per buscar mesures de cara al desconfinament i plans per a la seva reactivació.

Va ser dels primers perquè té clar, consellera –i ha quedat palès al llarg de la compareixença– que el patrimoni cultural i tot el que se'n desprèn és el pilar fonamental constitutiu, essencial i indestriable de la definició del que és cultura.

I vostè sap que la gestió del patrimoni cultural i la seva difusió està íntimament lligat i relacionat amb el turisme cultural, i que el llegat patrimonial, el material i immaterial, és un potent motor de desenvolupament local al territori i eina de diversificació econòmica i de la riquesa en moltes de les nostres comarques, on s'hi inseixeixen petites empreses i, per tant, persones dedicades a la conservació, restauració, a la transferència de coneixement i a la interpretació del patrimoni, també aquell immaterial, i que ara de cop i volta han vist estroçada les seves perspectives.

En aquest sentit, quines estratègies preveu el seu departament per fer front a aquest paisatge?

Gràcies, consellera.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, sí que és cert que ens vam reunir amb els museus –amb el patrimoni i després amb els museus– molt d'hora. I als museus els vaig demanar precisament que fessin el decàleg de com ha de ser el museu del segle XXI, i ja el tinc, aquest decàleg, ja me l'han fet arribar; és a dir, que en aquest temps de confinament també han treballat fort, com tots els treballadors de Cultura. I ens hem de veure un dia, diputada Macià, perquè segur que serà molt interessant l'aportació que ens pugui fer sobre aquest decàleg que m'han fet els museus, que certament és interessant. Hi ha coses que, en fi, les hem de contemplar.

Bé, hi ha molts serveis i activitats culturals que han de poder tornar a la normalitat en les primeres fases de desconfinament, i volem obrir béns i equipaments patrimonials, perquè pensem que són pilar fonamental de la nostra cultura; el patrimoni cultural és important.

També, en aquest sentit, estem relacionats interdepartamentalment amb la consellera Chacón, perquè turisme i turisme cultural certament estan molt relacionats amb els nostres equipaments patrimonials i, per tant, estem en contacte amb ella per poder anar estudiant de quina manera podem fer això. Bé, la consellera Chacón ja té clar que aquest estiu la campanya de turisme ha de ser turisme interior, de proximitat, per anar a tornar a visitar els nostres monuments o descobrir-los, si és que no s'havien visitat abans.

Per tant, hi tenim un paper important, en aquesta recuperació, en tots els nostres monuments i en tots els equipaments de patrimoni cultural. Volem obrir-los en les primeres etapes de desconfinament, perquè són equipaments susceptibles d'entrar en funcionament, com mostren els plans aprovats en altres països, per això els deia que ens emmirallem també amb el que han fet altres països europeus.

Però ho hem de fer amb seguretat, perquè cal garantir la seguretat dels professionals, que segurament hauran d'entrar abans per posar en solfa altra vegada els equipaments, i els públics que freqüentaran aquests espais, que no sabem quins públics seran. Hem d'estudiar-ho, tot això.

Naturalment, tant els museus com els monuments i els jaciments arqueològics estan dins de l'estratègia de desconfinament amb la qual treballem, i que inclou campanyes de promoció pensades conjuntament amb turisme, com li deia, per potenciar el valor del nostre patrimoni: «Catalunya és casa teva» i unes altres campanyes de divulgació als mitjans de comunicació que ja estan en procés de producció, campanyes a *Sàpiens*, als diaris, a TV3 i a altres mitjans.

Proposarem, a més, un projecte educatiu transportable per a infants i famílies, perquè millori l'experiència de la visita cultural.

En l'àmbit museístic, a través de l'ICOM, ens referim al moviment Els museus, espais segurs, que ampliarem a tots els béns i equipaments culturals per tal que la ciutadania els percebi com a espais de confiança, com parlàvem amb la diputada Jenn Díaz també, a més de coneixement, d'art i de creació.

No es pot passar per alt, però, que a mesura que obrin tots aquests espais de cultura adaptaran la seva activitat, que era rica i diversa, i que comptava amb un públic creixent, a les restriccions, les hauran d'adaptar, que es corresponguin amb les diferents mesures sanitàries que ens proposin des del Procicat. Però bé, això ho estem estudiant i ja li asseguro que, tan bon punt ho tinguem estudiat i puguem desconfinar aquests espais, ho farem amb totes les mesures sanitàries necessàries.

Treballem per aquesta construcció d'una nova normalitat cultural; i a veure com serà, aquesta nova normalitat cultural.

Moltes gràcies. Espero haver respost al que em preguntava. I gràcies per tota la feina que feu en museus, aquesta riquesa que teniu, i que ens ajuda tant, també. Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el suport a la indústria, els treballadors, els creadors i el sector cultural durant la crisi de la Covid-19

311-01748/12

Ara entrem al torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, de les tres preguntes, amb les repreguntes corresponents. Té la paraula el diputat Héctor Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Señora *consellera*, como hemos visto en el debate de esta tarde, este es un momento complicado y crítico para la industria, para los creadores, y también para los trabajadores; en definitiva, son tiempos muy difíciles para todo el sector cultural.

Imagine que usted fuera una de esas empresarias o fuera una de sus creadoras o fuera uno de sus trabajadores afectados por esta crisis sanitaria, económica y social. Mi pregunta es: ¿dormiría tranquila después de haber estudiado el plan de rescate impulsado por su departamento? ¿Se sentiría bien acompañada, después de leer ese documento?

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera per respondre.

La consellera de Cultura

Bé, de fet, en aquests moments cadascú se sap els seus propis patiments, i en les famílies hi ha de tot, i per tant li puc dir que dormir tranquil, en aquests moments, no sé si hi ha gaire gent que ho pugui fer, perquè la situació és molt crítica, no només en el sector de la cultura, sinó en tots els sectors de la societat. Però bé, jo dormiria mig tranquil·la sabent que la consellera de Cultura fa tot el que pot amb el pressupost que té i esperant a que vinguin ajudes extraordinàries per a la cultura.

El president

Gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Amelló, per repreguntar.

Héctor Amelló Montiu

Señora *consellera*, le puedo asegurar que no dormiría tranquila, que sinceramente no se sentiría bien acompañada, como no se puede sentir bien acompañado un sector que ve cómo, año tras año, el Gobierno de la Generalitat invierte los mínimos recursos posibles en actividad cultural; como tampoco se puede sentir bien acompañado un sector que ve que el plan de rescate propuesto por el Gobierno es a todas luces insuficiente, y que no deja de ser una gota de agua en un desierto. No se puede sentir bien acompañado un sector que ve cómo, ante una emergencia que ha tenido la actividad cultural, y estamos ante un futuro incierto, el Gobierno no hace absolutamente ningún esfuerzo por conseguir recursos extraordinarios y se limita a cambiar algunas partidas para aquí y a darse unas palmaditas en la espalda y a hacerse preguntas autocomplacientes, como las últimas preguntas que acabamos de ver.

Lo que ustedes han llamado «plan de rescate» no es una herramienta que cuente con los recursos necesarios para paliar el impacto económico de la crisis del Covid-19. Su documento se parece más a una declaración de buenas intenciones o una

operación de *marketing* que lo que tiene que ser un plan de rescate: 31 millones no son recursos suficientes para rescatar a la industria cultural.

Con 31 millones no se rescata a una cadena editorial completamente parada; con 31 millones no se rescata al sector musical o a las artes escénicas que van a estar meses sin trabajar; con 31 millones no se rescata a un sector audiovisual completamente paralizado; con 31 millones no se rescata al frágil sector de las artes visuales. Pero es que con sus 31 millones tampoco se rescata a los miles de trabajadores culturales que, por su idiosincrasia, por su intermitencia, por la precariedad laboral, no solamente van a carecer de ingresos, sino que además se van a quedar fuera de las coberturas sociales y del paraguas de las ayudas.

Si usted fuera una de esas personas, o esas empresas, estaría en una situación límite y le puedo asegurar que no se sentiría en este momento ni acompañada ni se sentiría reconfortada.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, jo li puc respondre amb els comentaris que ja li he fet abans, que penso que no l'han convençut, però li repetiré que, en mode de resum i esquema, podem destacar que el Departament de Cultura ha posat en marxa aquest Pla de rescat, que jo sí que me'l crec, i que per això l'hem fet, perquè ens ho creiem. Que aquests 31 milions són la primera fase del Pla de rescat, però que n'hi ha una altra, i un segon, que és amb el pressupost del 2020.

Que no és un sol document, que és un document obert, un pla de rescat obert, perquè en el moment que tinguem injecció de diners extraordinaris els destinarem a aquells sectors més vulnerables de la cultura, que són molts, com vostè ha dit, i aquest pla que tenim és tan transparent com que el tenim posat a la pàgina web perquè tothom hi pugui arribar. Per això ho vam fer, perquè tingués màxima difusió i transparència. I, per tant, cregui'm que si ho hem posat allà ho hem posat perquè pensàvem que era el millor que podíem fer amb les possibilitats que teníem.

Respon, en una primera part, a les principals necessitats que hem detectat des del Departament de Cultura, amb les converses que hem tingut, amb les necessitats que ens han expressat la bona part dels agents culturals, associacions, organitzacions públiques, equipaments, sindicats, entitats, empreses. I els quatre objectius bàsics ja els hi he dit.

I li puc dir també que el sector s'ha sentit acompanyat, que no és la percepció que té vostè, sinó que el sector ens ha agraït que sortíssim els primers amb aquest Pla de rescat, per petit que fos, però que sortíssim els primers, per acompanyar-los i parar el primer xoc. Que esperen més de nosaltres –i això és la segona fase–, i nosaltres també esperem de poder continuar afegint més fases a aquest Pla de rescat per continuar salvant la cultura.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la validesa del projecte de pressupost del Departament de Cultura per a afrontar la crisi econòmica i social

311-01749/12

Anem per la segona pregunta del diputat Amelló; té la paraula.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. *Consellera*, todos los presupuestos que han aprobado en los últimos diez años han sido insuficientes en materia cultural. Con el presupuesto del

2020 tampoco nos han defraudado y continúan con un presupuesto inferior al del año 2010.

El Departamento de Cultura es el que menos recursos recibe de toda la Generalitat, tan apenas el 1 por ciento del total del presupuesto. Además, el presupuesto de 2020, que acaban de aprobar sin atender ni siquiera las más de 1.200 enmiendas que presentamos desde Ciudadanos, es un presupuesto que es un papel mojado, y no es válido para hacer frente a la crisis del coronavirus, y mucho menos a la crisis que tenemos en el sector cultural.

Consellera, ¿realmente cree que es válido un presupuesto de Cultura que no contempla ninguna medida para superar esta crisis? ¿Me puede explicar cómo un presupuesto tan limitado, con tantas deficiencias y carencias va a conseguir sostener a la industria cultural, a nuestros creadores, y evitar la destrucción del tejido cultural en esta crisis?

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, jo crec que el que li he dit en la pregunta anterior, que em sembla que és molt coincident amb aquesta que m'està fent ara. Nosaltres hem aturat el cop amb aquells 31 milions i el sector ens ho ha agraït. I ja sabem que no podrem salvar a tothom, però salvem una part de la gent que es pot acollir a les nostres ajudes i subvencions i intentarem salvar més gent amb la segona fase i tindrem encara, esperem, més possibilitats per continuar salvant la cultura d'aquest país perquè, com li deia, això és un pla de rescat obert.

Aquestes 1.200 esmenes que vostè diu que va proposar el seu grup per al pressupost de la Generalitat, i que no van ser tingudes en compte, si vostè s'ho mira bé segur que algunes de les esmenes eren ja respostes o tenien la seva acció corresponent en el pressupost.

I, bé, aquest pressupost, jo ja ho vaig dir, quan el vaig presentar, i eren temps més o menys bons, que no era el millor que podíem tenir en la cultura d'aquest país, però que era un millor pressupost. No era el millor, però era un pressupost millor respecte dels que hi havia hagut en aquests darrers deu anys.

I amb això hem treballat, amb el pressupost prorrogat, i ara amb aquest del 2020 continuem treballant per paliar els efectes d'aquesta crisi cruel que ens ha arribat a tots, no només al sector cultural, sinó a tots, a tota la societat.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per repreguntar, té la paraula el diputat.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Señora *consellera*, usted lo sabe, yo lo sé y todo el mundo lo sabe; otra cosa es que no lo quieran decir o que no lo quieran aceptar: el presupuesto de Cultura es precario e insuficiente. Que no se lo digo yo, además, que se lo dice el Conca.

El presupuesto que aprobaron con el apoyo de los comunes no es válido para afrontar esta crisis. Es una herramienta tan ineficaz que no contempla absolutamente ninguna partida específica para apoyar al sector en este difícil momento. Ese es el presupuesto que ustedes aprobaron hace cuatro días.

No es suficiente con reestructurar el presupuesto. Esta crisis no se salva cambiando una partida por aquí y una partida por allá. El sector, para subsistir, necesita fondos de recursos extraordinarios y no detraer recursos de un presupuesto ya de por sí insuficiente, como se está haciendo.

Desde Ciudadanos se lo hemos dicho en reiteradas ocasiones. Se lo voy a volver a repetir, y le insistiré tantas veces como sea necesario: el presupuesto de Cultura

debe ser el 2 por ciento, el doble que el actual. El presupuesto necesita ser aumentado en 250 millones de euros. Esa es la auténtica aportación extraordinaria de fondo que se necesita para rescatar –ahora sí– al sector cultural.

Se lo hemos reiterado. Desmonten chiringuitos e inviertan en lo esencial. El CTTI cuenta con 530 millones de euros; cojan la mitad de su presupuesto y rescataen a la industria cultural. ¿Qué es más importante para ustedes: el chiringuito o la cultura?

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Bé, jo em penso que vostè m'escolta quan parlo, i li dic que aquest pressupost també em sembla insuficient, el que hem aprovat, el del 2020. Però també li dic que és millor tenir aquest pressupost que no pas no tenir-ne, que no pas tenir el pressupost de 2017, que era un pressupost més minso i que estava prorrogat. Per tant, tenim un pressupost millor. Que no és l'ideal? No, no és l'ideal, és clar que no. Ja l'hi reconec, i amb això coincidim. I que voldria tenir més diners per a la cultura? Sí que voldria tenir més diners per a la cultura.

Vostè em parla de «xiringuitos». Miri, de «xiringuitos» no en tenim, al Govern de la Generalitat; no. Tot allò que estem fent des del Govern de la Generalitat és necessari per a aquest país. Els «xiringuitos» són a la platja de la Barceloneta, i s'hi pot anar a menjar peix. Però el Govern de la Generalitat no té «xiringuitos», no. M'hi nego, a acceptar això.

Per tant, el pressupost és baix, sí. L'intentem..., el gestionarem bé, amb tota la transparència i amb tota l'eficàcia, i continuarem reclamant recursos extraordinaris. En això estem totalment d'acord, senyor Amelló.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre l'absència d'un pla estratègic per a la cultura amb l'horitzó del 2030

311-01750/12

Entrem a l'última pregunta d'aquesta compareixença. Té la paraula el diputat Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Gracies, presidente. Sí, ya es la última pregunta. La crisis del 2008 tuvo graves consecuencias sobre el sector cultural en Cataluña. En pocos años se produjo una importante caída del consumo cultural, una gran pérdida de puestos de trabajo, la destrucción de cientos de empresas culturales y una drástica reducción de los presupuestos del Departamento de Cultura.

En esta crisis hay que rescatar a la industria cultural. No vuelvan a cometer los mismos errores que se cometieron hace diez años. Le proponemos impulsar medidas extraordinarias y elaborar un plan de emergencia cultural que dé soluciones inmediatas al sector.

Pero también hay que plantear el futuro para evitar que esta situación se repita. Le propongo un reto, *consellera*: elaborar un plan estratégico para la cultura horizonte 2030. Mi pregunta es: ¿acepta el reto, *consellera*?

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies, diputat Amelló. Bé, sí, tots els reptes que vulgui, acceptaré, si són per millorar la cultura del nostre país. I li he de dir una cosa: la cultura ens ajuda a ser millors.

Ja està. Repregunti.

El president

Té la paraula el diputat Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, *consellera*, por aceptar el reto. Pues vamos a ello. La crisis de 2008 lo que mostró es la fragilidad del sector cultural y la necesidad de emprender reformas profundas para proteger a la industria cultural y a los trabajadores. El Govern ha perdido diez años. En 2020 los problemas estructurales del sector cultural son exactamente los mismos que tenía en 2010. En todo este tiempo no han sido capaces de hacer de la cultura un sector prioritario. Los cambios constantes de *consellers*, cada uno con sus propios planes, unos presupuestos mínimos, la falta de visión del papel que debe jugar la cultura en nuestra sociedad, que su prioridad única haya sido el separarnos del resto de españoles y un largo etcétera de olvidos y omisiones que han cometido han hecho que, con la llegada de esta crisis, la cultura vuelva a estar contra las cuerdas.

La mayor parte del sector cultural está compuesto de pequeñas empresas, de compañías, de colectivos, de autónomos, de trabajadores asalariados con una gran intermitencia laboral, un encaje imperfecto en el sistema de protección social y un músculo financiero realmente limitado. También es un sector que tiene, por suerte, una gran vitalidad, que atesora una gran creatividad, mucha experiencia y un firme compromiso con la profesión.

Si de verdad considera que la cultura es un sector de máxima prioridad, si de verdad lo considera, impulse un plan estratégico que defienda el papel que debe jugar la cultura a la hora de tomar decisiones políticas y económicas, y que cuente con el sector para hacerlo. Tenga la valentía, tenga la audacia, tenga el liderazgo e impulse un gran pacto que se materialice en un plan estratégico horizonte 2030.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies. Bé, soc la catorzena consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya des de l'any 1980, d'aquesta Generalitat restituïda que els deia al començament de la meva intervenció.

El 79, l'Estatut, el 80 es crea el Departament de Cultura, com es crea aquesta Generalitat restituïda, si deixem de banda els tres anys de provisionalitat del Govern Tarradellas. I, per tant, soc la catorzena. Si posem el conseller de Cultura d'en Tarradellas, seria la quinzena.

Això ho tinc vist en d'altres països. Catorze consellers de Cultura en quaranta anys és molt freqüent, estem a dintre de la mitjana bona. És a dir, els canvis de consellers que ens acusen vostès d'aquest Govern de la Generalitat que són tan freqüents..., doncs bé, si fem el còmput de tots els anys no estem més alts que en d'altres països. I li puc dir una cosa: aquests quaranta anys Catalunya ha tingut un creixement i ha tingut una expansió cultural extraordinària.

I el que hem de procurar, els consellers de Cultura d'aquest país, de Catalunya –i jo entre ells, però jo passaré i la conselleria de Cultura quedarà, igual que quedarà la Generalitat de Catalunya..., doncs bé, el que hem de procurar és que la cultura continuï sent pal de paller a Catalunya, perquè sense la cultura no seríem ni tan sols Catalunya, ni tan sols tindríem la Generalitat de Catalunya –i això m'ho va dir l'altre dia un músic, en una de les reunions que vam fer–, i hem de procurar que la

cultura se salvi i que la cultura continuï en expansió, com ha estat durant aquests quaranta anys.

I penso que podem estar molt orgullosos del Departament de Cultura que hi ha hagut a la Generalitat de Catalunya de tots aquests anys. I jo, com a consellera número catorze, me'n sento, d'orgullosa.

Gràcies.

El president

Molt bé. Amb aquesta resposta ha acabat el temari d'aquesta sessió de la Comissió de Cultura.

Els vull agrair a les diputades i diputats tota la seva aportació, i a la consellera, l'honorable consellera. Crec que hem demostrat que la passió per la cultura ens uneix a tots, des de la lucidesa, des de la crítica, des del realisme, des de l'amor al país i el que representa la cultura per a la humanitat.

Doncs moltes gràcies a totes i a tots per l'esforç realitzat i ens emplacem per a una propera sessió, que és possible que torni a ser telemàtica. Hem demostrat que en la distància també es poden fer les coses amb rigor i ben fetes.

Moltes gràcies i bona nit.

La sessió s'aixeca a dos quarts de nou del vespre i vuit minuts.